

Čestit i blagoslovljen Božić i sretna Nova 2013.

www.cro-express.com

CroExpress

MJESEČNIK ZA ISELJENE HRVATE

prosinac 2012./siječanj 2013. Broj 28.

VELIKI PRILOG

O dočeku oslobođenih
generala Gotovine i Markača



Luka Gerlanc/ CroPix

ANTE GOTOVINA

Pisma koja sam dobijao u Haagu, davala su mi snagu

str. 4.-13.



Kontakt: Heinzelova 39, 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel: 01/ 777-5656, Fax: 01/ 777-5600
e-mail: info@svjetlost.hr
Naručivanje za preglede:
e-mail: rezervacije@svjetlost.hr
Tel. za pacijente iz Hrvatske:
01/ 777-5656
Tel. za pacijente iz inozemstva: 00385-1-777-5656



Autohaus MAX Hamburg GmbH

Bargteheider Str. 14 • 22143 Hamburg
Tel.: 040 / 254828-40

- Prodaja, Otkup i Procjena Vozila
- Kreditiranje, Leasing, Garancija do 2 Godine
- Export-Import, Transport i Osiguranje Vozila

www.autohaus-max-hamburg.de

CROATIA AIRLINES



A STAR ALLIANCE MEMBER



Zlatko Duzbaba



Posebno želimo zahvaliti svima vama koji ste u ovim teškim vremenima pružili potrebnu financijsku podršku za tisak CroExpressa, najtiražnije novine u iseljeništvu.



Hvala svima koji su pomogli da CroExpress slavi treći rođendan

Dragi čitatelji,
Sve vas radosno pozdravljamo, i želimo se zahvaliti od srca Bogu i svima vama na podršci, pomoći, dobrim željama i molitvama. Veliko hvala dragi svećenici na vašem angažmanu, na vašoj bezrezervnoj podršci i što vjerujete u nas i naš rad. Posebno želimo zahvaliti svima vama koji ste u ovim teškim vremenima pružili potrebnu financijsku podršku za tisak i distribuciju CroExpressa, koji iz mjeseca

u mjesec stiže na adrese hrvatskih katoličkih misija, konzulata, veleposlanstava, udruga diljem Njemačke, Austrije, Švicarske, Nizozemske, Švedske, Rumunjske, a i šire. Želimo zahvaliti i na donacijama velikog broja pojedinaca, obitelji, misija, velikih i malih tvrtki i dr. organizacija i institucija. Pred nama je četvrta godina izlaska lista koji je namijenjen hrvatskim iseljenicima, a koji rado čitaju i naši sunarodnjaci u domovini i prekooceanskim zemljama, putem interneta. Nalazimo se u osjetljivim vremenima koje je donijela gospodarska kriza. Znamo da je mnogima teško, no ne trebamo se obeshrabriti, jer zajedno smo jači od svake nevolje. Već u startu izla-



Marina Stojak,
glavna urednica

ženja CroExpressa, naš je cilj bio usmjeren na jačanje informiranosti Hrvata u inozemstvu, i razvijanja kvalitetnijih odnosa Hrvatske s dijaspo-

rom, približavanja populacije iseljenika Hrvatskoj kroz hrvatski jezik, hrvatsku književnost, promicanjem hrvatske nacionalne i kulturne baštine. Središnja mjesta okupljanja Hrvata u zemljama zapadne Europe i šire su nesumnjivo hrvatske katoličke zajednice koje se nalaze u svim većim gradovima i preko kojih se potiče čuvanje istinske vrijednosti hrvatske kulture i vjere, gdje se osobito potiču mladi na aktivnost, buđenjem njihovog interesa za hrvatski jezik, razvijanje i njegovanje ljubavi prema zavičaju i domovini. Jedan vid našeg djelovanja je sigurno i povezivanje s raznim sportskim i kulturnim udrugama i konzularnim predstavništvima. Sve te organizacije,

odnosno institucije imaju zajedničke ciljeve koji se ogledaju u osiguranju kontinuiteta i razvoja vjerskog, duhovnog, kulturnog, društvenog i sportskog naslijeđa Hrvata u cijelom svijetu te unapređenju zajedništva među Hrvatima. Sigurni smo da će CroExpress uz vašu pomoć i podršku i dalje povezivati sve Hrvate i Hrvatice u iseljeništvu, i tako stvarati daljnje uvjete za podupiranje i očuvanje hrvatske baštine izvan domovine. Neka miris božićnog drvca i proslava Isusova rođenja unesu svjetlo, mir i radost u ove dane koji su pred nama, u Vaše domove, i neka vas prati Božji blagoslov. Svima vama želimo sretno i blagoslovljene božićne i novogodišnje blagdane.

ZABRANJENO JE UMETANJE LETAKA, SLIKA I DRUGOG PROMOTIVNOG MATERIJALA U NOVINE!

Sadržaj CroExpressa je zaštićen autorskim pravima te se smije koristiti samo u individualne i nekomercijalne svrhe uz poštovanje autorskih i vlasničkih prava izdavača te dozvolu redakcije. Linkovi u sadržaju koji vode izvan novine nisu pod nadzorom redakcije te ona nije odgovorna za sadržaj tih stranica niti linkova na njima. Redakcija CroExpressa ulaže napor kako bi informacije u novinama bile točne i aktualne, no nije odgovorna ni za kakve direktne, slučajne, posljedične, indirektno ili kaznene štete koje su nastale iz pristupa, korištenja ili nemogućnosti korištenja novine ili pak zbog bilo koje greške ili nepotpunosti u njezinu sadržaju. CroExpress poštuje privatnost čitatelja te adrese koje nam se dobrovoljno dostave će se koristiti samo u kontekstu u kojem smo primili kontakt te neće biti davane trećim licima.

CroExpress ne odgovara za istinitost objavljenih oglasa i njihov sadržaj. CroExpress ne odgovara za propuste u točnosti sadržaja oglasa, a također ne snosi niti bilo kakvu odgovornost za štetu ili gubitak koji bi nastao oglašavanjem.

IMPRESSUM
VERLAG UND HERAUSGEBER
CroExpress Verlag & Vertrieb
Iserrnhagener Str. 6
30161 Hannover
Deutschland
Tel. +49(0)511/336 46 87
Fax: +49(0)511/353 01 78
www.cro-express.com
REDAKTION
Marina Stojak (V.i.S.d.P.)
Mobile: +49(0)172/515 23 27
E-Mail: marinastojak@gmail.com

REPORTAGEN
Gojko Borić
Stjepan Starčević
Ružica Tadić Tomaz
Zlatko Duzbaba
Erscheinungsweise
CroExpress erscheint monatlich
in 10.000 Exemplaren.
BEZUGSPREIS
GRATIS
VERTEILUNG
Deutschland, Österreich, Schweiz, Niederlande, Schweden, Rumänien

cromatology
DENTAL GROUP
<http://www.cromatology.com>

3 ordinacije
4 dijagnostička centra
12 doktora dentalne medicine i anesteziologije

Udruživanje ustanova je temeljeno na
slijedećim postavkama:

1. Zadovoljstvo pacijenta
2. Multidisciplinarnost
3. Dentalna medicina bazirana na dokazu
4. Stalno stručno usavršavanje
5. Najviši etički i znanstveni standardi
6. Fiksibilnost i brzina

Obratite nam se s povjerenjem na:
<http://www.cromatology.com>



Voršavska 10, Zagreb
Tel: +385 1 4883 800
info@apuc.net



Jurišićeva 19/1 II kat, Zagreb
Tel: +385 1 4572 433
info@ident.hr



Republike Austrije 5, Zagreb
Tel: +385 1 4680 143
ordinacija@ordinacijadent.hr



Ilica 19, Zagreb
Tel: +385 1 4833 443
rtg@zr.hr

POVRATAK GENERALA



Zvonko Kucelin (Zadarski list)

Ante Gotovina

Došao sam svojoj kući, ostvario se moj san. Okružen sam obitelji, prijateljima i suborcima, meni više ništa ne treba

General Ante Gotovina je izjavio kako više neće davati intervjue te da će se na neko vrijeme povući iz javnosti. Međutim, odlučio je da njegov zadnji intervju prije povlačenja ipak bude za Narodni list, najstariju živuću novinu, koja upravo slavi svoj 150-ti rođendan. "Narodni list je naš list. Hvala Vam što ste bili uz mene sve ovo vrijeme, ali i uz naše branitelje. Hvala Vam - kazao je na početku intervjua general Ante Gotovina. Nakon spektakularnih, nikad viđenih do sada, dočeka u Zagrebu, Pakoštanima i Zadru, general Ante Gotovina poručio je kako se na duže vrijeme povlači iz javnog života i iz medija, naglasivši kako se politikom nikako ne želi baviti. Uručivši generalu jubilar

broj Narodnog lista i olovku sa simboličnim znakovljem njegove borbe u ratu i u miru za istinu, te o povijesti Hrvata koja je pisana i dokumentirana u Narodnom listu zadnjih 150 godina, a u kojem se uz sve velikane našeg grada nalazi i general Gotovina. Gotovo da nema osobe u Hrvatskoj koja ime generala Gotovine ovih dana ne izgovara s ponosom, heroj ovog grada, heroj hrvatske državnosti! Čovjek je to na kojeg ljudi danas gledaju kao na božansku pojavu, sveca, no on svima poručuje: "Ja sam običan čovjek, ja sam kao i vi." Poruke koje general Gotovina od svog oslobođenja poručuje Hrvatima podigle su optimizam ali i nacionalni ponos te unijele optimizam u sumornu hrvatsku zbilju. Heroj

je to koji je vjerovao u zajedničku pobjedu koja se na kraju i dogodila. Oslobođenje našeg generala znači novi početak ali i vraćanje vjere u ljude, vjere u pravdu, pobjedu, domovinu i Boga. Sve smo to sustavno gubili dok je on za nas ispašao. **Rekli ste da se kao Dalmatinac želite odmoriti na moru, jeste li se uspjeli odmoriti na moru - ima li ribe?**

"Kako da ne. Pa i ovo što sam sada s vama ovdje, to je za mene isto odmor. Odmaram se svaki dan, sve je ovo za

mene odmor. Dišem punim plućima. A ribe, ima ribe hvala Bogu. Ali ovaj put i napokon one prave naše friške, tek ulovljene ribe.

Koji su vam planovi za budućnost?

"Ne bavim se planiranjem, no odlučio sam uživati. Vratio sam se u Hrvatsku, gdje je moj dom, a nekad je to bila moja budućnost. Došao sam svojoj kući, ostvario se moj san. Okružen sam obitelji, prijateljima, svojim suborcima, meni više ništa ne treba. Sada sam

slobodan i sretan čovjek. Čovjek koji ima sve. Propustio sam i izgubio jedan dio svog života, koji nisam mogao provesti sa svojom obitelji, sada je vrijeme da počnem živjeti za njih, za svoju obitelj. Zato sam se odlučio povući iz javnosti i posvetiti se svojoj djeci i supruzi, jer oni su moj život, moja najveća podrška i moja vjera. **Kako ste se osjećali noć uoči presude?**

"Prije svega mirno. Nikad nisam pristao vjerovati kako

Tisuće i tisuće pisama koje sam dobivao, davale su mi snagu za dalje. Moja obitelj, prijatelji, uvijek su vjerovali da ću biti oslobođen. Moji prijatelji suborci bili su uz mene, a to sam svaki dan osjećao kroz njihova pisma.



vlada.hr

će pravda biti zadovoljena, kako ću biti slobodan čovjek. Vjerujem da je sudbina svih nas negdje zapisana, u Božjim rukama. U meni kao da je nešto govorilo i znao sam da ću biti slobodan, da svom narodu još trebam. Moja sloboda je naša zajednička pobjeda, ono što je trebalo Hrvatskoj i Hrvatima. Vjera i sloboda. **O čemu ste najviše razmišljali tijekom boravka u Haagu, ali i iščekivanja konačne presude?**

"Svakako je bilo puno vremena za razmišljanje. I predugo. No, o čemu razmišljati. O obitelji, o slobodi, prijateljima. Vjera me je čuvala i držala sve ovo vrijeme, hranila je moj duh, i nisam potonuo. Vjerovati znači živjeti, ne predati se, nadati se boljemu. Vjera mi je pomogla da izdržim ovaj na-

dasve dugi period mog života, 12 godina dugog puta do istine, čijem smo kraju i svjedočili onog petka 16. studenoga, kada sam oslobođen svih optužbi, kada je hrvatski narod oslobođen svih optužbi. Naša hrvatska domovina i Domo-vinski rat, dobili su svoje pravo značenje, obranjeni smo i samo smo se branili. To je ono što me vodilo svih ovih godina. Vjera u pravdu, obitelj i naš narod. **Tko vam je bio najveća podrška tijekom vašeg boravka u Haagu, ali i iščekivanja konačne presude?**

"Tisuće i tisuće pisama koje sam dobivao, davale su mi snagu za dalje. Moja obitelj, prijatelji, uvijek su vjerovali da ću biti oslobođen. Moji prijatelji suborci, bili su uz mene,

a to sam svaki dan osjećao kroz njihova pisma, dolaske u Haag, moja domovina i svi ljudi u njoj, davali su mi bezuvjetnu podršku. Hvala im svima, hvala prijateljima moji.

Svi su iznenađeni vašim ponašanjem po dolasku u Hrvatsku, što se u Vama promijenilo?

"Čovjek se svaki dan mijenja. Ne bi bilo dobro da se ne mijenja. I ja sam se s godinama promijenio. Zatvor je osama, no čovjek je tada na jednom velikom testu, testu svoje izdržljivosti i samo oni koji vjeruju mogu izdržati. Ja sam svoju snagu pronašao u vjeri, u vjeri koja me zadnjih godina oblikovala kao čovjeka koji sam danas. Običan čovjek koji je imao poziv na kojeg se i odazvao. Moj poziv sada je za-

vršio, a sada, kao nanovo izgrađena osoba, mogu krenuti dalje u novi život.

S obzirom na to da ste vjernik. Koliko vam je vjera pomogla u teškim životnim trenucima?

-Samo oni koji vjeruju mogu slobodno živjeti. Samo oni imaju snagu i volju za dalje. Vjera je dio mene, mog života. I puno mi je pomogla. Puno.

"Naši branitelji sretni su, jer su živjeli za ovo oslobođenje, no tužni su, jer oni sami nisu zbrinuti, što biste im poručili? **-Moji suborci, hrvatski branitelji, prije svega su jaki. Rat ih je učinio jakim. Svatko od nas nosi neki svoj križ, i ja sam ga nosio. Ja vjerujem da će oni izdržati sve teške trenutke koji su stavljeni pred njih, jer oni su heroji. Pravda je spora, no**

u konačnici je dostupna. Tako će biti i mojim suborcima, braniteljima. Pravda će pobijediti. Čuvajte se i budite jaki, ovo je bila naša zajednička pobjeda. A sada ide ona najteža, vratiti vjeru u život i boriti se za taj život. Ja vjerujem u njih, kao što su i oni vjerovali u mene. A vrijeme će pokazati kako se dobro dobrim vraća. **Kanite li povremeno boraviti u Francuskoj, imate li namjeru poći u Pariz?**

"Još u ovoj godini ostajem u Hrvatskoj, moram, ovo je moj dom. No, planiram već sljedeće godine poći za Francusku. Sad boraviti ili ne i na koliko dugo, o tome ne razmišljam. Otići ću, a u svoju domovinu ću se uvijek vraćati. Sretno generale, Bog Vas blagoslovio. (Narodni list)



DUNJA I ANTE GOTOVINA

Ante je znao svaku ocjenu svoje djece u školi

Sonja Mlinar
(magazin Gloria Hrvatska)

U prvom tjednu svoje slobode, umirovljeni Ante Gotovina bio je sve samo ne - slobodan. Nakon što je prošlog petka na Međunarodnom sudu za ratne zločine na području bivše Jugoslavije saslušao oslobađajuću presudu, sjeo u Vladin avion i vratio se u Hrvatsku, javnost budno prati svaki njegov korak, a on se dosad nijednom nije spotaunuo: savršeno smiren, strpljiv, odmjeren u izjavama, za svakog ima lijepu riječ, ljubi se, rukuje, fotografira sa svakim tko ga zamoli, novinare poziva na kavu, dijeli im butelje vina... Iako ga se nitko nije tako zaželio kao njegova obitelj, supruga Dunja Zloić Gotovina, sin Ante i kći Ana i sada moraju biti strpljivi i dijeliti ga s Hrvatskom kojoj je dao zadnja dva desetljeća svog života - četiri ratne

Zagreb mu, priznao je, nikad nije bio ljepši, a biftek koji je jeo u restoranu svog prijatelja u subotu bio je jedan od najslasnijih.

Nakon euforičnih dočeka u Zagrebu i Pakoštanima, susreta i druženja s poznatima i nepoznatima, oslobođeni general i njegova supruga vraćaju obiteljski život u normalu, a jedan od najtežih zadataka nakon Oluje bit će mu priprema za maturalni ples s kćeri.

godine, četiri i pol koje je proveo u bijegu i sedam u pritvoru u Scheveningenu. Tog prvog dana na slobodi, nakon dostojanstvenog dočeka visokih državnih dužnosnika u zagrebačkoj zrakoplovnoj luci, pa na zagrebačkom glavnom trgu, koji su za njega i generala Mladena Markača organizirali pripadnici specijalne policije, gardijskih brigada, ratni vojni invalidi i drugi branitelji - i na kojem se okupilo više od 100 tisuća građana - mise u katedrali pa primanja kod hrvatskog predsjednika dr. Ive Josipovića, Ante Gotovina tek je kasno na večer stigao kući.

Ondje ga je čekala supruga Dunja (49), umirovljena pukovnica Hrvatske vojske, koja je s ministrom branitelja Antom Kotromanovićem - čim su u prijedpodnevnom TV prijenosu čuli završnu riječ suca Theodora Merona - odjurili na Haag, a potom ga nakon povratka u Zagreb prepustila društvom pratila TV prijenos iz sudnice u Haagu. Nju je general nazvao čim je Vladin avion sletio na hrvatsko tlo.

Život u fotografijama

- Uzmi svoje stvari i dođi na Srebrnjak. Vikend provodimo zajedno - glasila je tatina zapovijed, a Ana, njegova kći iz veze s TV novinarkom Vesnom Karuzom, spremila se za svoj dosad najdinamičniji vikend. Jer

tu večer, kad je Ante Gotovina napokon stigao u stan na zagrebačkom Srebrnjaku, u koji se prije petnaest godina uselio sa suprugom Dunjom, procesija oduševljenih prijatelja, bivših suboraca i novinara bila je nezaustavljiva i trajala je do dugo u noć... Tu večer nastala je i prva obiteljska fotografija nakon dugih godina razdvojenosti: Ana i Ante junior, sad već zreli tinejdžeri, izgledaju bitno drukčije nego na davnim snimkama zajedničkih trenutaka, a Dunja i general Gotovina - gotovo nepromijenjeni. Ona s istom frizuricom i vitkom linijom kao nekad, a on u besprijeckornoj tjelesnoj kondiciji, samo s nešto malo više sijede u kosi. Inače, fotografije su u proteklih sedam godina bile jedna od veza generala Gotovine sa svojom djecom. Vidao ih je jednom ili dvaput mjesečno, kad mu ih je supruga dovo-

dila u posjet, i tražio ih da mu donose fotografije sa svojih rođendana, školskih izleta, ljetovanja, druženja s prijateljima... Na taj je način imao osjećaj da sudjeluje u njihovim životima, a i sudjelovao je - koliko je mogao iz pritvora. Često su se čuli telefonski, on je posredstvom supruge Dunje vodio računa o njihovom obrazovanju, inzistirao je da nauče francuski - s obzirom na to da je njemu, kao bivšem pripadniku Legije časti, Francuska druga domovina.

Generalu je veoma važno kako klinci uče, pa je iz Scheveningena nerijetko i prije njih saznao kakve su im ocjene. No, o ocjenama, proslavama rođendana i budućim obiteljskim ljetovanjima te prve večeri nisu imali priliku razgovarati. Kad su ih napustili i zadnji gosti, zaspali su iznemogli od uzbuđenja, a ujutro oko deset sati general Gotovina već je

Snježana Radoš, Zvonko Kucelin (Zadarski list)



bio u akciji. Nakon buđenja u vlastitom krevetu i prve jutarnje kave u svom domu, zaželio se grada, mirisa kavane, zvukova tramvaja, a na tu se vožnju zaputio - taksijem. Ženin automobil bio je parkiran ispred kuće, no on za volanom već dugo nije sjedio - a vjerojatno mu je istekla i vozačka dozvola. Prva njegova postaja bio je hotel Westin, gdje se našao s odijetnicima i nekolicinom prijatelja - a nije mogao izbjeći ni susrete s brojnim oduševljenim građanima. I opet jednako supteljiv, ljubazan, željan opuštenog razgovora i opuštenih subotnjih prijedpodneva u Zagrebu. Subotnja kava produljila se na subotnji ručak u restoranu njegova prijatelja Mihaela Budimira na Jarunu: ondje se pojavio nenajavljen, u društvu svog kuma Željka Dilbera. Zagreb mu, priznao je, nikad nije bio ljepši, a i biftek koji su na terasi restorana jeli bio mu je jedan od najslasnijih u životu.

Butelja za vrijedne reportere

Željko Dilber, njegov stari ratni drug, bio je svih ovih godina najveći oslonac i Anti Gotovini, i njegovoj djeci, i

supruzi. Nekadašnji zapovjednik interventnog voda u sastavu 113. šibenske brigade, potom zapovjednik Logističke baze Zadar, a nakon rata - sve do umirovljenja 2000. - dje-latnik Inspektorata HV-a s činom pukovnika, i u najtežim i najljepšim trenucima bio je uz obitelj Gotovina. Kao krsni kum generalova sina, preuzeo je dio očinskih dužnosti na sebe - kao moralna i logistička potpora. Kći Ana oca je viđala uglavnom zahvaljujući njegovoj supruzi Dunji, a više puta je u Scheveningen putovala sa Željkom Dilberom, koji ima i vlastitu obitelj: dugogodišnji brak, odraslu djecu i unuča. Zato je Anina mama, Vesna Karuza u njega - baš kao i u Dunju Gotovinu - imala potpuno povjerenje. Još dok je čekao odluku Žalbenog vijeća, koje je na kraju odbacilo optužbu da su on i general Markač sudjelovali u "udruženom zločinačkom pothvatu"

Dok je bio u pritvoru, general Gotovina vodio je računa o obrazovanju svoje djece: često bi i prije njih doznao kakve su im ocjene u školi.

u Domovinskom ratu, Ante Gotovina zavjetovao se da će - ako bude oslobođen - prvu nedjelju sa svojom obitelji otići u Mariju Bistricu. I u nedjelju ujutro svi četvero utrpali su se u Dunjin auto i krenuli u marijansko svetište. Prepuna crkva bila je nabijena emocijama, miješale su se suze i radost, a nakon mise opet su ljudi nahrupili prema generalu kako bi mu čestitali i slikali se s njim: trebalo mu je oko 15 minuta od crkve do pedesetak metara udaljenog župnog dvora, no nikog nije odbio. Iako je bilo dirljivo i dostojanstveno, Ante i Dunja Gotovini primijetili su da djeci sve to postaje opterećenje. I Ana i Ante dosad su živjeli povučeno, javnost gotovo da nije znala kako djeca optuženog generala izgledaju - osim u ranom djetinjstvu, kad je objavljena fotografija plavokose djevojčice prodornih plavih očiju i nekoliko godina poslije - buc-

mastog tamnokosog dječaka. Stoga je bračni par nakon povratka iz Marije Bistrice razumno zaključio da se djeca moraju vratiti svojim svakodnevnim aktivnostima - svatko u svoju školu - a oni će sami nastaviti sudjelovati u nacionalnoj euforiji. A euforija je kulminirala u utorak popodne, na svečanom dočeku generala u njegovim Pakoštanima. Baš kad su kretali prema Dalmaciji, Dunju i Antu Gotovinu pred kućom su dočekali Glorijini fotoreporteri, koji takvu ljubaznost - kakvu im je iskazao general - još nisu doživjeli. Estradne, glumačke i sportske zvijezde koje ne vole da ih se nepripremljene fotografira obično ih zasipaju pogrdnim riječima, a Ante Gotovina zasuo ih je - darovima. Zapravo, jednim ali vrijednim darom - buteljom finog merlot. - Ostatak ćemo do kraja tjedna u Dalmaciji. Imam brojnu rodbinu, želim ih sve vidjeti, a

otići ću i na rodni Pašman. I, naravno, oću na grob u Pakoštane - rekao je Ante Gotovina, kojeg je u mjestu iz kojeg se kao 16-godišnjak otputio u svijet dočekalo 30.000 ljudi iz cijele Hrvatske. Probijajući se kroz nesnosnu gužvu, dok su iznad njih svijetlile bengalke, vijorile se zastave, a iz zvučnika se orili domoljubni hitovi, prvi se put na licu Dunje Gotovine vidjela zabrinutost, a i general je bio obliven znojem. Tanka je, naime, linija između euforije i histerije, i malo treba da stvar izmakne kontroli.

No, kad se euforija smiri i medijski proctor počnu puniti neke druge vijesti, pred 57-godišnjim generalom i njegovim najmilijima zapravo je vrlo težak zadatak - povratak u normalu. Jer oni "normalan" obiteljski život gotovo da i ne pamte. Ana, koja je ove godine maturantica, suočila ga je s činjenicom da otac mora kćer dopratiti na maturalsku zabavu i s njom otoplesati prvi ples. Tako da će generalu jedan od vjerojatno najtežih zadataka nakon Oluje biti - svladati dvokorak.

MIRJANA I MLADEN MARKAČ

Dirljivi susret generala Markača sa svojim unucima

Kruno Petrinović
(magazin Gloria Hrvatska)

Dok nacija euforično slavi oslobađanje 57-godišnjeg generala Mladena Markača i njegov povratak kući iz haškog pritvora, nakon što je pred Međunarodnim sudom za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji oslobođen svake krivnje prema svim točkama optužnice, nikome srce nije ispunjenije i veće nego njegovoj supruzi Mirjani Benček Markač. Glavna inspektorica u Ravnateljstvu Ministarstva unutarnjih poslova i general Hrvatske vojske u vezi su petnaest godina, a vjenčali su se 2007., iste godine kad je Mladen Markač drugi put završio u haškom pritvoru. Ondje je iza rešetaka, u ćeliji od sedam četvornih metara ostao sve do izricanja oslobađajuće presude prošlog petka. Sa strepnjom ju je u sudnici iščekivala i njegova supruga, a s njime je bila i u zrakoplovu iz Haaga za Zagreb. Adrenalinski šok zbog povratka kući i trijumfalnog dočeka u drugi je plan potisnuo pitanje generalova zdravlja, koje trenutačno, čini se, jedino zabrinjava njegovu suprugu. Iako su posljednjih pet godina živjeli razdvojeni,

Mirjana Benček Markač najbolje poznaje svog supruga i svjesna je da si on kao srčani bolesnik, dijabetičar i tlakaš ne smije dopustiti toliko iscrpljivanje kakvom je izložen posljednjih dana.

- Mladen juri naokolo po cijele dane, od ranog jutra do kasno u noć razvlače ga na sto strana. Razumijem da ga svi žele pozdraviti, čestitati mu, izgrliti ga i izljubiti, a on u tome iskreno uživa. No, nikome izgleda ne pada na pamet da to ne mora biti odmah, te da bi se čovjek trebao i odmoriti. Pogotovo u njegovom nimalo blistavom zdravstvenom stanju. Preživio je tri infarkta, ugrađeno mu je šest srčanih premosnica, ima kroničnih problema sa šećerom u krvi i tlakom.

No, čini se da je njemu sada sve preče od zdravlja: malo spava, u žurbi zaboravlja uzimati propisane lijekove te inzulinu terapiju. Iako na televiziji vidim da već kasno poslijepodne spada s nogu, kući se ne vraća prije ranih jutarnjih sati, a ni tada ne želi odmah na spavanje, nego gleda televiziju i prepričava mi svoje doživljaje i susrete. U noći od nedjelje na ponedjeljak legao je poslije dva, a u

pet me već probudio i donio mi kavu u krevet, doručkovao i u šest izjurio iz kuće. Smračilo mi se pred očima kad sam shvatila da još nije ni svanulo – govori Mirjana Benček Markač. Srećom, na poslu je dobila slobodne dane, pa kod kuće može preuzimati pozive i zapisivati brojeve silnih ljudi koji žele razgovarati s njenim suprugom. Mladen Markač, naime, do utorka nije imao vlastiti mobitel. Isto tako nema niti vrijedecu osobnu iskaznicu, jer mu je stara istekla, a mora obnoviti i bankovne kartice te zdravstvenu iskaznicu. - Sjedim doma i poput tajnice primam poruke, suprugu pripremam čistu odjeću, košulje, kravate i odijela jer sve mora biti tip-top, a svoje obveze jedva stizem obaviti. U uglavnom nemam pojma kad će se Mladen vratiti kući, jer mu se planovi stalno mijenjaju. U vukovarskoj koloni sjećanja je propešačio desetak kilometara, a ništa nije pojeo cijeli dan, jedino je popio malo soka i vode. Mnogo mlađi dečki u njegovoj pratnji jedva su izdržali taj tempo, a sigurno su u mnogo boljoj tjelesnoj kondiciji od njega. Mladen se pritom nimalo ne žali, ali ja se pitam do-



kad će moći slijediti svoj ljudi ritam. I plašim se da ne bude posljedica, jer mi se čini da se neće smiriti tako skoro – priča Mirjana Benček Markač. Od svih susreta posljednjih dana najdirljiviji je bio onaj Mladena Markača s unucima, 5-godišnjom Natalijom i 4-godišnjim Nikom, koje je uzeo u naručje na misi u zagrebačkoj Katedrali prošlog petka. Dotad ih je vidio svega dvaput, kad su ih Markačev sin Danijel (29), student Tekstilnotehnološkog fakulteta u Zagrebu, i snaha doveli u Scheveningen. General Markač propustio je njihovo krštenje, a nikad nije bio ni na njihovim rođendanskim slavljinama. Iz prvog braka sa suprugom Gordanom Mladen Markač ima i sina Dejana (26), koji je krenuo očevim stopama. Pripadnik je specijalne policije u ATJ Lučko, a studira i na Policijskoj akademiji u Zagrebu. Mladenu Markaču jako je važan bio i posjet rodnoj Podravini u ponedjeljak. Dan je proveo sa svojim

suborcima, pripadnicima specijalne policije, u čijem društvu je u Hlebinama posjetio teško bolesnog generala Miralema Alečkovića, svog ratnog prijatelja. Njih dvojica su se prisjetili osnivanja specijalnih postrojbi MUP-a te uloge specijalaca u oslobađanju Hrvatske. O čemu Mladen Markač idućih mjeseci kani napisati knjigu, za koju je u pet godina haškog pritvora priredio natuknice i bilješke. Uz to se namjerava posvetiti humanitarnom radu, te napokon uživati u normalnoj svakodnevnici, u zemlji koju najviše voli i čijem je oslobođenju uvelike pridonio.

- Suborci su mu iznad svega i prije svih. No, među ljudima ponekad potpuno izgubi kontrolu i prepusti se osjećajima. Upravo ga zbog te njegove srdačnosti, otvorenosti i topline svi vole. No, to je i glavni razlog što su proteklih dana stvari nekoliko puta umalo izmakle kontroli. Na putu od zračne luke Pleso do grada neki su ga dečki, s koji-

ma se pozdravljao, skoro naglavačke izvukli kroz prozor automobila. To bi se i dogodilo da ga nisam čvrsto uhvatila za noge. Kad se vratio kući orukavlje mu je bilo potpuno strgano od stalnog povlačenja - prisjeća se Mirjana Benček Markač.

Mladen Markač rođeni je Đurđevčanin, a kako su mu roditelji rano umrli, odgojio ga je danas 83-godišnji tetak Martin, kojeg svi članovi obitelji zovu jednostavno "deda". Još u srednjoj školi počeo se zanimati za borilačke vještine te je trenirao džudo u zagrebačkom klubu Mladost. Pošto je diplomirao na Kineziološkom fakultetu u Zagrebu, osamdesetih je postao instruktor borilačkih vještina u Jedinici za posebne namjene tadašnjeg Republičkog sekre-

tarijata unutarnjih poslova. Od samog početka Domovinskog rata bio je u prvim redovima obrane kao jedan od zapovjednika u Antiterorističkoj jedinici Lučko. Od jeseni 1990. i prve akcije u Dvoru na Uni pa do Oluje 1995. prošao je sva ratišta te stekao čin generala. Za suborce se očinski brinuo te mirno i stalno rješavao probleme, a pripadnici postrojbi kojima je zapovijedao jednostavno su ga zvali "tata". Nakon rata bio je pomoćnik ministra unutarnjih poslova za specijalnu policiju, te saborski zastupnik, a kad je Haški sud protiv njega podigao optužnicu bez razmišljanja se odazvao.

Uvjeran u vlastitu nevinost želio je u tom postupku obraniti svoju čast, ali i čast vojno-redarstvene akcije Oluja i ci-



jelog Domovinskog rata. U tome je i uspio. Žrtva je bila velika, ali samozatajni i skromni general, koji sa suprugom živi u stančiću naslijeđenom od pokojne majke, o zatvorskim danima više ne želi govoriti.

Sada se želi okrenuti budućnosti, svojoj supruzi, sinovima i unucima, ponovno propustovati cijelu Hrvatsku, vrijeme provoditi u prirodi, sa svojim lovačkim društvom, ali i

na moru, u svojoj skromnoj vikendici u Stinici, mjestu podno Velebita, četrdesetak kilometara udaljenom od Senja. - Volio bih da se Hrvatska pokrene i da nam svima bude bolje. Najvažnije mi je da smo sprali ljagu s Oluje i da svi možemo biti ponosni na našu vojsku, Domovinski rat i našu prelijepu domovinu. Jedva sam dočekao da to teško breme skinem sa svojih pleća - govori Mladen Markač, pred kojim je u idućim mjesecima i jedna velika odluka. Naime, kuća njegovih roditelja u Đurđevcu u iznimno je lošem stanju, ali je se nitko nije usudio taknuti dok se Mladen Markač ne vrati iz Haaga, ada

mora odlučiti hoće li je obnoviti ili srušiti, pa na njenim temeljima podići novu. No, prije toga čeka ga još niz proslava, zdravica i čestitanja, jer su ovih dana general Ante Gotovina i on najdraži gosti cijele Hrvatske, gdje god se pojave. Privatno se najviše veseli fešti sa svojim lovcima u đurđevačkom Lovlačkom domu Jelen. Među njima je i mnogo branitelja, njegovih ratnih suboraca, tako da tema za razgovor, smijeh i suze neće nedostajati. Kad god bude u prilici na putovanjima će mu se pridružiti i supruga Mirjana. Ako joj je proteklih pet godina nešto dojadilo, to su bili rastanci od Mladena nakon svakog posjeta Haagu.



Glavna inspektorica Ravnateljstva policije presretna je zbog suprugova povratka kući i trijumfalnog dočeka, ali je zabrinuta što se kao srčani bolesnik, dijabetičar i tlakaš iscrpljuje u slavlju, malo spava i zaboravlja na lijekove.

General želi obići cijelu Hrvatsku, posvetiti se humanitarnom radu, napisati knjigu o ulozi specijalne policije u Domovinskom ratu i otići u lov.

CROEXPRESS NA DRUGOSTUPANJSKOM SUĐENJU GENERALIMA
ANTI GOTOVINI I MLADENU MARKAČU

HAAŠKI DNEVNIK: Povijesna pobjeda pravde

Edi Zelić
mediazzz agentur

Prohladnu i tmurnu haašku večer uoči izricanja drugostupanskog presude hrvatskim generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču ugrijali su crveno-bijelo-plavi sjaj svijetla posloženih u obliku riječi Freedom i iskreni glasovi pedesetak Hrvatica i Hrvata iz Nizozemske, Njemačke i Austrije koji su se pred zgradom Međunarodnog kaznenog tribunala u Scheveningenu pomolili za generale i otpjevali

Lijepu našu. Bio je to nezaboran osjećaj zajedništva, duhovne snage i vjere u pravdu. Prava točka na „i“ svih aktivnosti koje je Hrvatski svjetski kongres organizirao kako bi upozorio na nepravdu i diskreditiranje digniteta Domovinskog rata i vojno-redarstvene operacije Oluja. Nitko u tom trenutku nije mogao ni slutiti da će konačna presuda Žalbenog vijeća ICTY-a uistinu biti oslobađajuća. U katedrali svetog Lovre i Elizabete u Rotterdamu održana je sveta misa pod vodstvom

don Ivice Jurišića iz Murvice. U crkvi su podijeljene svijetle s natpisom Plamen slobode i plakati s likovima Ante Gotovine i Mladena Markača te natpisom Zajedno i dostojanstveno za istinu.

Velika napetost uoči presude

Napetost i nervoza dovele su do maksimuma ujutro prije zasjedanja Žalbenog vijeća. Iz hrvatskog društva Velebit u Göteborgu osobnim automobilom stigla je skupina Hrvata, među njima braća Mikulić, kako bi osob-

no na licu mjesta dali potporu generalima i dočekali sudsku odluku. Svijetle Freedom gorile su cijelu noć i kao da su čekale svoj slavni trenutak. Pred sudom je prisutan veliki broj zaštitara, policijski automobili su oko zgrade, polako pristižu odvjetnici, predstavnici hrvatskog veleposlanstva, novinari, rodbina i prijatelji generala. Ulaz u sudnicu je moguć samo uz prethodnu prijavu i akreditaciju. Prva kontrola identiteta osoba provodi se na ulaznim vratima. Nakon što

prolazimo prvi metalni detektor, u posebnim ormarićima zaključavamo osobne stvari, novčanik, mobitel, foto aparat...tek nakon toga slobodan je ulaz u zgradu suda. Na pultu, nakon još jedne provjere identiteta, podižemo ulaznice za sudnicu. „International criminal tribunal for the former Yugoslavia“, ispisano je velikim slovima na zidu pored ulaza. Iznad stepenice koje vode prema sudnici obješen je veliki plakat s natpisom „Nuremberg 1949 – The Hague 1993“. Prije nego

Hvala svima koji su zajedno s nama ustali protiv nepravde i pokazali sudu u Haagu crveni karton!



„...na odlasku sam se pozdravio s generalom Praljkom“ (Ante Gotovina).

Sjetite se i Vi naših ostalih uznika u Den Haagu i drugim zatvorima.

Posjetite stranicu www.icty-injustice.org



što nam dozvoljavaju uspon prema sudnici, prolazimo zadnji metalni detektor i još jednu detaljnu kontrolu. Na ulazu u sudnicu stoje slušalice sa simultanim prijevodima na engleski i tzv. BCS jezik (Bosnian-Croatian-Serbian). Stolicice za posjetitelje posložene su u pet redova, ima mjesta za stotinjak ljudi.

Pušteni na slobodu

Nakon što smo sjeli u gledalište, pogled okrećemo prema generalima Gotovini i Markaču. Sjede nam s lijeve strane. Obojica se drže uspravno, ponosno, dostojanstveno. Gotovina namiguje gledalištu. Sudac Meron ulazi, svi se podižemo na noge, Norvežanin sjeda točno preko puta nas. Dijeli nas samo staklo. Počinje čitanje presude i obrazloženje Žalbenog vijeća. U gledalištu se ne čuje ni muha, pozorno pratimo riječi hrvatskog, zatim srpskog prevoditelja. „Presudno veče je saopštilo“ najprije pozitivnu odluku da se odbacuje kvalificiranje „Oluje“ zločinačkim pothvatom. Vojno-redarstvena akcija, kojom je oslobođen veliki dio hrvatskog teritorija, nazvana je legitimnom vojnom operacijom. Kolektivni uzdah olakšanja širi se dvoranom. Najveći broj lica poprima vedar izraz, jedino srpski novinari u nevjerici miču glavom lijevo-desno. U sudnicu stižu i dečki iz Göteborga, uspjeli su neka-

ko ući, zaslužena je to nagra-

da za kilometre koje su prevalili. Sudac Meron nastavlja čitati i spominje termin „alternativna odgovornost“. Kosti nam se lede. Je li moguće da će hrvatske generale ipak osuditi za nešto što uopće nije bilo predmetom kaznenog postupka? Meron dalje obrazlaže, stalno navodi dva imena sudaca, koji su protiv uvažavanja žalbe, i na kraju zaključak da ne postoji alternativna odgovornost zbog koje bi se Antu Gotovinu i Mladenu Markaču osudilo. Generali Ante Gotovina i Mladen Markač bit će pušteni na slobodu istog trenutka! Uzvik oduševljenja u sudnici, svi skaču na noge, dižu ruke u zrak, grle se znani i neznani, čestitke pljušte na sve strane, suze radosnice liju niz ozarena lica. S druge strane staklenog zida odvjetnici u zagrljaju dvojice generala. Veselje, radost, oduševljenje! Pravda je pobijedila!

Šampanjac pred sudom

Kao u transu se spuštamo niz stepenice do foajea, tamo novinari hitno javljaju vijesti svojim redakcijama. Odvjetnici Mišetić, Kehoe, Kuzmanović i drugi više su nego zadovoljni, dogovaraju se s veleposlanicom u Nizozemskoj Veselom Mrđen Korać, vjerojatno i o vremenu polaska generala u Hrvatsku... Ispred suda gomila novinara spremno drži mikrofone i diktafone, blicevi sijevaju sa svih strana. Među prvima iz-

lazi Mirjana Markač. Slavlje počinje, pjesma se čuje „Zovi, samo zovi“, spreman je šampanjac koji smo donijeli iz Njemačke, uvjereni da će biti razloga za slavlje.

Zrakoplovom u domovinu

Generali Ante Gotovina i Mladen Markač samo nekoliko sati nakon oslobađajuće presude uz eskortu nizozemске policije dolaze u KLM Jet centar terminala zračne luke Rotterdam-Haag. U prolazu, iz kombija maše nam general Markač. Svaki trenutak bi trebao stići i zrakoplov Vlade Republike Hrvatske. S generalima se pozdravljaju djelatnici Veleposlanstva RH u Nizozemskoj, ali i fra Ivica Jurišić i fra Jure Tokalić, donekadni i aktualni dužobrižnik Hrvatske katoličke misije u Rotterdamu. Emotivan je to trenutak, posebno za fra Ivicu Jurišića koji je redovno predvodio svetu misu u zatvoru u Scheveningenu. Stiže konačno i Vladin zrakoplov. Izlaze ministar obrane Ante Kotromanović, Dunja Gotovina i ministar branitelja Predrag Matić Fred. Sve je spremno za polazak prema Zagrebu. Ante Gotovina i Mladen Markač slobodni su ljudi. U knjigama povijesti ostat će zapisano da je Domovinski rat bio obrambeni rat, a „Oluja“ legitimna vojno-redarstvena operacija Hrvatske vojske. Neka se zna. Za sva vremena.





Hrvati u Njemačkoj složni: Gotovini progonitelji i tamničari moraju platiti

Rezime posjeta svakako je odlučna borba za pristupačnija referendumska prava koja bi u konačnici rezultirala neposrednom demokracijom kao odgovorom na postojeći sustav koji se nije pokazao dobrim rješenjem za Hrvatsku.

U petak i subotu 16. i 17. studenoga održane su javne tribine za hrvatsku dijasporu u Münchenu i Stuttgartu, a dobrom raspoloženju i odazivu kumovala je presuda generalima Gotovini i Markaču.

Pravda je pobijedila

Udruga za promicanje svijesti o zajedničkom domu, Hrvatski dom, organizirala je dva predavanja u Njemačkoj čime promovira „izgradnju mosta između iseljene i domovinske Hrvatske“. Predavači su bili Münchenski domaćin Romano Sole s temom „Gradnja mosta između iseljene i domovinske Hrvatske“, Dr. Aleksandar Soltyšik na temu „Referendum i neposredna demokracija“ i Gordan Masnjak s „Presjekom trenutne političke situacije u RH“. Tribine su prošle u ozračju oslobođenja generala što je vidno iznenadilo gotovo sve Hrvate u Nje-

mačkoj. Zajedničko mišljenje je da je pravda pobijedila, Hrvatska napokon ima perspektivu za korak naprijed, a Gotovini i Markačevi progonitelji i tamničari moraju platiti odštetu za godine provedene iza rešetaka.

Hrvatsko iseljeništvo jedna velika i prilično kompaktna snaga

Domaćin tribine u Münchenu i predsjednik udruge Hrvatski Dom, Romano Sole, govorio je o uobičajenim problemima Hrvata u dijaspori i „mačehinskom“ odnosu političke scene u Hrvatskoj prema iseljeništvu. Također je istaknuo da Hrvatska treba korijenite promjene na političkom i društvenom planu te sustav neposredne narodne demokracije, kao alternativu dosadašnjoj partitokraciji i kvazidemokraciji.

„Svatko tko Hrvatskoj želi dobro mora znati da je hrvatsko iseljeništvo jedna velika i prilično kompaktna snaga, koja je kad za to dođe vrijeme uvijek spremna služiti interesima hrvatske države. Ne smijemo stoga nikad podcjenjivati snagu i moć resursa hrvatske

dijaspore, niti zaboraviti da u njoj, kad joj pribrojimo i Hrvate u BIH - trenutno živi više od trećine hrvatskog naroda“, rekao je Sole.

Novi zakon o referendumu kao prvi korak ka neposrednoj demokraciji

Dr. Aleksandar Soltyšik se nadovezao na temu, te je istaknuo kako je pitanje referenduma prvi korak u uspostavi takvog tipa demokracije. Navodio je podatke o praksi referenduma u drugim europskim državama koji su znatno povoljniji za ovo demokratsko pravo nego u Hrvatskoj, što nas dovodi u neravnopravan položaj prilikom donošenja odluka. Zaključio je da bi današnji sustav od 450.000 potpisa i 15 dana roka za njihovo prikupljanje trebalo regulirati, sukladno zakonima diljem kontinenta. „U Hrvatskoj je na djelu namjerna opstrukcija prava na referendumiranje, jer RH ima najnedemokratskiji zakon o referendumu u cijeloj Europi (za pokretanje referenduma od strane građana zakon određuje skupiti 10% ukupnog broja potpisa s liste

glasača unutar 15 dana) dok Švicarska zahtijeva samo 0.6% potpisa na 8 milijuna stanovnika (!), Slovenija 40.000 tj. 2.3%, Litva i Mađarska po 1% u 90 dana“, podcrtao je Soltyšik.

Bitan rad na terenu i praksa, a ne samo teorije i administracija

Gordan Masnjak, potpredsjednik Hrvatskog doma, opisao je geopolitičku situaciju od početka krize 2008., koja je po njegovom mišljenju ključna godina, do današnjeg datuma. Posebno je istaknuo tzv. domino efekt krize od SAD-a, do EU i Hrvatske. Prozvao je emisare koji se sjete dijasporu „jedino kada trebaju financiranje“, a također se založio za što veći broj mladih u aktivizmu. „Hrvatski dom, udruga sa središtem u Zagrebu, je ovim tribinama započela tradiciju koja bi u budućnosti predstavljala most između domovine i dijasporu“, poručio je Masnjak na samom kraju izlaganja uz dodatak da je cilj tribine je aktivan rad na terenu što je najbitnija razlika u radu ove i ostalih udruga koje većinom obavljaju samo administrativne radove i publikacije.

Ernest Tolj i Stjepan Čuljak podržali tribinu

Inače, Hrvatski dom je dio UZMAH-a, jedinstvene mreže od čak trideset i tri udruge diljem Hrvatske. UZMAH,

kako piše na istoimenoj stranici organizacije, služi povezivanju aktivnih organizacija i pojedinaca, potiče sinergiju i interakciju među njima, te okuplja službene kontakte i zajedničke aktivnosti raznih organizacija i pojedinaca ili cijele Mreže na jedinstvenom mjestu. Tribinu u Münchenu su podržali i ugledni hrvatski iseljenički poduzetnici, vinari Ernest Tolj i Stjepan Čuljak.

Stuttgart ponudio interakciju s publikom

Tribina u Stuttgartu, održana u dvorani udruge Velebit, prošla je u nešto intimnijem okruženju i razgovoru s gostima. Domaćin tribine Robert Špehar izravnom i interesantnim pitanjima potaknuo je i ostale posjetitelje na angažman, pa je tribina protekla u otvorenoj i dinamičnoj raspravi uz iznošenje problematika s Münchenskog predavanja. Kako su i domaćini i gosti iz Hrvatske prilično zadovoljni prezentacijama i prikupljenim dojmovima, možemo očekivati čitav niz ovakvih predavanja u dijaspori, kao i ponovna gostovanja u ova dva njemačka grada. Rezime posjeta svakako je odlučna borba za pristupačnija referendumska prava koja bi u konačnici rezultirala neposrednom demokracijom kao odgovorom na postojeći sustav koji se nije pokazao dobrim rješenjem za Hrvatsku.

FRA IVICA JURIŠIĆ, VODITELJ HKM U GÖPPINGENU U NJEMAČKOJ Naši generali brane istinu o domovini i narodu

Bogu hvala, generali Markač i Gotovina su na slobodi, u Domovini sa svojim obiteljima. Njihov križ zatočeništva u Haagu, ujedinio je sve Hrvate. Strpljivo su podnosili te dane zatočeništva, vjera u Boga davala im je veliku snagu. Bili su vjernici odvijek.

U Zagrebu su, prije nego su vidjeli svoje obitelji najprije otišli u Katedralu na svetu misu i molitvu, i time su sve rekli. To su veliki ljudi, naučili su nas oporaviti, cijeniti slo-

bodu, živjeti nadu...Redovito sam se susretao s našim generalima u Den Haagu, barem dva puta mjesečno na svetim misama i druženjima nakon njih. Uvijek su se držali hrabro i bili zahvalni svima koji su im na razne načine javno iskazali podršku.

Obojica generala, Ante Gotovina i Mladen Markač imali su povjerenje u Boga, da će sve nekako izići na dobro. Držala ih je vjera, ljubav i pažnja njihovih obitelji, prijatelja, pa i domovine. Ovom prigodom

želim zahvaliti svima koji su diljem iseljeništva i domovine paljenjem svijeća i na druge načine podržali naše generale. Ne smijemo zaboraviti ni naše Hrvate, generale iz Bosne i Hercegovine: Pušića, Čorića, Praljka, Prilića, Stojića i Petkovića. Oni sada očekuju prvostupajsku presudu u ožujku 2013.

Tu prvostupajsku presudu čekaju na slobodi, osim generala Praljka koji je jedini ostao u pritvoru u Haagu. Nastavimo moliti i za njih.



Sloboda generala pobjeda je istine i pravde

Ivan Ugrin

Čuda su ipak moguća. Ono što je malo tko od nas očekivao od haaškog tribunala koji je prvostupajski osudio generala Antu Gotovinu na 24 godine, a generala Mladena Markača na 18 godina, da će ih u Žalbenom postupku potpuno osloboditi, dogodilo se ipak u Haagu, u petak 16. studeno-

ga 2012. Nazivaju me ljudi i mnogi od njih s pravom kažu: Danas je, konačno, završio rat. Uistinu, malo je što u posljednjih petnaest godina toliko frustriralo našu malu naciju kao činjenica da se u Haagu podiglo optužnice i sudilo ne samo našim generalima nego i cjelokupnom vodstvu Republike Hrvatske na čelu s prvim predsjednikom dr. Franjom

Tuđmanom. Bilo je to političko sudište na kojem se pokušalo pisati povijest i izjednačiti ulogu agresora i žrtve.

S čuđenjem smo svih ovih godina pratili kako se na silu pokušava dokazati prekomjerno granatiranje Knina i drugih gradova tijekom legitimne oslobodilačke akcije Oluja, kako se imputira teza o organiziranom zločinačkom

pothvatu. Koliko je samo snishodljivosti bilo u redovima onih koji su pred famoznom Carlom del Ponte prigibali koljena i radili protiv interesa svoje zemlje, predavali dokumente koji su nosili oznaku državne tajne.

Bilo je, nažalost, nakon Oluje pojedinačnih zločina na našoj strani, no, to nikako nije bio udruženi zločinački

pothvat, i stoga se i mi Hrvati s ovom presudom suca Theodora Merona na svoj način oslobađamo i od nametnute hipoteke cijelom narodu.

Ovo je pobjeda istine i pravde za koju su godinama molili brojni mali ljudi, branitelji i mnogi drugi. No, prije svega, ovo je veliki dan za generale Gotovinu i Markača. Bog ih poživio!

RAZGOVOR S PROF. DR. SC. NIKICOM GABRIĆEM

Nacionalni forum je pokretač hrvatske budućnosti

Pod nazivom „Ideje i projekti za europsku Hrvatsku“, u Zagrebu je 3. studenog održan Nacionalni forum koji je okupio vodeće hrvatske znanstvenike i stručnjake s ciljem donošenja konkretnih strateških smjernica za pozicioniranje Republike Hrvatske u Europskoj uniji. Tim povodom razgovarali smo s prof. dr. sc. Nikicom Gabrićem, utemeljiteljem i predsjednikom Udruge Nacionalni forum.

Marina Stojak

Što je nedavno osnovani Forum, koja je njegova ideja, cilj i namjera?

Nacionalni forum zamišljen je kao svojevrsan think tank, odnosno mjesto okupljanja relevantnih intelektualaca, znanstvenika, stručnjaka i opinion makera. Radi se o ljudima koji imaju „know-how“, odnosno imaju što reći o socijalnoj, gospodarskoj i političkoj situaciji u Hrvatskoj. Nacionalni forum svojim je konceptom jedinstven u hrvatskoj povijesti jer predstavlja platformu, odnosno izvoriste ideja i projekata za izvlačenje cjelokupne zajednice iz trenutne začarane spirale besperspektivnosti i bezidejnosti. To je prvi konkretan i realiziran pokušaj da se na jednome mjestu okupi domaća politička i gospodarska

elita te da se kreira konkretan okvir operativne politike za što brže i kvalitetnije rješavanje gorućih hrvatskih problema, ali i za što uspješnije pozicioniranje unutar Europske unije. Istaknuo sam konkretan jer on to doista jest, na njemu se ne vode rasprave o teorijskim strategijama, nego se predstavljaju konkretne vizije i projekti koji su izvedivi i koji, što je najvažnije, Hrvatsku mogu pozicionirati kao prepoznatljivu i stabilnu članicu Europske unije. Hrvatska mora što kvalitetnije iskoristi svoje brojne zanemarene prednosti, poput geostrateškog položaja te prirodnih potencijala. Kako ste došli na ideju okupljanja stručnjaka koji bi pomogli našoj zemlji koja je u velikoj ekonomskoj, ali i moralnoj krizi?

Već deset godina nekoliko

puta na mjesec s prijateljima diskutiram o različitim temama, a koje se odnose na unapređivanje naših biznisa. Nikom od nas posao ne ide loše, ali postali smo svjesni da će kriza polako doći i do nas ako ljudi ne shvate da moraju promijeniti modele ponašanja i razmišljanja. Naime, većina nas se dokazala na tržištu, naučili smo se boriti. Sada se pitamo što možemo učiniti za Hrvatsku, da bi cijeloj zajednici bilo bolje. U Hrvatskoj je premalo slobodnih mislioca koji mogu istovremeno kritički i kreativno promišljati, iako je upravo konstruktivna kritika potrebna kako bi se riješili problemi. Forum čine osobe koje mogu široko razmišljati i koje mogu ponuditi odgovore, odnosno rješenja za tekuće i kronične probleme naše zemlje. Pritom nismo opterećeni nikakvim ideologijama, ni podjelama već su svi dobro došli koji imaju znanja i volje učiniti nešto za budućnost Hrvatske.

I prije osnivanja Foruma u javnost ste izlazili s teorijom da Hrvatsku iz ove krize samo mogu izvesti stručnjaci. Mislite li i dalje da je ta vaša ideja pred ostvarenjem?

Kao što sam već istaknuo

Forum čine stručnjaci s različitim područjima djelovanja, koji imaju znanje i vještine, imaju sposobnost razmišljati „out of the box“, mogu ponuditi konkretne prijedloge, strategije, rješenja. Forum nije „parlao-nica“ već „inkubator ideja“ u kojem će one klijati, oko kojih će se ljudi moći okupljati. To se može realizirati jedino modelom participacije, kojeg je Forum usvojio i koji omogućava zajedničko stvaranje realnosti oko je način na koji svatko može biti krojač vlastite sudbine, umjesto da ju tek pasivno proživljava. Moramo postati aktivni, pa i proaktivni u svome djelovanju. Mi kao država i nacija imamo potencijale u mnogim segmentima i moramo ih iskoristiti. Moramo ih upoznati, o njima otvoreno diskutirati i pronalaziti rješenja za njihovo učinkovito ostvarenje. To je cilj – raditi, aktivirati se. Tako se ide naprijed, radom može i mora uspjeti.

Kako ocjenjujete prvu godinu Kukuriku vlasti?

Ova Vlada imala je dovoljno vremena kvalitetno pripremiti program, strategije, projekte, nakon što preuzmu

vlast. Međutim, pokazali su se prilično nespremni i nedoraslimi za izazove s kojima se Hrvatska susreće. Žao mi je što moram to reći ali imamo ispodprosječnu Vladu. Tim više što Hrvatska ima kvalitetnih ljudi, ali su oni danas uglavnom izvan politike. Nije mi jasno zašto se naši političari ustručavaju zatražiti pomoć stručnjaka koji su se dokazali. Ali mi nismo ovdje da bi ih rušili ili uzeli njihove fotelje, već da ih upozorimo na nužnost promjena putem konstruktivne kritike ali i vlastitih primjera. Naime ponudit ćemo niz konkretnih rješenja i projekata, koji će pokazati da se može ako se hoće.

Jednom ste rekli da je nova vlast relativno poštena, ali nema nimalo političkog ni životnog iskustva da postigne rezultat. Mislite li to i dalje?

Svakako, i dalje sam mišljenja kako sadašnji članovi Vlade nemaju dovoljno poslovnog i životnog iskustva za zadaću koja se nalazi pred njima. Naprosto, vlast ima pogrešnu sliku o sebi jer misle kako mogu riješiti sve probleme sami, ne žele angažirati stručnjake koji bi svojim znanjem i iskustvom mogli doprinijeti. Želja za suradnjom nije znak slabosti, već suprotno, znak snage i želja da uvažiš drugo mišljenje, koje se razlikuje od tvog. Većina političara danas pati od kompleksa tinejdžera, misle da sve znaju, sve mogu sami te da im nitko ne treba. Za voditi državu potrebno je obrazovanje, znanje, iskustvo, stalno usavršavanje i držanje ega „pod kontrolom“. Ako ćemo i dalje nastaviti popularan trend pustog prigovarivanja kako ništa ne valja, Hrvatska će se pretvoriti u buntovnika bez razloga i završiti ćemo kao James Dean u provaliji.

Cesto uspređujete vođenje države kao vođenje privatnog poduzeća. Svaki privatnik da bi uspio okružuje se ljudima koji znaju i umiju nešto napraviti. Zašto to ne čine političari?

Uvjetno rečeno poduze-

će je država u manjem obliku. Prije 15 godina započeo sam s jednim liječnikom i jednom sestrom. Danas imam 115 zaposlenih i 50 liječnika te poslujem u dobitku. Ne može se prosperitet ostvariti preko noći, svi koji tvrde kako je to izvedivo, ili lažu ili ne znaju. Naime, ni pilot nakon završenog fakulteta ne može početi voziti avion već mora nekolicinu godina biti kopilot, mora raditi i učiti od nekog tko ima iskustva prije nego što uzme stvar u svoje ruke. Kako možemo sad očekivati da netko tko nikada prije nije upravljao tvrtkom da uspješno vodi ministarstvo, odnosno državu. Kao što sam već istaknuo, dobra volja u ovom slučaju nije dovoljna, potrebno je znanje, stručnost i vještina.

Ima li Hrvatska eksperte koji bi mogli pomoći vlasti da iziđemo iz ovog začaranog kruga krize i bijede?

Hrvatska ima sjajne stručnjake koji imaju znanje, sposobnost, iskustvo, stručnost, volju i mogućnosti. Ono što je najbitnije posjeduju socijalni kapital, odnosno sposobnost mobiliziranja velikog broja ljudi svojim telefonskim pozivom. Dakle da u svom adresaru imaju veliki broj kontakata. Kad biste pogledali adrese mnogih hrvatskih političara, iznenadili bi se koliko je tanak. Drugim riječima, danas je ključno imati timove ljudi koji na temelju svog znanja, iskustva i poznanstva su u mogućnosti mobilizirati druge stručnjake, pa makar i za novac. Uostalom pogledajte našu dijasporu. Imamo na stotine ljudi od SAD i Australije do europskih država koji su napravili čudo, koji su cijenjeni i poštovani u državama u kojima žive. Pitajmo se zašto nisu mogli uspjeti u Hrvatskoj? Baš zbog toga moramo napraviti pomake kod kuće da nemamo više potrebu iseljavati.

Koliko bi ekspertnoj vladi trebalo vremena za spas države?

Takvo vodstvo zahtjeva savim drugačije mentalne modele od onih koji su trenutno dominirajuće, ono mora biti

uvijek spremno sagledati stvari iz nove perspektive i biti poduzetno u stvaranju novog i boljeg svijeta sutrašnjice. Naravno, ono čime je potrebno efektivno upravljati su potencijali, a ne ljudi. Nažalost, ne mogu Vam dati konkretan odgovor, bilo bi potpuno nerazumno i iluzorno reći da se radi o pet, deset ili više godina. Jedno je sigurno, a to da je godina dana svakako premalo vremena da se pospremi nared koji se stvarao 20 godina. Kako su osnivanje Foruma i sve te vaše ideje dočekali ljudi na vlasti u oporbi?

Naš cilj nije pronaći razlike koje nas dijele, već iznaći ključne točke koje nas spajaju te dati viziju ovoj državi. Prednost smo dali znanju, stručnosti, viziji i učinkovitosti pred parolama, ideologijom, politikanstvom i neradom. Nije nam bitno da li je netko lijevi ili desni, oporba ili vlast...ateist ili katolik. Pozvali smo oko 500-tinjak ljudi, od političara preko menadžera. Većina se odazvala pozivu, drugi nisu. Sretni smo da su došli i ljudi koje osobno ne poznajemo koji su prepoznali našu inicijativu i žele dati svoj doprinos. U konačnici, želimo ljude koji će pratiti ideju, a ne vođu.

Kako komentirate oslobađajuću presudu generalima Gotovini i Markaču i jedno pozitivno ozračje koje su ti ljudi donijeli kad su došli na slobodu u Hrvatsku?

Reći ću samo da sam taj dan bio iznimno ponosan što sam osobno mogao proživjeti dio povijesti koja će mijenjati udžbenike. Ovo je veliki događaj za Hrvatsku, jer smo konačno zatvorili jedno razdoblje naše povijesti i uzdignuta čela možemo krenuti dalje, u Europu. Osobno poštujem generala Gotovinu i generala Markača, jer su naši heroji i sretan sam što su svojim domoljubnim i staloženim istupima dali jedan novi poticaj hrvatskom zajedništvu i pogledu u budućnost.

Imate klinike po cijeloj Hrvatskoj i susjednim državama. Kako ste i kada se odlučili za taj potez?



Imao sam viziju i misliju. Počeli smo i ne tako davne 1997. godine u prostoru od svega 70 četvornih metara gdje su se osim općih oftalmoloških usluga izvodile i operacije laserskog skidanja dioptrije. Naime, tada sam sa svojim mentorom profesorom Čupakom posjetio Daleki istok gdje smo nabavili excimer laser za lasersko skidanje dioptrije, prvi takav laser u Hrvatskoj i široj regiji. Marljivo i s puno entuzijazma u poliklinici su se počele raditi operacije skidanja dioptrije, a broj pacijenata je rastao iz mjeseca u mjesec. Danas je Klinika Svjetlost među dva posto najuspješnijih tvrtki. Posebno smo ponosni na kabinat za edukaciju liječnika gdje mladi liječnici Klinike Svjetlosti, ali i njihovi kolege iz Hrvatske i inozemstva

mogu uvijek baviti nužna kirurška znanja. Uz to, u prostorima Klinike Svjetlost često se održavaju edukacijski tečajevi i seminari. Moramo razvijati obrazovni sustav koji će biti u funkciji razvoja i poduzetništva, a ne stvarati liječnike koji nisu dali niti jednu injekciju tijekom studija. Drago mi je da naš know-how danas izvozimo u cijelu regiju, gdje također otvaramo klinike te što nam je sve veći broj pacijenata iz inozemstva.

Je li teško biti biznismen u Hrvatskoj, a pogotovo u branši kojom se vi bavite?

Danas kad ste u mojoj poziciji i nije tako teško biti biznismen. Ali teško je biti uspješan biznismen koji pošteno radi i preuzima odgovornost u svom poslu u ovakvom ekonomskom i društvenom okruženju. Ja stojim iza svo-

jih poslovnih poteza, zapošljam 120 ljudi u dvije države, uredno isplaćujem plaće i doprinose, plaćam porez, liječim ljude, dovođim pacijente iz drugih država. Drugim riječima, stvaram, doprinosim, odnosno privređujem. Kad bismo stvorili kvalitetnije predujete poslovanja sigurno bi nam svima bilo još i lakše.

Predlagali ste državi da bi njezini oftalmološki odjeli pod vašom upravom poslovali pozitivno?

Rekao sam, kako samo siguran, da bi svaka bolnica koju bi ja vodio poslovala pozitivno. Iza mene stoje konkretni rezultati, odnosno konkretne brojke koji mi daju kredibilitet. No to ne znači da se nudim za taj angažman jer imam svoj posao. Samo želim reći da se sve može kad se ima znanja i odgovornosti.



Poslije ovih presuda više ništa neće biti kao prije



Gojko Borić



vlada.hr



INTERVJU IVICA MUDRINIĆ, PREDSDJEDNIK HRVATSKE UDRUGE POSLODAVACA

U Hrvatskoj nema ulaganja jer se ne isplate

Nives Matijević,
BANKA

Mršava dvojka – to je ocjena koju su članice Hrvatske udruge poslodavaca (HUP) dale aktualnom stanju u gospodarstvu.

„Ne postoji ništa za što bismo mogli reći da predstavlja premašaj očekivanja ili pozitivno iznenađenje“, kaže u razgovoru za Banku predsjednik HUP-a Ivica Mudrinić. Kao glavne prepreke uspješnom poslovanju članice HUP-a očekivano navode visoke poreze i doprinose, nelikvidnost, kruto radno zakonodavstvo, uvjete financiranja poduzetništva, neefikasnu javnu upravu, nejasnu strategiju razvoja zemlje i loše pravosuđe.

„Očekivanja od 2013. godine nešto su optimističnija u segmentu turizma i industrije, a ukupni je rezultat još uvijek pod snažnim utjecajem pesimizma u graditeljstvu“, rezimirira Mudrinić.

Poslodavci, kako se moglo čuti na predstavljanju rezultata HUP-ova istraživanja o poslovnim očekivanjima u 2013. (anketiran je 321 poslodavac), ne dovode u pitanje dobre namjere Vlade, ali, kažu, ne vide poteze ekonomske politike koji će omogućiti promjenu sadašnjeg stanja.

„Nismo u stanju potencijale pretočiti u rast“, kazao je tom prigodom Mudrinić. „Trenutačno ne postoji ni jedan pokazatelj koji bi ukazivao na to da će za gospodarstvo sljedeća godina biti značajno drukčija od ove i prošlih dviju“, upozorio je. A na pitanje zašto u Hrvatskoj nema ulaganja dao je najjednostavniji mogući odgovor – nema ih jer se ne isplate!

Kakve gospodarske trendove poslodavci očekuju u 2013. godini? Ima li najava novih investicija i novih radnih mjesta ili će fokus više biti na reza-

nju troškova i povećanju efikasnosti?

Očekivanja su pesimistična. Dominira odgovor da se ništa bitno neće promijeniti u odnosu na 2012., no ipak je više onih koji očekuju pogoršanje nego poboljšanje. Pesimizam je osobito raširen među malim i srednjim poduzećima. Relativno je dobra vijest da je kod očekivanja vezanih uz uvjete investiranja odnos optimista i pesimista donekle uravnotežen. S jedne strane gotovo 25 posto članica HUP-a smatra da će uvjeti za ulaganje biti puno ili nešto lošiji nego ove godine, ali ih isto toliko smatra da će biti nešto bolji. Dio poduzetnika očito vjeruje da će Vlada ipak napraviti konkretne pomake u stvaranju boljeg ulagačkog okruženja.

Kojom bi ocjenom poduzetnici ocijenili rad Vlade u 2012. godini? Čini se da ih rasterećenje cijene rada smanjenjem zdravstvenog doprinosa nije pretjerano zadovoljilo, ali ih je s druge strane ozlovoljila objava liste poreznih dužnika i pojačani pritisak za naplatu poreza i doprinosa?

Svi trebaju podmirivati svoje obveze na vrijeme. Taj dio akcije Porezne uprave i Ministarstva financija pozdravljamo, kao i sve akcije koje idu u pravcu uvođenja reda i boljeg funkcioniranja institucija. Red je u interesu poslodavaca, jer ako netko ne plaća porez dok netko drugi plaća, stvara se nelojalna tržišna utakmica. Međutim, što se tiče porezne politike, nesporna je činjenica da su uplate poreza i doprinosa u ovoj godini rasle brže od BDP-a, što znači da je porezno opterećenje u prva tri kvartala povećano. Pritom treba naglasiti da su poslodavci na sebe uzeli najveći dio tereta rasta PDV-a, jer rast stope s 23 na 25 posto

većim dijelom nije prebačen na cijene. Brojke jasno govore da u ovoj godini obećanje o poreznom rasterećenju gospodarstva nije ispunjeno. A naravno da smo se suprotstavili listi poreznih dužnika na kojoj može biti i onih čiji dug nije dokazan i koji mogu biti u sporu zbog tog duga, što se objavom liste našalost pokazalo opravdanim prigovorom koji nije adekvatno riješen.

Što mislite o tvrdnjama da Vladi i poslodavcima trenutno odgovara visoka nezaposlenost u Hrvatskoj jer za hvaljujući tome mogu smanjiti troškove rada, odnosno rashode javnog sektora?

Nitko pri zdravoj pameti ne može tvrditi tako nešto. Ovakvu bi izjavu mogao dati samo netko tko ne poznaje osnovnu logiku funkcioniranja društva i poslovnog sektora i tko jeftinim politikanstvom pokušava na sebe privući pažnju, premda i po cijenu ludosti. Zar zaista nekom treba dokazivati da je razvoj svima u interesu, jer samo u tom slučaju rast dobiti, rast zaposlenosti i plaća i rast javnog standarda idu ruku pod ruku?

Zbog prekoračenja rashoda, ponajprije onih za zaposlene, Vlada je morala u re-balans proračuna. Institut za javne financije ocijenio je da je šteta što je zbog nerealističnog planiranja proračuna, odnosno nesposobnosti provedbe planiranog, izgubljena još jedna godina. Slažete li se s takvim ocjenama?

Proračun je bio dobro planiran, obećavao je značajnu fiskalnu prilagodbu, no Vlada ga nije uspjela provesti, dobrim dijelom zbog plaća, iako plaće nisu bile jedini razlog zašto plan nije proveden. Šteta, jer obveza je Vlade da pokrene sve reforme nužne za daljnji razvoj društva, a takve

je zahvate uvijek nešto lakše raditi u prvoj godini mandata. Govoreći o proračunu, očuvanje kreditnog rejtinga Hrvatske sigurno se može označiti kao uspjeh, a nastavak fiskalne konsolidacije kao nužnost, pa tako u Hrvatskoj i nemamo dvojbu „štednja ili rast“. Ako bismo pomislili da ne treba štedjeti i pokušali poticati rast ekspanzijom državnih rashoda, pogriješili bismo jer bismo veoma brzo ušli u zonu prezaduženosti. Međutim, nameće se dvojba štednja ili reforme. Štednja bez reformi dovodi do ekonomskih poremećaja, odnosno štednja može proizići iz reformi.

Što mislite o aktivnim mjerama tržišta rada koje je do sada lansirao ili najavio resorni ministar Mirando Mrsić? Kakve dugoročne trendove na tržištu rada očekuju poslodavci? Ne bi li poslodavci trebali aktivnije i financijski podupirati obrazovanje radne snage?

Ministar je suočen s objektivno teškim stanjem u kojem se, u kratkom roku, ne može puno napraviti Vladinim mjerama u segmentu zapošljavanja. Kad vlada pesimizam i nema investicija, poticaji slabo funkcioniraju. Isto se odnosi na poslodavce; oni manje brojni koji mogu, itekako ulažu u obrazovanje radne snage. No, većina je sretna ako dočeka kraj godine. Kada nema ulaganja općenito, onda nema ni ulaganja u obrazovanje. To se može promijeniti samo puno dublji i širim zahvatima u cilju poticanja privatnih ulaganja. No ovdje moram reći da je odgovornost za temeljno kao i cjelovitno obrazovanje prije svega na svakom pojedincu osobno. U društvu se polako razvija svijest o tome iako još nije do kraja zaživjela. Onaj tko je obrazovan za zanimanja koja izumiru svakako ne

može očekivati od države ili bilo koga drugoga da tu situaciju promijeni. Iskreno vjerujem da nije problem u ponudi kvalitetnog obrazovanja, koliko u potražnji. Danas je dostupnost vrhunskog, često besplatnog obrazovanja veća nego ikad.

Možete li komentirati provedbu Zakona o financijskom poslovanju i predstajnoj nagodbi?

Primjena je tek započela i bilo bi neozbiljno u tako ranoj fazi komentirati primjenu zakona. Pričekajmo dok se ne skupi dovoljno reprezentativan broj slučajeva i ne napravimo prve analize.

Predsjednik Uprave Atlantic grupe Emil Tedeschi na prošlomjesečnoj je konferenciji Dan velikih planova doveo u pitanje kvalitetu poduzetnika i menadžera u Hrvatskoj i okrivio ih za izostanak investicija te kazao da nemaju dovoljno hrabrosti i sklonosti riziku. Slažete li se s tim?

Gospodin Tedeschi djelomično ima pravo, ali čini mi se da gleda na stvari kroz osobno iskustvo, jer on je izuzetan poduzetnik koji restrukturira kompaniju i otvara nova tržišta u vremenu krize. Međutim, kada se progovara općenito o poduzetnicima, stvari treba gledati u pravom kontekstu i prema logičnom redoslijedu. Naši su poduzetnici s jedne strane zagušeni fiskalnim i parafiskalnim teretima države, a s druge su strane zbog veličine tržišta bili „navučeni“ na poslovanje sa šire definiranim Vladinim sektorom. Država im u posljednjih 20 godina nije omogućila prave poticaje da se samostalno razviju zato što ne može trčati na 100 metara ispod 11 sekundi? Ne, prvo

ćete mu skinuti lance, onda ćete mu omogućiti da trenira pa ćete tek potom imati rezultat. Dakle, važan je redoslijed prioriteta ako govorimo o

problemima i tu su poduzetnici tek na drugom mjestu. **Zašto u Hrvatskoj nema novih poduzetnika, zašto nema brzorastućih novih tvrtki koje izazivaju etablirane kompanije, „izazivača“?**

Zbog razloga koje sam upravo objasnio metaforom sprintera u lancima. Zato što je tržište malo, a recesija duboka i traje toliko da prerasta u depresiju. Zato što domaći poduzetnici u ovim uvjetima nemaju kapitala, odnosno ne žele uzeti na sebe rizik koji izazivačka strategija nosi. Pogledajte što se događa u Europi, u bankarstvu na primjer. Nema ulazaka, nema izazivača, traje konsolidacija. Jedini koji se pojavljuju su ruske banke. Slično je i u telekomunikacijama i drugim sektorima, to je inače opće obilježje depresije. Dodatno, u Hrvatskoj nismo stvorili uvjete u kojima se isplati investirati i ulaziti u rizik poduzetništva pa je isplativije novac ulagati u vriednosne papire ili druge mogućnosti. Za procvat poduzetništva potrebno je poticajno okruženje, koje ohrabruje i nagrađuje preuzimanje poduzetničkog rizika. Hrvatska ga gospodarska realnost danas više penalizira nego nagrađuje.

Zakon o porezu na nekretnine posebno bi mogao pogoditi vlasnike neprodanih stanova, dakle građevinske tvrtke i banke, ali i općenito vlasnike nekretnina koje nisu u funkciji. Vlada se nada da će primjena toga zakona dovesti do smanjenja cijena stanova, kao i smanjenja cijena najma stanova te pokretanja tržišta nekretnina. Što o svemu tome misle poslodavci?

Principijelno se protivimo uvođenju novih poreza u ovom gospodarskom trenutku. Smatramo da je porezno opterećenje već toliko visoko da ometa gospodarski rast. Daljnje uvođenje novih poreza u momentu recesije nikome nije u interesu i kontraproduktivno je. Uvođenje poreza u ovom trenutku dodatno će pogoditi gra-

đevinski sektor koji je već danas na koljenima i potencijalno će uzrokovati daljnji gubitak radnih mjesta. Osim toga, imamo i sociološki moment, činjenicu da su građani štedjeli ulaganjem u kuću, stan ili vikendicu i sada će ta štednja biti porezno opterećena, dok štednja u drugim oblicima ostaje netaknuta.

Novi je porez ujedno prijetnja brojnim umirovljenicima, ali i građanima općenito koji su naslijedili ili izgradili stan ili kuću te im prijeti gubitak imovine ako ne budu mogli plaćati porez. Budući da imamo visoku nezaposlenost i žalost očekivano povećanje nezaposlenosti, ta je prijetnja itekako realna.

Međutim, generalno podržavamo ideju da se oporezivanje rada i kapitala, dakle faktora proizvodnje, u dugom roku jednim dijelom zamijeni oporezivanjem potrošnje i imovine, pri čemu ukupno porezno opterećenje nikako ne bi smjelo rasti. To znači duboku poreznu reformu koju bi trebalo pripremati tri, četiri godine i detaljno komunicirati i testirati prije primjene. Parcijalni potezi, poput uvođenja poreza na nekretnine bez duboke porezne reforme, sigurno ne ostvaruju cilj efikasnijeg poreznog sustava i vrlo vjerojatno samo povećavaju porezno opterećenje.

Problem sa stambenim kreditima građana u švicarskim francima u Hrvatskoj više nije samo bankarski, nego općedruštveni. Iznesen je podatak da od 75.000 korisnika tih kredita njih 36 posto vjeruje da će do kraja otplate izgubiti stan te da je tu oko 27.000 potencijalnih novih korisnika socijalnih transfera. Također se navodi da je već sada 6 posto ukupnih stambenih kredita nenaplativo, što predstavlja oko 10.000 potencijalnih korisnika socijalnih transfera. A socijalni problemi mogu uzrokovati poremećaje koji destabiliziraju cijeli sustav. Možete li to komentirati, osobito u kontekstu



HUP-ova zalaganja za društveno odgovorno poslovanje?

Uistinu je dojam da je riječ o sistemskom, dakle društvenom problemu, a ne o problemu nekoliko prezaduženih pojedinaca. O tome u HUP-u nismo službeno raspravljali, ali vjerujem da mnogi među nama dijele mišljenje kako nisu iscrpljeni svi potencijali da se prezaduženim vlasnicima stanova pomogne uz jasne kriterije. Pri tome ne mislim samo na dužnike u Švicarcima. Postoje i oni koji su zaduženi u kunama ili eurima, a koji su se našli u stanju prezaduženosti. Pretpostavljam da stihijske ovrhe nikome nisu u interesu ako je riječ o valu koji dolazi. Vjerojatno postoje instrumenti kojima bi se mogla ublažiti situacija za svakog

prezaduženog pojedinca koji je založio stan, a osobni mu je kapital negativan.

Što očekujete od ulaska Hrvatske u Europsku uniju i otvaranja velikog europskog tržišta?

Riječ je o velikoj, povijesnoj prilici. Ako se izdigne iznad diktata trenutka tj. 2013. godine, vidjet ćemo da nam se dugoročno otvara sjajna perspektiva. Ne samo kroz pristup velikom tržištu, nego i kroz jačanje institucija, konsolidaciju fiskusa, korištenje EU-fondova i brojne druge prednosti koje ulazak u EU sa sobom nosi. Ova će kriza kad-tad proći i duboko sam uvjeren da će građani tek tada vidjeti koliko su dobru odluku donijeli kada su na referendumu glasali za EU. Kao društvo svakako moramo napra-

viti još mnogo toga da bismo se za skori ulazak što bolje pripremili. Ulazak u EU događa se u trenutku kad se svijet suočava s izazovima globalizacije i digitalizacije. Nužno moramo osposobiti hrvatsko društvo za tu povijesnu priliku. Propustili smo niz godina i priliku za pripremu, sada bismo trebali vući radikalnije poteze da bismo bili što spremniji. Zato se u HUP-u zalažemo i za reforme javnog sektora i za fleksibilizaciju radnog zakonodavstva i za sve druge prilagodbe koje će nas učiniti efikasnijima, konkurentnijima, spremnijima. Postanimo više zemlja koja privlači ulaganja, obrazujmo se za zanimanja koja će izdržati test vremena, radimo na sebi stalno i Europa će se pokazati našim El Doradom.

PRIGODOM USTROJSTVA DRŽAVNOG UREDA ZA HRVATE IZVAN RH

Savjetnici iz iseljeništva mogli bi pomoći rješavanju problema

Već cijelo desetljeće pišem i kritiziram si mačehinski odnos iskonske nam domovine Hrvatske spram nama, izvandomovinskog Hrvati-

ma. Na prošlogodišnjem Međunarodnom skupu u Zagrebu „Annales Pilar 2011. - Hrvatsko iseljeništvo i domovina“, održao sam u Dubrovniku predavanje na temu: Aktualni trenutak u odnosima domovinske i iseljene Hrvatske, a što je objavljeno u više tiskovina, posebice na nepoznatom broju internetskih portala. Na tu temu govorio sam i u Vukovaru 13. rujna ove godine.

U svim spomenutim i inim prigodama prozborih glasno i upozoravajuće, o tome, kako nam se jedan od važnijih kamena-temeljaca hrvatskog suvereniteta „šaptom urušava“. Radi se, naravno, o izvandomovinskim Hrvatima, najvitalnijoj grani hrvatske domovine, a koje već cijelo desetljeće osuđuje na „kapaliku - domovinskih - sokova“; grana, koja se danas znakovito suši.

Većina od nas još smo živi svjedoci koliko li potpore iznjedriše hrvatski izvandomovinci svojoj matici-domovini, kad joj je to bilo najpotrebitije. U ime Hrvatske i hrvatskog zajedništva pruži smo ruku-pomirnicu čak i onima koji prorijediše naše redove, a koji danas iz razhrvačenih državičkih funkcija i institucija, tako inatno i tako neod-



Dr. Tomislav Đurasović

govorno mešetare hrvatskim probicima.

Oni (zlo)namjerno ignoriraju veličinu i značaj nas izvandomovinskih Hrvata u monetarnom, gospodarstvenom, političkom, kulturnom i lobističkom pogledu.

No, i mi Hrvati izvan RH, još uvijek u zanosu ostvarenja stoljetnog cilja, zanemari smo kako nas sve oslovljavaše (iseljeništvo, naši na privremenom radu, emigracija, dijaspora, izvandomovinstvo) odazva smo se samoodricajuće i ponizno kličući: „Zovi, samo zovi...“.

Prošle jeseni Hrvatski svjetski kongres Njemačke, a uoči parlamentarnih izbora u RH izradio je studiju iz koje se vidi da je hrvatsko iseljeništvo u posljednjih dvadeset godina u domovinu uputilo pomoć od 100 milijardi eura. Samo doznake u 2010. godini dosegnule su osam milijardi kuna i to bez uračuna barem dodatne polovice tog iznosa, koji

dolazi i drugim kanalima, uključujući gotovinu koju izvandomovinci sami donose za vrijeme posjeta domovini.

I kao znak zahvalnosti čak nam dva(!) puta osnivaše i ukinuše Ministarstvo za iseljenike, odnosno, kao utjehu instalirao nekakav Odbor u Saboru, gdje su u zadnjoj vladi sjedila 3 zastupnika, a niti jedan od njih iz hrvatskog izvandomovinstva. Još 2003. god. javno sam kritizirao takve postupke pišući: „Ovo je pljuska u lice izvandomovinskim Hrvatima...“, i „...tko se na ovakav način odriče iseljenika on radi na rastakanju hrvatske nacionalne jezgre!“.

Kad smo razložno zatražili dopisno glasanje, kao što rade i drugi demokratski i civilizirani narodi u svijetu, bivši Predsjednik se zaprijetio ukinuti pravo glasa svima koji ne plaćaju porez u Hrvatskoj, a časovita ministrica vanjskih poslova RH, ustvrdi javno da izvandomovinski Hrvati nemaju za to političke zrelosti.

Naš pomirujući, ali gordi odgovor glasi: izvandomovinski Hrvati promovirali su već dugo svoju političku zrelost, ali nemaju domoljubne alternative.

Nezadovoljni i razočarani HDZ-ovom politikom i tradicionalno ignorirani od stranaka iz tzv. Kukuriku koalicije – izvandomovinski Hrvati rezigniraju i povlače se u anonimnost. Kako drugačije pojasniti zabrinjavajuće nizak odaziv izvandomovinskih

birača na izbore u Hrvatskoj. Primjerice 2007. godine, od 230.000 hrvatskih državljana, koji su registrirani kod njemačkih vlasti, samo njih 10.000 izašlo je na izbore, a na predsjedničke izbore izašlo je tek 6.090 birača.

U prekomorskim zemljama stanje je daleko poraznije.

Na drugoj strani vijesti kao: Samo do polovice ove godine je preko 30 tisuća Hrvata zatražilo njemačko državljanstvo; a hrvatske tiskovine izvješćuju kako je već 25 tisuća mladih Hrvata popunilo zahtjeve za posao i iseljenja na Zapad, iliti vijest: Svaki treći Hrvat s diplomom živi u inozemstvu – su zloguki navještitelji jedne Hrvatske kakvu nitko od nas ne želi.

Časovita vlast u Hrvatskoj, upravo gore spomenuta „Kukuriku koalicija“, iz samo njima znanih razloga i/ili planova „odlučila se na ozbiljan korak u uspostavljanju čvršće komunikacije s Hrvatima izvan domovine, osobito onima u BiH, te pružanju svih relevantnih informacija hrvatskim iseljenicima koji, ako se odluče na povratak ili suradnju, imaju mjesto u tijelima državne uprave kojemu se mogu obratiti...“, pa u svibnju ove godine ustrojava Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske, a što je zapravo ideja koju je sramežljivo najavila još Kosoričina Vlada.

Glavinu odgovora (na tu vijest!) mojih znanaca od San Franciska do Sidney-a mogao bih uvrstiti pod zajednički naziv Laokontove parafrazirane izreke: Quidquid id est, timeo Kukurikavci et dona ferentes (hrv. Štogod je to, bojim se Kukurikavaca i kad darove nose). Isti Državni ured kratkoročno krajem listopada, točnije 23. listopada 2012. godine upućuje poziv (predodređenim!?) hrvatskim zajednicama po svijetu za predlaganje kandidata za članove Savjeta Vlade RH.

Slikovitosti radi, iz Münchena u kome živi bli-

zu 30.000 tisuća Hrvata, i ako se izuzme Hrvatska katolička misija kao „zajednica“, samo je jedna „zajednica“ brzo reagirala i objavila svoju listu kandidata.

I unatoč svemu iznesenom i kritiziranom ja u svemu ovome vidim i tračak nade i prednosti kao:

Izabranici će preuzeti odgovornost organizirane i vjerodostojne suradnje sa zajednicom koja ih je predložila;

Kako Državni ured tako i Vlada RH ne će trebati tekliče, nego savjetnike;

Savjetnici nemaju moć odlučivanja, ali stručnim i vjerodostojnim radom mogu možda utjecati na rješavanje problema na relaciji Domovina – Izvandomovinstvo;

Depolitizacija hrvatskog Izvandomovinstva;

Najvažnije je iz ove suradnje iskristalizirati poruku i Hrvatskom saboru i Predsjedniku RH i hrvatskoj Vladi, bez obzira tko to bio, da upravo oni moraju djelovati kao integrirajući faktor, što podrazumijeva spajanje onih povijesno-političkih analiza i interpretacija, koje se temelje na istini, pravdi, humanizmu i domoljublju – silnica i poveznica koje bi trebale spajati sve Hrvate, ma gdje oni bili.

A, mojim sup(a)utnicima izvan Hrvatske obraćam se porukom-zamolbom koju objelodanih još davne 1985. godine: „Živimo u ovoj hladnoj tuđini, kao da nas Hrvatska stalno gleda, a govorimo o našoj Hrvatskoj kao da nas cijeli svijet sluša“.

Zato, dragi moji prijatelji i budući savjetnici, neka i naš današnji obol na oltar „Lijepe naše“ zrcali našim životom i djelom, koliko časnim toliko i prepoznatljivim, koliko snažnim toliko i povijesno neizbrisivim. To dugujemo našoj Hrvatskoj.

Mislimo na preinačenu izreku poznatog državnika: Ne pitajmo što Hrvatska čini za nas, nego: što činimo mi za Hrvatsku!

HRVATSKI ZNANSTVENIK IVAN ĐIKIĆ DOBIO NAJPRESTIŽNIJU NAGRADU

Moji znanstveni uspjesi plod su dugotrajnog i predanog rada

Edi Zelić

Njemačka istraživačka zaklada (DFG) dodijelila je hrvatskom znanstveniku Ivanu Đikiću najprestižniju njemačku znanstvenu nagradu „Gottfried Wilhelm Leibniz“ za 2013. godinu. Nagrada koja se od 1985. dodjeljuje svake godine znanstvenicima koji rade u Njemačkoj Đikiću je dodijeljena zbog istraživanja tumora, posebice proteina ubikvitina, javljaju hrvatski i njemački mediji. „Ivan Đikić po meni utjelovljuje idealan tip znanstvenika koji pridaje puno entuzijazma i neiscrpne energije istraživanju i poučavanju. Sviđa mi se njegova originalnost i konceptualno razmišljanje u kombinaciji s odlikama lidera“, pohvalio je hrvatskog znanstvenika prof. Werner Mueller-Esterl, predsjednik sveučilišta Goethe.

Najveća novčana nagrada u Njemačkoj u iznosu od 2,5 milijuna eura dodjeljuje se kao poticaj za istraživanja, a mora biti utrošena u sedam godina. Svake godine dodjeljuje se deset nagrada „Gottfried Wilhelm Leibniz“. Ivan Đikić kao voditelj grupe za molekularnu signalizaciju Instituta za biokemiju sveučilišta Goethe otkrio je mehanizam kojim se stanice ljudskog organizma bra-

ne od razvoja karcinoma. Časopis Science u svom broju iz prosinca 2005. godine objavio je ovaj rad kao najznačajnije medicinsko otkriće za proteklu godinu. Dobitnik je i nagrade Europskog udruženja za istraživanje tumora (EACR) za istraživača 2006. godine. Dosad je objavio više od 100 radova u znanstvenim časopisima koji su citirani više od 7100 puta.

U razgovoru za CroExpress Ivan Đikić je rekao da je presretan što su znanstvena otkrića njegovog tima prepoznata na ovaj način u Njemačkoj.

„Znanstveni uspjesi posljedica su dugotrajnog i predanog rada, ali i suradnje s brojnim kolegama, studentima i postdoktorandima, te sam i njima posebno zahvalan“, kazao nam je dr. Đikić. „Proslavili smo burno i veselo u laboratoriju no već nekoliko dana nakon odluke o dodjeli nagrade planiramo nove projekte gdje ćemo uložiti i novac nagrade.“

Osim toga odlučio sam da ću jedan dio nagrade uložiti i u projekte u Hrvatskoj, posebice u znanstvene projekte u Laboratorij za istraživanje tumora pri Medicinskom fakultetu u Splitu koji vodim s prof. dr. sc. Janošem Terzićem. Upravo taj laboratorij vidim kao najbolji rezultat



Edi Zelić

mog dugogodišnjeg ulaganja u znanost u Hrvatskoj. U njemu se odvija veliki dio istraživanja u tumorskoj biologiji i

postizu se rezultati koji spadaju u sam vrh svjetske znanosti. Također dio nagrade uložit ću u studente iz Hrvatske koji

će imati šansu doći u naš laboratorij u Frankfurtu na dodatno obrazovanje“, rekao nam je prof. dr. Ivan Đikić.

BISKUP MONS. DR. FRANJO KOMARICA U HANNOVERU

Stanje u BiH i dalje je zabrinjavajuće

Banjolučki biskup mons. dr. Franjo Komarica boravio je krajem studenoga u trodnevnom posjetu Njemačkoj gdje je imao cijeli niz susreta. Biskup je dva dana boravio u Hannoveru. Na svečanom prijemu koji su organizirali članovi Njemačko-hrvatskog društva iz Hannovera na čelu s Margret Engelking i novinarom Winfriedom Gburekom u crkvi sv. Marije, mons. Komarica se susreo i s veleposlanikom

RH u Berlinu dr. Mirkom Kováčem, generalnim konzulom u Hamburgu Slavkom Novokmetom te s većim brojem osoba iz političkog, gospodarskog i crkvenog života. Mnogi od njih su se zanimali za situaciju Hrvata u BiH, osobito na području banjolučke biskupije. Biskup ih je na prijemu, koji su glazbeno popratili njemački policijski zbor i mladi violinisti iz Hannovera, informirao o aktualnim teškoćama ali

i o znakovima nade i bolje budućnosti u BiH. Na svečanosti je nastupila i skupina žena i djevojaka u narodnim nošnjama, bez pratnje glazbala, i publici pokazale talent svojim lijepim glazovima. Drugog dana, slavio je biskup Komarica nedjeljnu sv. misu s domaćim župnikom p. Anastaziom Pericom Petrićem, a milodari s mise u iznosu od 2350 eura prikupljeni su za potrebe Caritasa Banjolučke biskupije. (ms)



Može li se Hrvatsku voljeti iz inozemstva?

Piše: **Goran Marić**

Doc.dr.sc. Goran Marić, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru i predsjednik odbora za financije i državni proračun. Član Znanstvenog društva ekonomista. Predsjednik Tuđman odlikovao ga je za doprinos hrvatskom gospodarstvu.



Predsjednik Vlade Zoran Milanović oporbenim zastupnicima u Saboru u pravilu ne odgovara na postavljena pitanja. Nema odgovora, ali ima gard. Ponekad nemilosrdan, ponekad prežestok, ponekad nepristojan, a ponekad i arogantan. Katkad i iskreno cinican, kao u slučaju kada je jednog zastupnika kazao da kod nje nema ideologije, niti jeve ni desne, već da je ona pravi „profesionalac“. Katkad i brutalno izravan, kao kada je pitao jednog zastupnika, kako to da je postao ministar u HDZ-ovoj vladi kada nije bio član HDZ, a niti neki stručnjak na glasu.

To pitanje kao da su mu došapnuli sami HDZ-ovci, jer ih većinu to isto odavno muči. Ali, u obraćanju zastupniku Davoru Stieru je pretjerao, čak i izašao iz granica pristojnosti i civilizirane komunikacije. Pogotovo jer je Stier pripran umjerenosti i uljudenog političkog ponašanja. Međutim, Milanoviću to nije bila prepreka da mu uputi nedopustivu uvredu: „Da biste razumjeli Hrvatsku morate imati nekakvo iskustvo života u Hrvatskoj. Vi Hrvatsku ne možete voljeti jer je ne razumijete“. Ove okrutne riječi nije zaslužio čovjek rođen

u Argentini, a koji se, upravo zbog ljubavi prema Hrvatskoj, prije dvadesetak godina odlučio doseliti u Zagreb.

Nacionalni osjećaj-najmoćniji izvor identiteta

Kažu da se arogancija iskazuje kada se prednosti nad drugim ostvaruju na okrutan način. A Milanović je predsjednik Vlade, u prednosti je nad svima ostalima, pa i zastupnicima. I baš zbog te činjenice mora biti i obziriji od svih drugih. Prema Stieru izostala je obzirnost, izostala je i isprika. Bilo je baš okrutno arogantno! Znači li to da Hr-

vatsku može voljeti samo tko je rođen u njoj. Po Milanoviću znači. Jer samo oni Hrvatsku razumiju. Koja zabluda!!! Nije li ljudski život najveća moguća vrijednost; nije li savršenstvo ljubavi spremnost dati ga za onoga koga ljubiš ili za ono što voliš? Nije li na tisuće Hrvata rođenih izvan Hrvatske, jednako kao i oni rođeni u njoj, dalo svoje živote boreći se za svoju najveću ljubav – Hrvatsku? Zar se zaboravilo koliko je Hrvata zbog nesretnih ratnih okolnosti i komunističkog terora moralo prisilno napustiti svoje domove i u inozemstvu patiti za Domovinom? Zar se zaboravilo koliko je Hrvatima izvan Hrvatske uvijek bilo stalo do svog identiteta? Zar upravo nacionalni osjećaj nije najmoćniji izvor identiteta?

Istodobno, i žal i patnja za Hrvatskom, i nevjerovatna ljubav prema njoj doveli su da taj

nacionalni osjećaj postane neraskidivi dio njihova bića.

Gušenjem nacionalnih osjećaja do društvenih privilegija

Zar se zaboravilo da su baš mnogi „Hrvati“ u Hrvatskoj za vrijeme bivše SFRJ svoju udobnost i društvene privilegije zadobivali najčešće gušenjem hrvatskih nacionalnih osjećaja? Mnogi kažu da se ljubav prema domovini ogleda u praktičnom odnosu prema njoj. Zar su Hrvati iz inozemstva pljačkali državne tvrtke i neplaćali poreze? Zar su oni dobivali nezakonite menadžerske kredite? Zar su oni privatizirali neke banke za nula kuna?

Zar oni zadužuju Hrvatsku uz stravične kamate? Zar su oni dužnosnici u sukobu interesa? Najmanje!!! Najviše su to napravili oni koji po Milanoviću jedini imaju pravo Hrvatsku voljeti. Zato je i za Mi-

lanovića normalno da njegov ministar ima privatnu tvrtku koja državi nije platila porez; da zastupnik i gradonačelnik jednog grada krivotvori odluku Gradskog vijeća o zaduživanju toga grada; da zamjenik ministra i gradonačelnik drugog grada isti dan aktivira povlaštenu saborsku mirovinu i zaposli se kao gradonačelnik....Isto kao i prije njega..., nedoraslima se daju odgovorne funkcije i zadaće, a neodgovornost i sukob interesa uopće nije politički hendikep. Nastavlja se razvijati politička nekultura kojom se uklanjaju temeljne vrijednosti i razara društvo. Zar nedavna izjava jednog ministra da su u Vladi svi zamjenjivi osim njenog predsjednika ne podsjeća na ponašanje bivših najbližih suradnika bivših premijera? Nastavlja se izgradnja političkog okružja u kojemu je status pojedinca u izravnoj korelaciji

samo s razinom dodvoravanja i osobnom doprinosu stvaranja kulta ličnosti.

Politički (ne)moral

I u Milanovićevu vrijeme nastavlja se proces izumiranja pouzdanog i odgovornog pojedinca; nastavlja se proces koji ideale vodi do izdisaja, a politički moral u bankrot. Jer dugogodišnji politički (ne)moral kreirao je anacionalnu ekonomsku i socijalnu politiku koja je dovela do stravičnog zaduživanja, do pogodovanja monopolistima, uvoznicima i moćnoj financijskoj oligarhiji. Politički (ne)moral dopustio je bankama valutnu kreditnu klauzulu, jednostrano mijenjanje lihvarskih kamatnih stopa i naplatu više od sto različitih bankarskih naknada. Politički (ne)moral je ekonomski raslojio Hrvatsku i doveo do toga da tristo-tinjak pojedinaca ima imo-



Edi Zelčić

vinu vrijedniju od ukupnog duga RH; da 200 tisuća građana ima blokirane račune i 55 milijarda kuna minusa na njima. I da je čak 350 tisuća nezaposlenih. Politički (ne)moral je potaknuo i „intelektualnu izdaju“ jer su i mnogi intelektualci razliku između dobra i zla podčinili dogmatima svoje političke ideologi-

je. A često i korporacijskim interesima. Zato su i ugroženi temeljni uvjeti civilizacije: ljudsko dostojanstvo, blagostanje i sigurnost.

Zato i živimo u društvu u kojemu i žrtve postaju krive, u kojemu i počinitelji zla postaju ugledni, u kojemu ni zlo nije tako loše...Zato i živimo u stvarnosti koju politički (ne)

moral reže na tri dijela. Istinu baca, jer ima vlastitu ideologiju; dobrotu stavlja u stranu jer politička dogma ima vlastiti moral, a ostatak zove „čistom ljepotom“ kojoj se beskrajno dive samo amoralne estete. I zar je to normalno, zar se tako voli Hrvatska?

Nažalost, s ljubavlju je samo stvorena!!!

BLAGOSLOVLJEN BOŽIĆ I
SRETNU
NOVU GODINU želi

**DVORI Deutsch-Kroatischer
Förderverein für Kultur und
Wirtschaft e.V. iz Münchena**

<http://www.dvori.de> (D)
<http://www.dvori.org> (HR)



PRODAJA Stuttgart:
Reinsburgstrasse 78 A
70178 Stuttgart-West
Telefon: 0711 48 939 880
Mobil: 0179 5347863

**PRODAJA Neu-Ulm/
Nersingen:**
Telefon: 07308 7033 398
Mobil: 0163 7345805
e-mail: info@krodel-gmbh.de

webshop:
www.krodel-gmbh.de



Čestit Božić i sretna Nova Godina!



4 x dnevno Frankfurt - Zagreb

4 x dnevno München - Zagreb

svaki dan Frankfurt - Split

3 x tjedno Frankfurt - Dubrovnik

4 x tjedno München - Split

Croatia Airlines

Frankfurt (069) 92 00 520

München (089) 975 92 730

www.croatiaairlines.com

A STAR ALLIANCE MEMBER

CROATIA AIRLINES

HDZ
OGRANAK
Stjepan Radić
BERLIN

*Blagoslovljene božićne
blagdane i Novu 2013.
želi vam ogranak
Stjepan Radić!*

INTERVJU FRANZ UNTERSTELLER, MINISTAR ZA ZAŠTITU OKOLIŠA POKRAJINE BADEN-WÜRTTEMBERG

Hrvatska nudi velike potencijale za investitore

O odličnim gospodarskim odnosima njemačke pokrajine Baden-Württemberg i Hrvatske razgovarali smo s ministrom za zaštitu okoliša Baden-Württemberga Franzom Unterstellerom (stranka Zelenih). Povod za ekskluzivan intervju bio je nedavni boravak ministra Unterstellera u Hrvatskoj, gdje su vođeni brojni razgovori o budućim investicijskim projektima i suradnji Baden-Württemberga i Hrvatske. Razmjena know-howa, stvaranje kvalitetnih umreženja i korištenje iskustva hrvatskih poduzetnika koji žive i rade u Baden-Württembergu bile su neke od tema našeg razgovora u uredu ministra u Stuttgartu.

Edi Zelić

Hrvatsku i Baden-Württemberg povezuje usko partnerstvo u sklopu europske strategije za regiju Dunava, ali i Mješovite vladine komisije. Kako izgleda aktualna suradnja? Koji projekti stoje u središtu interesa?

Suradnja Baden-Württemberga i Hrvatske je jako dobra. Prilikom mog nedavnog posjeta Hrvatskoj vodio sam zanimljive razgovore sa svojim kolegom ministrom za zaštitu okoliša i prirode Mihaelom Zmajlovićem. Isto tako sam vodio dobre razgovore s ministrom graditeljstva i prostornog uređenja Ivanom Vrdoljakom, koji je ujedno zadužen i za energijsku učinkovitost, zatim s ministrom za poduzetništvo i obrt, Gordanom Marasem i zagrebačkim gradonačelnikom Milanom Bandićem kao i predstavnicima nevladinih udruga. Imali smo vrlo gust terminski raspored u samo tri dana, mnoge točke su odrađene i započeti su razgovori. Hrvatska će 1. srpnja 2013. pristupiti Europskoj uniji i već je mnogo toga napravila glede ispunjavanja kriterija za zaštitu okoliša. Postoje veliki potencijali za suradnju, primjerice na području otpadnog gospodarstva. Baden-Württemberg kao važno središte tehnologije sigurno može biti važan partner za Hrvatsku. U Hrvatskoj ste otvorili ra-

dionicu „Inovativne tehnologije za okoliš“, u kojoj bi se trebale tematizirati perspektive intenzivne suradnje između Baden-Württemberga i Hrvatske. Gdje se nalaze te perspektive?

Nakon otvaranja radionice i brojnih susreta u Hrvatskoj, sada provodimo analizu potencijala za jednu općinu u Vukovarsko-srijemskoj županiji. U tom smislu vodio sam razgovore sa županom Božom Galićem i gradonačelnikom Vukovara Željkom Sabom. Na osnovi analize potencijala uslijedit će sljedeći koraci u sklopu suradnje s Hrvatskom. Potencijale vidimo prvenstveno u otpadnom gospodarstvu, ali i na području otpadnih voda i energije vjetra. Istodobno uskoro planiramo posjet delegaciji iz Hrvatske koja će razgledati best practice primjere u Baden-Württembergu. I u ovoj točki se nadamo daljnjem napretku suradnje naših zemalja.

U kojoj je mjeri Hrvatska interesantna za poduzeća iz Baden-Württemberga u smislu ulaganja, posebice na području obnovljivih energija? Zbog čega Hrvatska po Vama još nije uspjela privući veće strane investicije?

U području okoliša vidim velike potencijale za Hrvatsku. Stoga želimo stvoriti zajedničko umreženje za tehničko okoliša. Prilikom posjeta Hrvatskoj u mojoj su pratnji zbog toga bili i predstavnici



Državnog saveza za industriju i Tehnologijskog i inovacijskog centra za tehniku okoliša i učinkovitost resursa. Na dobrom smo putu intenzivirati našu suradnju. Zbog čega Hrvatska do sada nije uspjela realizirati veća strana ulaganja, teško mi je izdaleka procijeniti. Međutim, možda bi moglo biti od pomoći kada bi se potrebni postupci za ishodovanje dozvola uredili na jednostavniji i pregledniji način ili kada bi svaki investitor dobio svoju centralnu kontakt osobu.

Hoće li hrvatski pristup Europskoj uniji dogodine dovesti do svojevrstnog preokreta? Da li je po Vama hrvatski pristup u srpnju 2013. uopće siguran, s obzirom na razne kritičke tonove, pogotovo iz Njemačke?

Hrvatska će u srpnju 2013. pristupiti Europskoj uniji i to je po meni dogovorena stvar. Ne vidim nikakve razlo-

ge da to ne bude tako. Hrvatska je već započela i realizirati brojne reforme. Što se tiče područja ekološke politike, Hrvatska je također dobro napredovala. Zbog toga bih situaciju u Hrvatskoj sve u svemu okvalificirao kao dobru. I sigurno će se mnogo toga promijeniti priključenjem Europskoj uniji. I za poduzeća iz Baden-Württemberga, koja žele investirati u Hrvatskoj, pristup Europskoj uniji je vrlo važan signal.

Jeste li u Hrvatskoj vodili i razgovore sa svojim stranim kolegama? Stranka Zelenih u hrvatskoj strukturi političkih stranaka još se nije uspjela nametnuti?

Razumljivo je da politički zemljovid i prioriteta pitanja u Hrvatskoj nisu usporedivi sa situacijom kod nas ili u drugim zapadnim zemljama. U Hrvatskoj je u fokusu pažnje osiguravanje egzistencije i radnih mjesta. Tome tre-

ba pridodati poslijeratnu problematiku. Međutim, uvjeren sam da je spojivost ekologije i ekonomije već sada bitna tema u Hrvatskoj koja će postojati čak sve važnija. Bavljenje ekologijom, na kraju krajeva, ima odlučujući utjecaj na razvoj gospodarstva, pogotovo obzirom na Hrvatsku kao atraktivnu turističku destinaciju.

U Baden-Württembergu živi više od stotinu tisuća hrvatskih migranata, mnogi od njih su uspješni poduzetnici. U kojoj mjeri Baden-Württemberg koristi njihov know-how i njihova umreženja?

DR. SC. KATARINA OTT, RAVNATELJICA INSTITUTA ZA JAVNE FINACIJE I KULUMNISTICA INTERNET PORTALA BANKA.HR DAJE PRIKAZ SADAŠNJEG STANJA U HRVATSKOJ

Istina o hrvatskoj spremnosti za EU

Hrvatska je napravila dobar posao u manje od trećine poglavlja; za gotovo polovicu poglavlja potrebni su dodatni napori, a za četvrtinu poglavlja potrebni su trajni pojačani napori. Svi ti napori – dodatni i trajni pojačani – moraju se poduzeti u manje od devet mjeseci.

Ministrica vanjskih poslova je jako zadovoljna najnovijim Izvještajem Europske komisije o pripremljenosti Hrvatske za pristupanje EU-u, jer je "najbolji u povijesti pristupanja", pa dodaje: "Držimo se zadaća i nemamo nikakvih problema". Istina je, Izvještaj je najbolji u povijesti pristupanja. No, i očekuje se da će izvještaji biti sve bolji i bolji, tj. da će u njima biti sve manje i manje zahtjeva.

Nisu to, naime, neki novi – nama nepoznati – zahtjevi, nego se jedni te isti ponavljaju već godinama. Posebice bi se očekivalo da će samo devet mjeseci do pristupanja izvještaj biti odličan, te da se u njemu od Hrvatske neće više zahtijevati nikakvi dodatni, a pogotovo ne i trajni pojačani napori. S druge, pak strane, dio ozbiljnog njemačkog tiska, a i predsjednik Bundestaga tvrde da Hrvatska još nije spremna pristupiti EU-u.

Potonja je izjava izazvala u Hrvatskoj dosta bijesnih, čestito i neukusnih reakcija. Nažalost, uslijedilo je još dosta takvih izjava, posebice iz Njemačke, jer je njemačkom umu očito neshvatljivo da se u klub može pripustiti netko tko nije ispunio zadane uvjete. Hrvatskom umu to naime nije neshvatljivo. Što je zapravo istina? Je li Hrvatska spremna ili nije? Držimo li se zadaća i nemamo li nikakvih problema? Odgovore na ta pitanja najbolje je potražiti u Sveobuhvatnom izvještaju Europske komisije o praćenju spremnosti Republike Hrvatske za članstvo u EU (

European Commission Comprehensive Monitoring Report on Croatia) i Priopćenju Europske ko-

misije Europskom parlamentu i Europskom vijeću o spomenutom izvještaju (

Communication from the Commission to the European Parliament and the Council). Oba su dokumenta na engleskom jeziku dostupna na web stranicama Europske komisije, ali na nesreću - ni na engleskom, ni na hrvatskom - niti na stranicama hrvatske Vlade niti Ministarstva vanjskih i europskih poslova. Na stranicama Vlade nalazi se tek kratka, hrvatska interpretacija pod nazivom

Informacija o ocjenama Sveobuhvatnog izvještaja.

Toliko o otvorenosti hrvatske Vlade prema građanima na što se obavezala u okviru

Partnerstva za otvorenu vlast. Hrvatska je napravila dobar posao u manje od trećine poglavlja; za gotovo polovicu poglavlja potrebni su dodatni napori, a za četvrtinu poglavlja potrebni su trajni pojačani napori. Svi ti napori – dodatni i trajni pojačani – moraju se poduzeti u manje od devet mjeseci do eventualnog dana ulaska u EU 1. srpnja 2013. Kakve su šanse da Hrvatska poduzme dodatne i trajne pojačane napore i odradi sve što se od nje očekuje? Samo ako to sve u potpunosti i što prije odradi, Hrvatska će s punim pravom ući u EU. I samo ako to sve u potpunosti i što prije odradi, moći će s punim pravom

biti gnjevna ukoliko neka zemlja ne ratificira Sporazum o pristupanju, te ako Europska komisija odgodi njen ulazak. Svatko tko čita barem dnevne novine neće se iznenaditi što se većina primjedbi Europske komisije odnosi na administrativne kapacitete i primjenu i provedbu zakonodavstva. Ipak, nitko ne bi očekivao da će u ovim zadnjim fazama, Hrvatska još uvijek imati problema i s usklađivanjem zakonodavstva. Tako su *trajni pojačani napori* u usklađivanju zakonodavstva još uvijek potrebni u poglavlju Pravda, sloboda i sigurnost, a *dodatni napori* u čak sedam poglavlja: Sloboda kretanja roba, Sloboda kretanja kapitala, Energetika, Socijalna politika i zapošljavanje, Poduzetništvo i industrijska politika, Zaštita potrošača i zdravlja, Vanjski odnosi. Osim toga, primjena i provedba zakonodavstva zahtijeva *trajne pojačane napore* u poglavlju Okoliš i klimatske promjene, te *dodatne napore* u poglavlju Javna nabava i Poduzetništvo i industrijska politika. Što se tiče administrativnih kapaciteta *trajni pojačani napori* traže se u pet poglavlja: Sigurnost hrane, veterinarska i fitosanitarna politika, Regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata, Pravda, sloboda i sigurnost, Okoliš i klimatske promjene, Pravosuđe i temeljna prava, a *dodat-*



ni napori u osam poglavlja: Prometna politika, Energetika, Porezi, Socijalna politika i zapošljavanje, Zaštita potrošača i zdravlja, Carinska unija, Financijski nadzor, Financijske i proračunske odredbe. Dok su sva poglavlja u kojima se očekuju dodatni ili trajno pojačani napori u Izvještaju objašnjena na otprilike jednu stranicu, zahtjevi za Pravosuđe i temeljna prava zauzeli su čak pet stranica, Pravda, sloboda i sigurnost četiri stranice, a Okoliš i klimatske promjene dvije i pol stranice. Ta tri poglavlja, posebice Pravosuđe i temeljna prava očito će biti najteža. Također, iznimno će značajna biti – prvospomenuta među deset posebice istaknutih dataka – obaveza unutar poglavlja Tržišno natjecanje: potpisati ugovor o privatizaciji "Brodosplita" i donijeti neophodne odluke za pronalazak održivog rješenja za "3. Maj" i "Brodotrogir" kako bi se završilo restrukturiranje hrvatske brodogradnje.

Posebice je zabrinjavajuće poglavlje Pravosuđe i temeljna prava u kojem je neophodno:

- osigurati djelotvornu primjenu Strategije i Akcijskog plana reforme pravosuđa;
- ojačati nezavisnost, odgovornost, nepristranost i profesionalnost pravosuđa;
- poboljšati efikasnost pravosuđa;
- poboljšati rješavanje domaćih predmeta o ratnim zločinima;
- osigurati dokaze o značajnim rezultatima utemeljenim na efikasnim, djelotvornim i nepristranim istragama, sudskim postupcima i presudama u predmetima organiziranog kriminala i korupcije na svim razinama, uključujući i visoku korupciju, i u osjetljivim sektorima kao što je javna nabava;
- poboljšati rezultate ojačanih preventivnih mjera u borbi protiv korupcije i sukoba interesa;
- pojačati zaštitu manjina, uključujući djelotvornu

primjenu Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina;

- rješavati neriješena pitanja povratka izbjeglica;
- poboljšati zaštitu ljudskih prava;
- u potpunosti surađivati s Haškim sudom.

Odlična je vijest da brojne zemlje EU-a ratificiraju Sporazum o pristupanju Hrvatske. Loša je vijest da neke zemlje oklijevaju. Je li Hrvatska u poziciji kriviti te zemlje, ako se sama zavarava vlastitim "krupnim naporima i uspjesima", dok istovremeno najnoviji Izvještaj Europske komisije ukazuje na još uvijek postojeće brojne probleme koji su trebali biti već odavno riješeni. Hrvatska vlada – sa svim svojim administrativnim slabostima na koje Europska komisija iz godine u godinu ukazuje i ponavlja uvijek iste zadatke – mora ozbiljno shvatiti sve zahtjeve Europske komisije, a ne samo one koji su posebno istaknuti u Priopćenju Europske komisije Europskom parlamentu i Vijeću Europe. Vrijeme istječe (novi se izvještaj očekuje već u proljeće 2013.), pa se Vlada mora ozbiljno, bez ikakvih odlaganja, usredotočiti na sve te teme. A njih ne treba rješavati zbog Europske komisije, nego ih je već odavno trebali riješiti zbog svih nas, građana Hrvatske. Na jedini cilj nije ulazak u EU, već život u zemlji u kojoj funkcioniraju i politički i ekonomski sustav. Zadovoljavanje obaveza i zahtjeva koji proistječu iz pristupnih pregovora sasvim bi sigurno pridonijelo i tom društvu, jednako važnom, ako ne i važnijem cilju. Umjesto moljakanja, lobiranja i davanja pustih obećanja zemljama članicama koje još oklijevaju s ratifikacijom Sporazuma o pristupanju, ne bi li se Vladi bilo pametnije koncentrirati na zadovoljavanje obaveza i zadataka? Želimo li ponosno i s punim pravom ući u EU ili se provući poput studenata koji kupuju ispite po hrvatskim fakultetima?

U METKOVIĆU BLAGOSOVljen NOVI PASTORALNI CENTAR POSVEĆEN SLUGI

BOŽJEM ANTI GABRIĆU, VELIKOM MISIONARU IZ TOG GRDAA

Isusovac koji se posvetio misionarstvu



Ivan Ugrin

Na blagdan svetog Nikole biskupa, splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, u istoimenoj župi u Metkoviću blagoslovio je novi pastoralni centar posvećen slugi Božjemu Anti Gabriću, velikom misionaru rodom iz toga grada. Istom prigodom, u prostorijama centra trajno je izložena izložba fotografija Zvonimira Atletića, fotografa Glasa Koncila, posvećena Gabriću, koja je pod nazivom "Sveti Ante Neretvanski" obišla gotovo dvadeset mjesta u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Sve je počelo 18. veljače 2011. u Splitu. Prije toga Zvonimir mi je došao s idejom da napravimo nešto za Antu Gabrića, budući da je njegova ka- uza išla sporo, a i ljudi su ga pomalo počeli zaboravljati. Odlučili smo se tada za izložbu u Splitu uopće ne razmišljajući da bi poslije toga još igdje bila postavljena. Organizaciju je preuzela splitska udruga "Ivan Pavao Drugi". Nakon toga bila je na Dani- ma kršćanske kulture u Dubrovniku, potom u Blatu na Korčuli, Domu Zvonimir u Solinu, pa u Omišu, Gospiću. Uslijedila je i prva takva izložba o Anti Gabriću u njegovom Metkoviću, u Domu kulture, pa je u danima oko

Velike Gospe bila izložena u klausturu sinjskog franjevačkog samostana, bila je nekoliko dana u crkvi posvećenoj Majci Tereziji u Resniku. Kroz rujan prošle godine je "Sveti Ante Neretvanski" boravio u Cro Art Photo klubu u Zagrebu. Nakon toga slijedilo je izlaganje u Slavonskom Brodu, potom u Lipiku i Vukovaru, a onda je koncem, godine izložena Osijeku, gdje je vicepostulator Gabrićeve kauze, pater Zdravko Knežević. U ovoj godini izložba je bila kod sestara benediktinki u Zadru, u galeriji Kosača na kraju Dana Matice hrvatske u Mostaru, potom je više mjeseci boravila u Majčinom selu u Medu- gorju. Posljednja putovanja i izlaganja doživjela je u Galeriji svetog Krševana u Šibeniku i konačno u Pločama.

Spomenimo samo kako su izložbu otvarali nadbiskupi



Marin Barišić i Želimir Puljić, biskupi Ante Ivas, Mate Uzinić, Mile Bogović, Valentin Pozaić... Rezultat svega je da su hrvatski biskupi na jednom od nedavnih zasjedanja HBK jednoglasno dali svoj blagoslov da se postupak beatifikacije Ante Gabrića od sada vodi u domovini, i za nam dati se je da će uskoro biti uzdignut na čast oltara, što je uistinu svojim životom i djelom i zaslužio.

Tko je, inače, bio otac Ante Gabrić.

Hrvatski isusovac, otac Ante Gabrić, rodom iz Metkovića, gotovo cijeli svoj život posvetio je misionarskom radu u dalekoj Bengaliji, u Indiji. Otišao je tamo gdje palme cvatu, koncem 1938. godine, u vrijeme kad je u Indiju stigla i Majka Terezija, osnivačica Misionarki ljubavi, kojima je, uza sve druge poslo-

ve, dugo godina bio duhovnik otac Ante.

Nakon točno pola stoljeća „izgaranja“ za Boga i duše u Bengaliji, preminuo je 20. listopada 1988. Pokopan je pod palmama nadomak sunđeranske džungle u Maria Pollyju, blizu Gospine špilje, u prostoru uz crkvu koju je sam gradio.

Po njegovoj želji, u grob su s njime položili i bočicu Jadranskoga mora i grudu hrvatske zemlje, koje je sa sobom ponio kad se predao misijskom radu u Indiji i čuvao ih sve do svoje smrti.

Otac Ante Gabrić bio je deveto dijete u oca Petra i majke Kate. Rodio se 18. veljače 1915. Od malih nogu osjećao je u sebi duhovni poziv, a kako su u njegovu rodnome mjestu na službi bili franjevci Provincije Presvetog Otkupitelja, očekivalo se kako će i on postati fratar. Međutim, jedan susret s dvojicom isusovaca u Metkoviću potaknuo je malog Antu da pođe u travičko sjemenište, dok je fratri- ma krenuo jedan njegov prvi rođak.

Već je u Travniku Gabrić razmišljao o odlasku u misije, no kako je bio krhka rasta i ne baš dobra zdravlja, trebalo je do toga proći dosta vremena. Godine 1933. završio je gimnaziju, a potom je dvije godine u Zagrebu prob-

ravio u isusovačkom novicijatu. Spremajući se za misije, tri je godine studirao filozofiju u Italiji i onda konačno: "20. listopada 1938. oprostio sam se s domovinom i Europom i pošao prema zemlji čežnje - Indiji, Bengaliji", napisao je otac Ante u svome dnevniku, istaknuvši kako mu je time ispunjena želja mladih dana.

Otac Ante Gabrić svakako je najpoznatiji hrvatski misionar u povijesti. To pri- no svega treba zahvaliti njegovu neumornu apostolskom žaru u naviještanju Božje riječi među siromašnim stanovnicima Bengalije, kojima je uz darivanje Krista darivao i sebe samoga u svakoj ljudskoj prilici. „Dajmo Isusu koliko god možemo, i - malo više nego možemo“, govorio je Gabrić.

Živio je za te ljude po cijele dane i noći, gradio s njima sela, crkve, škole i bolnice, pješačeći satima i satima po močvarnim terenima u delti rijeke Gangesa, da bi stigao i u najudaljenija područja u svojim misijskim postajama.

Bio je sav predan Bogu u molitvi, a osobito je razvio apostolat putem pisama. Na taj je način njegovo misionarsko djelo i postalo šire poznato. Sam je svjedočio kako su pisma Božji blagoslov, jer ne može se do svako-



ga doći, ne može se sa svakim govoriti, ali se preko pisama može puno dobra učiniti. To je otac Ante i osobno iskusio, jer je od mnogih s kojima se dopisivao dobivao i pomoć potrebnu za svoje misijske aktivnosti.

Više je puta dolazio u domovinu, prvi put 1969. nakon 31 godine misionarskog rada. Na slavlju u Solinu 1976. ostat će zapamćeno kako ga je narod nosio na rukama. Bilo je to na Gospi- nu otoku, na proslavi tisuću godina od smrti kraljice Jelene kojom je započelo obilježavanje jubileja trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata, uz nazočnost stotine tisuća vjernika, kardinala, biskupa i inih uzvanika, no samo su Antu ljudi uzdignuli sa zemlje. Poslije je kazivao kako su mu splitski berekinci rekli da im je on bio najlakši za nošenje.

S druge strane, on je, u obraćanju nazočnima, posvjedočio živu vjeru, ustrajnost u poslanju prepunu žrtava, ljubav prema svome zvanju i osobito svoje domo- ljublje. U onim teškim vremenima za Hrvatsku, Gabrić je svojim posjetima donosio svjetlo nade. Tako je bilo i 1978. godine kad je u domovinu došao s Majkom Terezijom, potom za vrijeme Nacionalnog euharistijskog

kongresa u Zagrebu i Mariji Bistrici 1984. Na koncu, njegov se posljednji pohod Lije- poj našoj zblio 1986. godine.

Imao sam milost i sreću da sam se nekoliko puta susreo s ocem Antom Gabrićem. Dogodilo se to godine 1984., prvi put u Zagrebu, na Šalati, kad je otac Ante u noći bdjenja, u sklopu slavlja na NEK-u, imao susret s mladima. Toliko nas je oduševio da smo putem prema katedrali pjesmom i veseljem izmamili Zagrepčane da izađu na prozore svojih stanova i u čudu gledaju što se zb-



va, jer je ulicama kojima smo išli na Kaptol i promet stao, a mnogi su prolaznici s nama podijelili radost. Nedugo poslije toga Gabrić je, na poziv tadašnjeg duhovnika splitske mladeži, don Petra Šolića, sti- gao i u grad pod Marjanom. U crkvi svetog Filipa Nerija imali smo u nedjelju 16. rujna 1984. molitveni susret s ocem Antom, koji nam je govorio o svome životnom poslanju. Još uvijek je živo sjećanje na taj događaj, crkva dupkom puna mladih, tako da smo ga okru- žili oko oltara, a i on se rado- vao tom skupu kojem je na-

zočio i naš splitsko-makarski nadbiskup dr. Frane Franić.

Nakon nekoliko druženja u Splitu, posljednji put smo se sreli u njegovom rodnom Metkoviću, u listopadu 1984. godine, gdje smo bili dogovorili zajednički posjet Medu- gorju... Kada je pater Ante umro, Majka Terezija je izjavila: „Sva misao i sve želje srca bile su mu samo za Isusa... On je sigurno u nebu.“ A kardinal Franjo Kuharić istom je prigodom kazao: „Bio je na čast Crkvi u Hrvata! Neka ga Božja providnost okruni i ča- šću oltara!“

Kako se, nažalost, u Benga- liji ne čini dovoljno za njego- vo uzdignuće na oltar, krajnje je vrijeme da se u Hrvatskoj uradi „ono malo više“ kako bi proces beatifikacije oca Ante Gabrića uznapredovao. Prije svega, to se odnosi na hrvat- ske isusovce, jer takav se čovjek i svećenik ne bi smio za- boraviti.

Ova izložba fotografija Zvonimira Atletića, dugogo- dišnjeg fotografa Glasa Koncila, koji je Slugu Božjeg pra- tio i snimao na obalama rijeke Ganges, poticaj je svima nama da se sjetimo i molimo da nam „Sveti Ante Neretvan- ski“ u Boga isprosi zdravlje duše i tijela, i na koncu ovoz- mno ga života vječnu sreću u nebu. Jer, nezaboravne su Ga- brićeve riječi koje je izrekao u bazilici Presvetog Srca Isu- sova, u Zagrebu, 9. studeno- ga 1984.

„Rastanak. Rastanka i nema, braćo i sestre. To će biti sastanak u ljubavi Njegovoj, u Srcu Njegovu, u Srcu Njegove Majke, u Prečistom Srcu Bla- žene Gospe. To je naša sreća, to je naša nada. Pa kad čuje- te da je i otac Ante umro, da se njegova svijetla gasi i da se ugasnula, izmolite molitvu za njega, za dušu njegovu, za dušu vjernika njegovih u da- lekoj Bengaliji. Molitva neka nam bude: Isuse, samo duše mi daj, sve ostalo uzmi.“

PROSLAVA 40. OBLJETNICE UTEMELJENJA HRVATSKE KATOLIČKE

Kardinal Josip Bozanić uveličao godišnjicu Misije



Proslavu 40. obljetnice utemeljenja Hrvatske katoličke misije u St. Gallenu u Švicarskoj organizatori su podijelili u četiri programske cjeline. Nakon osmodnevnog molitveno-pokorničkog pohoda Isusovoj zemaljskoj domovini, slijedila je liturgijska proslava velike obljetnice.

Svečanom jubilejskom slavlju u prekrasnoj Marijinoj

bazilici u Neudorfu predsjedao je zagrebački nadbiskup, uzoriti kardinal Josip Bozanić. S njim su suslavili brojni drugi svećenici: mons. Josef Rosenast, gen. vikar Biskupije St. Gallen, dr. fra Ivan Šesar, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije, fra Ivan Prusina provincijski izaslanik za Švicarsku, fra Mičo Pinjuh, sadašnji voditelj Mi-

sije i nacionalni koordinator HKM u Švicarskoj, bivši misionari u St. Gallenu fra Karlo Lovrić, fra Milan Lončar i fra Ljubo Leko, fra Veselko Kvesić, hrvatski misionar iz Kanade i drugi. Euharistijskom slavlju prethodio je dojmljiv mimohod koji su „predvodili“ mladi poslužitelji oltara (njih 30-ak), članovi KUD-a Posavina i tamburaškoga

sastava Ševa iz St. Gallena u živopisnim narodnim nošnjama.

Misno slavlje je, toplim i jezgrovitim dvojezičnim proslavom, otvorio domaći misionar o. fra Mičo Pinjuh. Pozdravljajući uglednoga gosta iz Zagreba, zahvalio mu je na spremnosti s kojom je prihvatio poziv na ovo slavlje, na svemu što sam i u za-

jedništvu s drugim hrvatskim (nad)pastirima čini za hrvatske katolike diljem svijeta. Obrćajući se Provincijalu uvodničar je naglasio da su članovi zajednice kojoj je trenutno na čelu – Hercegovačke franjevačke provincije – u hrvatsku vjerničku zajednicu u St. Gallenu ugradili 53 godine nesebična i samozatajna rada. Subraći, bivšim misionarima, domaćin je zahvalio za 21 godinu uložnog rada, u posvemašnju izgradnju Misije St. Gallen. „Bez vaših kamenčića (uloženih godina) prekrasni i živopisni mozaik ove Misije bio bi negledljiv - nakazna kri-

MISIJE U ST. GALLENU



votvorina, bez ikakve vrijednosti i izvornoga sjaja!“, zaključio je fra Mičo. Potom je pozdravio biskupova izaslanika mons. Rosenasta i druge predstavnike domaće Crkve. Nakon domaćina svoje prigodne proslave izrekli su mons. Rosenast, provincijal fra Ivan Šesar i fra Karlo Lovrić u ime bivših misionara.

Svoje čestitke i pisma potpore poslali su mjesni biskup mons. Markus Büchel, direktor Migrati-a Marco Schmid, ravnatelj Ureda za hrvatsku inozemnu pastvu fra Josip Bebić, nekadašnji misionari u St. Gallenu fra Ilija Šaravanja i fra Ante Tomas, brojni

pastoralni djelatnici i prijatelji iz domaćih župa. Kardinal se u svojoj propovijedi s posebnom tankoćutnošću osvrnuo na veliki jubilej. Toplo i pohvalno govorio je o radu i duhovnoj skrbi hrvatskih svećenika diljem svijeta za naš raseljeni narod, te o Godini vjere kao o velikom Božjem daru nama i našim obiteljima. Nenadomjestivu ljepotu i životnost svečanom liturgijskom slavlju podarilo je skladno i naizmjenično višeglasje mješovitog misijskog zbora i tamburaškog sastava Ševa pod ravnanjem misijske suradnice prof. Dragice Bošnjak i dr. Anđelka Krčmara.

Pred sam završetak euharistijskoga slavlja fra Pinjuh je biranim riječima, u ime hrvatske vjerničke zajednice u St. Gallenu i svoje osobno ime, zahvalio uglednim gostima iz domovine, predstavnicima domaće Crkve i svima koji su, na bilo koji način, doprinijeli svečanosti proslave ovoga jubileja. Kardinalu je, sukladno lijepom hrvatskom običaju, darovao prekrasni kip Majke Božje, izrađen od planinskog javora u jednoj poznatoj drvorezbarskoj umjetničkoj radionici. Kardinal je uzvratilo darovao fra Miči svoj službeni medaljon s likom blaženoga Alojzija Stepinca. (db)



Ivan Ivić, hrvati.ch

Pastoralna skrb hrvatskih vjernika u Švicarskoj započela je početkom polovice dvadesetog stoljeća. Hrvatska katolička misija osnovana je 1972. godine a prvim voditeljem misije imenovan je fra Karlo Lovrić. HKM St. Gallen u sadašnjim teritorijalnim granicama broji oko 5.000 vjernika. (ika)

Hrvat Sandro Baričević postao vitezom reda Svetoga groba



U viteški red Svetoga groba primljeno je 6 vitezova i 9 dama, među njima i Hrvat Sandro Baričević. Svečanu misu u katedrali Svete Ane u Leedsu suslavio je i fra Ljubomir Šimunović, voditelj Hrvatske katoličke misije u Londonu. Namjesništvo Viteškoga reda Svetoga groba jeruzalemskog za Englesku i Wales imenovalo je u subotu, 1. prosinca nove vitezove i dame Sv. groba u katedrali Svete Ane u Leedsu.

Svečanu investituru novih vitezova i dama podijelio je pod misom veliki pri-

or Namjesništva Engleske i Walesa mons. Kevin McDonald, nadbiskup Southwaraka u miru, u nazočnosti namjesnika dr. Davida Smitha. U viteški red primljeno je 6 vitezova i 9 dama, među njima i Hrvat Sandro Baričević. Svečanu misu suslavio je i fra Ljubomir Šimunović, voditelj Hrvatske katoličke misije London. Viteški red Svetoga groba jeruzalemskog osnovan je još 1099. godine. Papa Pio IX. ponovo je uspostavio latinski Patrijarhat u Jeruzalemu 1847. godine, kada je red dobio jedinstvenu organiza-



ciju. Viteški red Svetoga groba ima status pravne osobe u kanonskom pravu te stoji pod izravnom zaštitom Pape koji osobno imenuje Velikog meštra. Danas je veliki meštar reda kardinal Edwin Frederick O'Brien. Djelovanje vitezova Svetoga groba je u prvom redu potpora kršćanima u Svetoj zemlji. Red financira, između ostalog, i kršćanske škole sa oko 19000 učenika. Viteški red Svetoga groba je uz Suvereni malteški viteški red, danas jedini viteški red koji djeluje neprekinuto od svog osnutka. (IKA)

Biskup Komarica boravio u pastirskom pohodu Hrvatskoj katoličkoj misiji u Limi u Peruu

Na poziv mons. Drage Balvanovića, voditelja Hrvatske katoličke misije u Limi u Peruu, banjolučki biskup mons. dr. Franjo Komarica boravio je u pastirskom pohodu u Peruu od 23. do 28. studenoga, prigodom proslave 25. godišnjice hrvatskog vikarijata i 15. godišnjice župe svetog Leopolda Mandića. Za vrijeme boravka u Limi susreo se s istaknutim vjerskim predstavnicima nadbiskupije Lima, s pomoćnim biskupom mons. Raulom Chau koji je zastupao odsutnog kardinala i nadbiskupa Lime Juana Luisa Cipriania. Susretu je nazočio i pomoćni biskup mons. Adri-

ano Tamasi Travaglia, odgovoran za inozemnu pastvu u Limi, a sudjelovali su i svećenici povezani s ovom hrvatskom misijom. Biskup Komarica upoznao je nazočne s teškom situacijom katolika u BiH, a posebno u Banjolučkoj biskupiji. Zahvalio je predstavnicima peruanske hijerarhije za svesrdnu pomoć u pastoralnom djelovanju koje iskazuju hrvatskom svećeniku. Razgovaralo se i o budućnosti hrvatske misije te o slanju jednog bogoslova iz Perua na studij u Hrvatsku, a i o mogućnosti slanja svećenika u Peru i u druge Južno-Američke države. Biskup se susreo i s



hrvatskim iseljenicima koji su rodom iz Banjolučke biskupije: obitelj Kurtović iz Mičija kod Banja Luke, obitelj Jurkić iz Glamoča, obitelj Bebek iz Štivota kod Prnjavora, obitelj Karadža i Jurkić iz okolice Livna, obitelj Gubo iz Ivanjske i drugima. (tabb)



BANJALUČKI BISKUP U AMERICI

Biskup dr. Franjo Komarica u New Yorku i Washingtonu

U New Yorku se na prigodnom svečanom primanju koje je upriličeno u njegovu čast u tamošnjem Harvardskom klubu, biskup Komarica susreo s 50-ak hrvatskih intelektualaca. Na tom prijemu su, između ostalih, bili nazočni i don Tomo Mlakić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije, don Vedran Kiričić iz HKM misije u Astoniji, te don Giordano Belanić, predsjednik Udruge Apostolata ljubavi – Croatian Relief Services, kao i veleposlanik RH pri UN-u Ranko Vilović i gk RH Marina Rogina.

Biskup banjolučki i predsjednik BK BiH mons. dr. Franjo Komarica boravio je, nakon Bostona i Harvarda u New Jerseyu i u New Yorku, a zatim i u Washingtonu.

U New Jerseyu je na Felicijan koledžu, kojeg vode sestre franjevke, održao predavanje pred velikim brojem studenata i profesora o ponašanju ljudi, vjerskih zajednica te političara domaćih i stranih na primjeru rata kojeg je sam doživio u svojoj domovini.

Nakon predavanja biskup je odgovarao na mnoga pitanja nazočnih.

U New Yorku se na prigodnom svečanom primanju koje je upriličeno u njegovu čast u tamošnjem Harvardskom klubu, biskup Komarica susreo s 50-ak hrvatskih intelektualaca, raznih zanimanja. Zahvalio im je za iskazano zauzimanje za svoje sunarodnjake u RH, tijekom domovinskog rata i porača te im skrenuo pozornost da se dugotrajna drama s hrvatskom populacijom u njegovoj domovini BiH nažalost sve više povećava. Zamolio ih je da – u okviru svojih mogućnosti – podupru nastojanja svih onih u njegovoj domovini koji se trude oko osiguranja sigurne budućnosti svim onima Hrvatima u BiH koji i dalje žele ostati u svom rodnom kraju ili se izbjeglištva žele u njega vratiti i ostati. Na tom prijemu su, između ostalih, bili nazočni i don Tomo Mlakić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije, koji je na specijalizaciji u SAD, don Vedran Kiričić iz Hrvatske katoličke misije u Astoniji, te don Giordano Belanić, predsjednik Udruge Apostola-

ta ljubavi – Croatian Relief Services, kao i veleposlanik RH pri UN-u Ranko Vilović i generalna konzulica RH Marina Rogina. S njima se biskup Komarica pojedinačno zadržao u dužem razgovoru.

U New York-u je biskup Komarica u nedjelju, 2. prosinca, zajedno s domaćim voditeljem HKM fra Nikolom Pašalićem predvodio svečano misno slavlje u prepunoj hrvatskoj crkvi Sv. Ćirila i Metodija. Biskup Komarica je posebno zahvalio župniku fra Nikoli i svim drugim ocima franjevcima Hercegovačke provincije, koji već skoro punih 100 godina „neumorno i požrtvovno“ dušobrižnički skrbe za mnoge generacije iseljenih Hrvata, koji su se duže ili kraće vrijeme našli u tom velikom američkom gradu.

Biskup se prije mise u župnoj dvorani susreo s članovima „Društva svete krunice“, a nakon svete mise u Hrvatskom centru, pored župne crkve s velikim brojem naših iseljenika. On im se obratio prigodnim govorom i zajedno s njima otpjevao nekoliko pjesama. Biskup je u New



Yorku dao nekoliko intervju za lokalne radio postaje.

U Washingtonu se biskup Komarica susreo u sjedištu Biskupske konferencije SAD – s generalnim tajnikom BK i njegovom suradnicima, a u sjedištu washingtonskog nadbiskupa s washingtonskim kardinalom Donaldom Wuerlhom. Na oba mjesta su skupovi sugovornici pokazali zanimanje za aktualnu situaciju Katoličke Crkve u BiH.

Biskup je Komarica imao i cijeli niz susreta s predstavnicima američkih političara, zaduženih za Jugoistočnu Europu, te s predstavnicima nevladinih organizacija za međureligijski dijalog i suradnju, za promoviranje ljudskih prava, za izgrad-

nju mira i za migrante. Biskup Komarica je posjetio i veleposlanstvo Bosne i Hercegovine u SAD-u, gdje se u dužem razgovoru susreo s veleposlanicom Jadrankom Negodić i cjelokupnim osobljem veleposlanstva. A razgovarao je i s veleposlanikom RH Joškom Pantom i njegovim suradnicima. U razgovoru s vlč. Dubravkom Turalijom, svećenikom Vrhbosanske nadbiskupije, koji osim svoje specijalizacije na tamošnjem sveučilištu, skrbi i za Hrvate-katolike u Washingtonu saznao je kako naši iseljenici nastoje – unatoč poteškoćama – sačuvati svoj vjerski i nacionalni identitet u toj velikoj zemlji koja ih je gostoljubivo primila. (kta/tab)

BOŽIĆNA KAMPANJA ŠKOLARINSKE ZAKLADE HBZ-a

Stipendije američkim Hrvatima

Školarinska zaklada HBZ Amerike uručila je 261 stipendiju mladim američkim Hrvatima za akademsku godinu 2011/12. Ukupan iznos stipendija ove godine doseže 187,500 američkih dolara, a glavni predsjednik te naše ugledne organizacije Bernard M. Luketich iz Pittsburgha nada se, kako je rekao, da će, unatoč krizi, visina tih sredstava rasti u godini 2013.

Prema Pravilima Hrvatske bratske zajednice Amerike, kako javlja Zajedničar, u tijeku su godišnje sjednice svih ogranka Zajednice diljem sjevernoameričkoga kon-

tinenta na kojima će se, uz vitalne teme te naše najstarije fraternalističke organizacije, raspravljati o školarinskim fondovima i poticati snažnija blagdanska kampanja za sve projekte Školarinske zaklade. Školarinska zaklada HBZ Amerike uručila je 261 stipendiju mladim američkim Hrvatima za akademsku godinu 2011/12. Ukupan iznos stipendija ove godine doseže 187,500 američkih dolara, a glavni predsjednik te naše ugledne organizacije Bernard M. Luketich iz Pittsburgha nada se, kako je rekao, da će, unatoč krizi, visina tih sred-

stava rasti u godini 2013. Kao što je poznato, novac za Školarinsku zakladu HBZ / Scholarship Foundation CFU prikuplja se svake godine u sklopu tzv. Božićne kampanje za Školarinsku zakladu. Školarinska zaklada ima važnu obrazovnu zadaću, a tijekom zadnje 54 godine, od svog utemeljenja, stipendije je dobilo 4506 studenata. Tijekom više od pet desetljeća članstvo HBZ-a je unaprijedilo rad Školarinske zaklade, a o rezultatima djelovanja uprava HBZ-a redovito izvještava u službenom glasilu Zajedničaru. - Zanimljivo je da

se broj pojedinačnih fondova u Školarinskoj zakladi Hrvatske bratske zajednice stalno povećava pa ih trenutno djeluje osamdeset i dva, izjavio je izvršni tajnik Zaklade Edward W. Pazo. U Odboru Školarinske zaklade godinama vrijedno rade, uz predsjednika Bernarda M. Luketicha, potpredsjednica Bernadette Luketich-Sikaras, izvršni tajnik Edward W. Pazo te članovi odbora – Joseph M. Brigich, Dr. Marion Vujevich, Robert Luketić, Paul Lucas, Michael Namesnik i naš vrsni suradnik i vrijedni zajedničar Franjo Bertović. (Vesna Kukavica)



Bernard M. Luketich, glavni predsjednik HBZ-a



SALEZIJEANAC MR. DON DAMIR STOJIC U FRANKFURTU

Održan prvi susret hrvatskih studenata Njemačke

Na susretu se okupilo više od sto hrvatskih studenata iz Njemačke, koji studiraju na brojnim sveučilištima i fakultetima u toj zemlji, a veliki dio njih je rođen u Njemačkoj. Sve je na početku pozdravio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Kadinina zahvalivši studentima na odazivu te je istaknuo kako s njima računa hrvatska pastva u Njemačkoj te kako vjeruje kako će oni doprinijeti jačanju svijesti i daljnje potrebe pastoralna materinskog hrvatskog jezika. Također je izrazio nadu kako će oni svojim znanjem, poglavito sutra kad preuzmu važne službe u Njemačkoj ili u domovini, biti od velike pomoći kako njemačkoj tako i domovinskoj društvenoj sredini. Pozdravnu riječ uputio je i voditelj HKŽ Frankfurt fra Željko Ćurković koji je studentima zaželio dobrodošlicu.

Predavanje o kršćaninu 21. stoljeća održao je salezijanac mr. don Damir Stojić, studentski kapelan zagrebačkog Sveučilišta. Predavač, koji je rođen 1973. god. u Torontu u Kanadi, kao najmlađi, treći sin u obitelji hrvatskih emigranata, na početku se predstavio studentima. Nakon završene osnovne i srednje salezijanske škole u Kanadi najprije upisuje studij psihologije, ali nakon ljetovanja u Hrvatskoj odlučuje doći među hrvatske salezijance i upisuje studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Pedagošku praksu vršio je u Splitu i Sondriu u Italiji. Godine 2002. diplomirao je s temom „Teološko značenje golotnje u Svetom pismu“. Iste godine, 29. lipnja zaređen je za svećenika te nastavlja djelovati kao salezijanac i kapelan u župi Duha Svetoga i u crkvi Sveta Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu. Godine 2004. odlazi na poslijediplomski studij u Washington, gdje je na Catholic University of America magistrirao pri

konferencije, kao i Hrvatske salezijanske provincije. Osim što je studentski kapelan, redovito pastoralno djelovanje vrši u crkvi Sveta Mati Slobode, na zagrebačkom Jarunu. U predavanju prilagođenom mladima kazao je kako ima puno ljudi koji se zovu katolicima, ali životom to ne pokazuju. Svjesni te spoznaje uvijek se moramo obračunati. Pritom je važno sudjelovati na sv. misi jer vjernici na njoj primaju živoga Isusa. Bez toga je teško biti katolik. Ako netko kaže da je vjernik katolik, a nema ga u crkvi, ona je teško živjeti svoju vjeru. Kriza je u Europi jer se ne slave sv. mise. U životu vjernika važna je i sv. ispovijed, a kroz redovitu ispovijed kršćanin napreduje u svom vjerničkom životu. Ono što nije dobro, u Zapadnoj Europi vjernici su se prestali ispovijedati. Nalazimo se u Godini vjere, a vjera je na kraju jedna velika pobjeda. U nastavku je govorio o ulozi Isusove majke Marije – kao pomoćnice i zagovor-



katedri moralne teologije s temom „Načela katoličkoga socijalnog nauka u pravima majčina“. Za vrijeme studija bio je župnik Hrvatske katoličke misije sv. Blaža i jedan je se-mestar radio kako studentski kapelan na American University u Washingtonu, DC. Polnovno se vraća u domovinu, a u rujnu 2007. dobiva dekret zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića za studentskoga kapelana. Član je povjerenstva za pastoral mladih Hrvatske biskupske

nice u povijesti spasenja. Isus nam je ostavio Mariju za majku, jer On zna što znači majka u duhovnom smislu. Marija za nas zagovara kod Boga. Važno se također moliti i svećima. Također je za vjernika važno postati i ostati dijelom svoje Katoličke Crkve. Isus je htio Crkvu, a ona je vidljivi znak njegova spasenja na zemlji. Isus je izabrao najslabije za svoje apostole. Bog se proslavljuje preko najslabijih, istaknuo je don Damir Stojić. Studenti su imali prigodu postavljati i pismena pitanja na koja je predavač kompetentno i zanimljivo odgovarao.

(Tekst i fotografije: Adolf Polegubić /Izvor: Matica)

Prvi susret hrvatskih studenata i studenata s područja Njemačke održan je u subotu 24. studenoga u prostorijama Hrvatske katoličke župe (HKŽ) u Frankfurtu na Majni, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta i HKŽ Frankfurt.



Prof. Nikica Gabrić specijalist oftalmolog



Rezervirajte Vaš termin za pregled

Kontakt:
Heinzelova 39
10000 Zagreb
Hrvatska
Tel: 01/ 777-5656
Fax: 01/ 777-5600
e-mail: info@svjetlost.hr
Radno vrijeme:
Ponedjeljak - četvrtak:
8 - 20h

Petak: 8 - 18h
Naručivanje za preglede:
e-mail: rezervacije@svjetlost.hr
Tel. za pacijente iz Hrvatske:
01/ 777-5656
Tel. za pacijente iz inozemstva: 00385-1-777-5656

Svjetlost je ove godine rasla 15 posto

Piše: Ivica Radoš

Specijalna bolnica za oftalmologiju Svjetlost u Zagrebu jedna je od rijetkih hrvatskih ustanova koja je ove godine imala rast od čak 15 posto, kako u pruženim zahtjevnim medicinskim uslugama tako i u prihodima. Takvu informaciju potvrdio je prof. dr. sc. Nikica Gabrić, direktor i utemeljitelj klinike Svjetlost, specijalist oftalmolog te sveučilišni profesor. Specijalna bolnica Svjetlost u Zagrebu se profilirala kao vodeći centar u regiji za probleme dijagnosticiranja, liječenja i operiranja svih bolesti oči. Svaki mjesec, primjerice, u Zagreb zbog laserskog skidanja dioptrije, operacija ili liječenja raznih bolesti oči dođu stotine pacijenata iz zapadnoeuropskih zemalja

Svjetlost je europski lider po liječenju svih bolesti oči.



(Austrije, Švicarske, Njemačke...) i Slovenije, ali i iz Beograda, s Kosova i Makedonije, odnosno s područja cijele bivše Jugoslavije. Stoga 115 zaposlenih od čega 50 liječnika u klinikama Svjetlosti u Zagrebu, Banjoj Luci, Sarajevu i Splitu imaju puno posla. Samo je, primjerice, u klinici Svjetlost Split od početka rujna ove godine, kad je otvorena, obavljeno do sada preko

400 operacija laserskog skidanja dioptrije i preko sto operacija skidanja mrežnice. U klinici Svjetlost u Banjoj Luci rezultati su također fantastični, u Sarajevu u stalnom porastu. Stoga zbog stalnog rasta Svjetlosti, prof. dr. sc. Nikica Gabrić planira otvoriti još jednu kliniku Svjetlost i to u Istri, jednoj od najljepših hrvatskih regija. „Osim što Istra ima potencijal za domaće tržište, mi

slimo da je to prilika da se razvija zdravstveni turizam. Istra je gostima iz Italije, Austrije, Slovenije, Njemačke i Švicarske bliže pa ćemo im moći pružiti usluge liječenja bolesti oči“, pojasnio je prof. Gabrić, koji ne skriva zadovoljstvo zbog toga što se za kliniku Svjetlost, kojoj je utemeljitelj, pročulo i na drugim kontinentima. Svjetlost, naime, od ove godine pruža usluge lije-



PROF. DR. SC. IVA DEKARIS:

Vodeći oftalmolozi dolaze na Kongres u Zagreb

Prof. dr.sc. Iva Dekaris, specijalist oftalmolog i medicinski direktor klinike Svjetlost te profesorica na medicinskim fakultetima u Rijeci i Zagrebu jedna je od cijenjenijih europskih oftalmologa. Ona je predsjednica Europskog udruženja očnih banaka, koja priprema europski Kongres udruženja očnih banaka, koji će se po drugi put održati u Zagrebu (prvi put je održan 1999.). U Zagreb se očekuje dolazak 300 do 400 stručnjaka oftalmologa iz 25 država Europe te voditelji udruženja očnih banaka cijele Amerike, Azije, Australije. Prof. Iva Dekaris zastupa Europu. „Na Kongres će doći i deset vodećih ljudi u svijetu s područja transplantacije rožnice i još troje predavača s njemačkih sveučilišta, koji su nositelji istraživanja s područja rožnice. Na Kongresu će se govoriti o novim metodama transplantacije rožnice. Mi u klinikama Svjetlosti jedini u jugoistočnoj Europi primjenjujemo takve metode. Prema novim metodama, transplantira se sloj rožnice, a ne cijela rožnica. S takvim metodama se počelo prije tri godine, izvode se bez opće anestezije, značajno su lakše za pacijente i brže vraćaju vid“, pojasnila je prof. Iva Dekaris.



čenja bolesti oči i pacijentima s drugih kontinenata. Klinika Svjetlost je, na čelu s prof. Gabrićem, ove godine potpisala ugovor s libijskim gradom Misratom o liječenju pacijenata koji boluju od težih očnih bolesti. „Budući da su njihove bolnice za vrijeme rata srušene i nemaju dovoljno stručnih ljudi, Libijci su ljetos došli vidjeti kako klinika Svjetlost funkcionira te su zaključili da je odnos cijene i kvalitete liječenja jako povoljan za njih. Već smo operirali njihovih 40 najtežih pacijenata, dijabetičara, među kojima je bilo i djece, te obavili nekoliko transplantacija rožnice“, s ponosom je ispričao prof. Gabrić. On je otkrio i to da su poslovni ljudi Katara također zainteresirani za otvaranje slične poliklinike u njihovoj zemlji. Naime, katarski šejk Mohamed Al-Thani, koji je bio šest godina ministar u katarskoj vladi i direktor Katar Petroleuma, od prof. Gabrića želi otkupiti idejni projekt za gradnju klinike za očne bolesti u Kataru.

„Jako mi se sviđa naša Klinika i zainteresiran je da takvu kliniku izgradimo u Kata-



ru. On bi bio glavni investitor, a mi ćemo dati idejni projekt, organizacijsku shemu, opremiti kliniku te educirati ljude i povremeno odlaziti u Katar i operirati“, otkrio je prof. Gabrić koji je prošle godine, povodom Dana poduzetni-

ka, šejka Mohameda Al-Thania povezo i s predsjednikom Josipovićem. Tako je Specijalna bolnica za oftalmologiju Svjetlost u Zagrebu prepoznata kao hrvatski brend ne samo u zemljama regije nego i u svijetu.



SLAVLJE UDRUGE IZ SIEGBURGA

Diaspora Croatica iz Siegburga proslavila slobodu generala

Željko Barišić
predsjednik udruge

U vrijeme kada su u Škabrnji, Vukovaru i drugim hrvatskim gradovima gorjele svijeće u znak sjećanja na žrtve rata, u danima u kojima se naša domovina ponosno priprema za ulazak u Europsku uniju, udruga Diaspora Croatica iz Siegburga svečano je proslavila slobodu generala i obilježila svoju 21. obljetnicu postojanja i djelovanja. Naši generali, heroji Domovinskoga rata, Ante Gotovina i Mladen Markač konačno

su, i pravnim putem, oslobođili Hrvatsku i skinuli veliku nepravdu i ljagu s temelja na kojem je nastala država Hrvatska, koja je oslobađajućom presudom naših generala konačno slobodna. Godine koje su oni nepravdano proveli u Den Haagu, previsoka je cijena, ali dokazalo se ono u što smo uvijek vjerovali, ono za što su se pravi domoljubi borili, ono za što su domoljubi ginuli, a to je, Hrvatska je nastala na pravednom i obrambenom Domovinskom ratu. U ime svih članova udruge Diaspora Croatica

– Siegburg, i u moje osobno ime, želim našim generalima od srca zahvaliti za sve što su za Hrvatsku pretrpjeli, i napokon im poželjeti život pun dostojanstva i božje milosti. Proslavi naše obljetnice nazočili su brojni gosti i uzvanici, među njima i djelatnici Generalnog konzulata RH iz Düsseldorfa na čelu s generalnim konzulom Vjekoslavom Križancem, fra Josipom Sumoljubi ginuli, a to je, Hrvatska je nastala na pravednom i obrambenom Domovinskom ratu. U ime svih članova udruge Diaspora Croatica

nicu udruge koju je svojom nazočnošću uvećao i fra Stipe Ćirko, naš fratar kojeg na žalost više nema među nama. Smrt fra Stipe nas je jako pogodila. Dvadeset i jedna godina je iza nas, uvjeren sam, da će ih biti još puno. Što reći za godine koje su iza nas i za godine koje su pred nama. Početak je bio težak, no uzdignute glave idemo dalje, u budućnost. Ne smijemo zaboraviti realnost i težinu vremena u kojem živimo. Tijekom 2012. godine udruzi su pristupili novi članovi: Anđelka i Jako Marić, Ivanka i

Maria Semren, Dragica i Ante Tadić, Mirjana Subašić, Finke i Ilija Spahić, Ivanka Čujić, Anica Debeljak, Neda Anušić i Željka Barišić. Diaspora Croatica je otvorena svima koji svojim zalaganjem, odricanjem i dobrim namjerama, žele doprinijeti zajedničkom boljitku Hrvata u našoj drugoj domovini. Njemačkoj. Ove godine smo obilježili više manifestacija na kojima smo prezentirali naše domoljublje, a prije svega zajedništvo i hrvatsku slogu. Ovdje želim posebno istaći zalaganje naših članova, prije svega Josipa Barišića, Ante Spajića i Vlade Anušića, doprinos Ivana Čujića i Maria Semren, i naših vrijednih žena; Željke, Vere, Nede, Marijane, Ivanke i Sibile.

Uz čestitke na dugogodišnjem radu i djelovanju udruge na području njemačke pokrajine Sjeverne Rajne-Vestfalije (Nordrhein-Westfalen) generalni konzul RH Križanec u svom govoru se osvrnuo i na važnu i pravednu oslobađajuću presudu generala, Gotovine i Markača:

– Oslobađajuća presuda naših generala samo je potvrda da imamo domovinu koja je stvorena na temeljima pravednog obrambenog rata i više nam nitko to ne može osporiti.

Gospodin Križanec je pozvao nazočne da se prisjete svih poginulih i nestalih branitelja, te svih branitelja koji su doprinijeli da smo danas u

slobodi i imamo svoju domovinu, te im izrazio iskrenu zahvalnost na svemu. U nadi da će ova pravedna, oslobađajuća presuda konačno probuditi svijest u svim strukturama hrvatskog društva, potaknuti hrvatski narod na očuvanje bitnih vrijednosti, prije svega vjere u Boga, pravednost i marljivost neovisno o tome na kojim poslovima radili, gospodin Križanec je poželio generalima i njihovim obiteljima dug i sretan život u domovini. Svim Hrvatima u iseljeništvu zaželio je da se što prije vrate u Lijepu našu, da svojim znanjem i iskustvom doprinesu izgradnji još bolje Hrvatske.

Na kraju je generalni konzul izrazio i želju da postane član udruge Diaspora Croatica, što je s oduševljenjem prihvaćeno.



TRANSPORT I SELIDBE IZ NJEMAČKE U HRVATSKU

M. Mandarić
Schubertstraße 5
72535 Heroldstatt

Fon: 07389 615
Fax: 07389 909870
Mobil: 0171 3435671

Croatia Wein Matic GmbH
Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:
Mo.-Fr. 9.00 - 18.30 Uhr
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr
Inh.: Matic

Hammerbrookstr. 84
20097 Hamburg
fon/fax: 040 - 236 88 391
mobil: 0173 - 214 53 70
www.weinimport-croatia.de

GESEGNETE WEIHNACHTEN UND EIN GLÜCKLICHES JAHR 2013



Čestit i blagoslovljen Božić
želimo svim poslovnim partnerima,
kupcima i suradnicima
te njihovim obiteljima!
Radujemo se nastavku dobre
suradnje u novoj 2013 godini,
za koju Vam želimo sve najbolje,
mnogo uspjeha i zdravlja!

SUPERGLASS

Das Beste geht immer verloren!

PREDBLAGDANSKO OZRAČJE

Održani Dani Hrvatske katoličke misije u Hamburgu

U prigodi proslave četvrte obljetnice proglašenja blaženoga Augustina Kažotića zaštitnikom Hrvatske katoličke misije u Hamburgu održani su od 29. studenoga do 2. prosinca Dani Misije. Naime, 2009. godine HKM u Hamburgu proslavila je 40 godina pastoralnoga djelovanja na području sjeverne Njemačke i tada je stavljena pod zaštitu prvog blaženika Crkve u Hrvata. Otada Hrvati u Hamburgu svake godine, na prvu nedjelju došašća, svečano slave Dane Misije – Kažotićevo. Na središnjem slavlju na Dan Misije 2. prosinca sudjelovalo je više stotina hrvatskih vjernika, među kojima je nekolicina bila odjevena u prekrasne narodne nošnje. U katedrali je bila izložena i slika bl. Augustina Kažotića, rad akademskoga slikara Vladimira Meglića, i zastava s likom blaženika zaštitnika Misije. Svečano euharistijsko slavlje u katedrali Svete Marije, gdje se Hrvati svake nedjelje okupljaju, predvodio je hamburški nadbiskup Wer-



ner Thissen, u koncelebraciji s provincijalom Hrvatske dominikanske provincije dr. o. Antom Gavrićem, voditeljem Misije o. Mirkom Jagnjićem, o. Vjekoslavom Lasićem i o. Franom Prcelom. Ljepoti liturgijskog slavlja pridonio je i misijski zbor "Ave Maria" pod vodstvom dominikanke s. Jasne Matić. Na slavlju bio i generalni konzul RH u Hamburgu Slavko Novokmet. Po završetku euharistije slavlje se nastavilo u dvorani. Najmlađi članovi folklorne

sekcije Hrvatskoga kulturnog društva "Napredak" izvodili su u narodnim nošnjama kola i plesove iz raznih hrvatskih krajeva. Središnjoj proslavi prethodila je trodnevna duhovna priprava koju je u crkvi Sv. Olafa predvodio o. Frano Prcela. U sklopu proslave predstavljene su i dvije nove knjige o. Drage Kolimbatovića "Susreti i poruke" i o. Stipe Jurića "Ženska ljepota – najjača ljudska želja" u izdanju Dominikanske naklade Istina iz Zagreba. (IKA)



U ZAGREBU ODRŽAN 18. FORUM HRVATSKIH MANJINA

Širenje znanstvene i kulturne suradnje hrvatskih zajednica širom Europe

Željka Lešić
Snježana Radoš

U organizaciji Hrvatske matice iseljenika, u njezinim prostorima je u studenom održan 18. Forum hrvatskih manjina. Riječ je o stručnom godišnjem skupu na kojem se razmatra status, problematika i aktualnosti vezane uz hrvatske manjine u europskim državama. Forum je okupio predstavnike hrvatskih manjina iz Austrije, Crne Gore, Češke, Italije, Mađarske, Makedonije, Rumunjske, Slovačke, Slovenije i Srbije, kao i predstavnike nadležnih državnih tijela, znanstvenih,

kulturnih i obrazovnih institucija RH. Tema ovogodišnjeg skupa bila je Znanstvena i kulturna suradnja između hrvatskih manjinskih zajednica i RH (stanje i perspektive). Uz predstavničke hrvatskih manjina, na Forumu su nazočili predstavnik Predsjednika RH, predstavnici diplomatskih predstavništava Republike Austrije, Crne Gore, Makedonije, Slovenije, Srbije, predstavnici ministarstava, obrazovanih i kulturnih institucija. Forum je zamišljen kao mjesto dijaloga o stanju znanstvene i kulturne suradnje,



kao i mogućim prijedlozima mjera koje bi doprinijele boljoj i potpunijoj međusobnoj suradnji. Glavni izjavitelj i moderator skupa bio je dr. sc. Robert Skenderović, predsjednik Znanstvenog vijeća

Hrvatskog instituta za povijest. Nakon izlaganja uslijedila je rasprava, te zaključne riječi koje je sudionicima uputio ravnatelj Matice, Marin Knezović. Moderator skupa Skenderović potom je

pročitao zaključke 18. Foruma hrvatskih manjina, koje su predstavnici manjina potpisali. Forum je završio pjevanjem hrvatske himne sudionika - za naše generale i domovinu Hrvatsku.

OBLJETNICA

30 godina tamburaškog društva Matija Gubec iz Sindelfingena

Uz ples, domaće specijalitete i zdravicu u studenom je u dvorani Bürgerhausa Maichingen u Sindelfingenu proslavljena 30-ta obljetnica Hrvatskog tamburaškog društva Matija Gubec.

Prije trideset godina rodila se naime ideja koju su osmislili hrvatski iseljenici, koji su ovdje, na području Sindelfingena osnovali izvorno tamburaško društvo. Njihova upornost i ljubav prema Domovini urodila je plodom 1982. godine, kada s radom počinje Hrvatsko tamburaško društvo Matija Gubec – kazao je generalni konzul RH Ante Civić u svom pozdravnom govoru na svečanosti koja je okupila oko 500 ljubite-

lja tamburice i dobre glazbe. Čestitke i podršku tamburaškom društvu uputio je i fra Ivica Erceg, voditelj Hrvatske katoličke zajednice na ovom području i fra Marinko Vukman, voditelj hrvatske župe Main-Taunus/Hochtaunus. Proslavi obljetnice je nazočio i gradonačelnik Sindelfingena Bernd Vöhringer.

Tijekom trideset godina čvrstog rada i djelovanja HTD Matija Gubec postalo je dio kulturnog života grada Sindelfingena. Vrlo je važno njegovati i čuvati svoju baštinu i tradiciju, i to prenositi s generacije na generaciju – istaknuo je Vöhringer.

U zabavnom programu nastupili su HFD Zvonimir iz Sindelfingena, HFD



Tomislav koji djeluju pri HKZ Stuttgart Centar, HFD Vila Velebita iz HKZ

Sindelfingen, te generacije bivših i sadašnjih tamburaških sastava TS Plavi Du-

nav. (ms)



Hrvati iz Mittelbadena hodočastili u Rim

Mirko Mišić

Već stoljećima Hrvati odlaze u vječni grad Rim. Na sveta mjesta, na grobove apostola i mučenika u listopadu su u Rim hodočastili Hrvati iz Mittelbadena, iz Karlsruhea, Bruchsama, Brettena, Pforzheima, Gaggenau i drugih gradova s voditeljima

misija, don Ivanom Nedićem i don Franjom Petrinjakom. Na putu u Rim, vjernici su posjetili baziliku sv. Antuna Padovanskog u Padovi, čiji grob krase mramorni reljefi prikazima iz života sv. Antuna i prikazima svih čuda, koje je ovaj veliki svetac, zaštitnik obitelji, pomoćnik u bolesti, siromaštvu i gladi činio po Božjoj milosti.

U kapeli se s relikvijama čuva i jezik sv. Antuna. U kapucinskom samostanu zajedno su se pomolili na grobu hrvatskog sveca sv. Leopolda Mandića. Tijekom punih 40 godina otac Leopold je neumorno ispovijedao u malenoj, zagušljivoj ispovjedaonici, moleći se za duše pokornika svih staleža. Umro je 1942. godine. Ti-

jelo je potpuno sačuvano i neraspadnuto. Očekivanja svih vjernika bila su sigurno velika, jer Rim predstavlja čitavu jednu slavnu povijest. U razgledavanje rimskog carstva hodočasnici su vodili don Josip Krpić i don Mate Thomas, inače svećenici salezijanci koji žive i rade u Rimu. Organiziran je i

posjet katakombama, najstarijim spomenicima kršćanskog Rima. Prije su se pokojnici pokapali izvan gradskih zidina, često uz ceste, iznad zemlje, a tek poslije su kršćani prešli na pokapanje ispod zemlje. Podzemna groblja sa svojim brojnim natpisima, crtežima, simbolima i freskama, dragocjeno su svjedočanstvo o onome što i kako su vjerovali prvi kršćani. Vjernici su posjetili i četiri bazilike u Rimu. U bazilici sv. Marije Velike, prvom Marijanskom svetištu zapadnog kršćanstva, ispod glavnog oltara, čuva se nekoliko komada drveta, tj. ostatak jaslica u koje je bio položen Isus. Za Hrvate je ona važna, jer su u njoj 1930. godine ispred relikvija betlehemskih jaslica, svoju prvu svetu misu služili kardinali, Alojzije Stepinac i Franjo Šeper. Baziliku sv. Ivana Lateranskog nazivaju „majkom i glavom svih Crkvi grada i svijeta“. To je prva bazilika izgrađe-

na nakon edikta cara Konstantina, kojim je 313 g. kršćanima dana sloboda vjeroispovijesti. Posvećena je oko 324 g. i sve do 15 st. bila je prijestolnica papa.

U crkvi sv. Petra čuvaju se lanci kojima je sv. Petar bio okovan u Jeruzalemu. Bazilika je čuvena i po poznatoj Michelangelovoj skulpturi „Mojsije“, a tu je i grob nama poznatog hrvatskog slikara minijaturista, Julija Klovića.

Vjernici su obišli i Koloseum, najveći spomenik staroga Rima, Konstantinov slavoluk i Forum Romanum (središte starog Rima), s mnogobrojnim hramovima rimskih careva, crkvama i znamenitostima. Drugog dana boravka u Rimu prisustvovali su generalnoj audijenciji kod Pape Benedikta XVI. na Trgu Svetog Petra. Papa je pozdravljao i blagoslovio sve okupljene na Trgu. Trg sv. Petra s Bazilikom sv. Petra, čini jednu cjelinu, i jedno je od najsvetijih mjesta kršćanskog



Rima. Izrađen je u obliku raširenih ruku, simbolizira ujedinjenje cijelog svijeta, a gradio ga je slavni arhitekt Bernini u 17. stoljeću.

Na mjestu današnje nove bazilike nalazila se stara, koju je sagradio car Konstantin 326. godine nad grobom sv. apostola Petra, a koja je vremenom jako oštećena, i srušena. Povijest današnje bazilike počinje 1506. godine projektom Bramantea i ostalih poznatih umjetnika iz 16. i 17. st. Ovaj najveći hram kršćanstva,

koji danas zadivljuje dimenzijama i umjetninama, jasno nam govori o snazi kršćanske ideje, koja je pokrenula najveće umove Crkve i svijeta. Bazilika sv. Pavla je obnovljena u 19. st.

Nažalost, stara bazilika iz 4. st. je potpuno izgorjela. Bazilika se ističe mozaikom na pročelju, a posebna originalnost jesu mozaici svih papa, od sv. Petra do sadašnjeg Benedikta XVI, čiji je lik stalno osvijetljen. Glavni oltar uzdiže se nad grobom sv. Pavla, koja još u staro doba nazva-

še „Prvi poslije Jedinoga“. Zadržavajući boravka u Rimu razgledali su i ostale znamenitosti, od cirkusa Maximusa, crkve sv. Marije u Kosmedinu, Marcelovog teatra do Piazza Venezia, centra i jezgre političkog i kulturnog života novijega Rima, Kapitola, religioznog centra antičkog Rima, čiji je sadašnji izgled projektirao Michelangelo.

Na kraju i crkvu Santa Maria d'Aracoeli iz 6. stoljeća, jednu od najstarijih crkvi u Rimu. Tu je pokopana posljednja bosan-

ska kraljica Katarina Kosača. Kasnije su svi zajedno prošetali do Piazza Navona, jednog od najljepših trgova u Rimu, s lijepim fontanama. To je omiljeno okupljalište Rimljana. Dalje su nastavili do Panteona, najbolje očuvanog spomenika starog Rima iz 27. g. pr. Kr. Na blagdan Svih Svetih hodočasnici su nazočili sv. misi u hrvatskom papinskom zavodu i crkvi sv. Jeronima, a na povratku kući navratili i u Asiz, rodno mjesto sv. Franje, jedno od najposjećenijih svetišta u Italiji.

EKOGRADNJA
Nova Gradnja

• Izvođenje građevinskih radova
• Investiranje, izgradnja i prodaja nekretnosti u cijeloj Hrvatskoj
• Prodaja ekskluzivnih apartmana obok Kir
• Mogućnost zajedničkog investiranja

Tel/fax: +385 15 351 000
Mob: +385 98 341 373

www.ekogradnja.hr

DENTIST
POREČ - HRVATSKA

Beautiful Smile,
Beautiful You

-20%

Popust 20% na
keramičku krunicu.
Akcija traje do Božića!

dr. Goranka Korać

Adresa: Vukovarska 19, 52440 Poreč (Kantina Center)
Gsm: 00385 (0)91 253 3072
Email: info@dental-studio.com.hr

www.dental-studio.com.hr

**NAJVEĆI HRVATSKI
CRUMELLOTI**

www.crumelotti.hr

**SELIDBE za HR i BiH
BRZO I POVOLJNO**

M.I.A. transporti

Klarici 27 HR-10410 V. Gorica

tel/fax: 00385 1 6262585

mobitel: HR 00385 91 392 52 11

D 0049 160 401 70 62

ManpowerGroup

DISCOVER WHAT IS
HUMANLY
POSSIBLE

Mi smo predvodnici u osmišljavanju i pružanju usluga koje našim klijentima donose pobjedu u promjenjivom svijetu rada.

Vraćate se u Hrvatsku? Želite pokrenuti posao u Hrvatskoj? Zapošljavate u Hrvatskoj ili želite postati konkurentni na hrvatskom tržištu rada? Ne znate koga biste kontaktirali?

Manpower Inc. je svjetski lider koji svojim korisnicima pruža usluge, kako bi zadovoljio njihove potrebe kroz zapošljavanje i cjeloviti poslovni ciklus.

Manpower Hrvatska tvrtka je specijalizirana za zapošljavanje, procjenu zaposlenih, obuku, uključujući i online edukacije, promjenu karijere i organizacijske konzultantske usluge.

Tvrtka Manpower Hrvatska specijalizirana je za istraživanja tržišta na području upravljanja poslovnim procesima, radnim odnosima, payrollom i ostalim poslovnim segmentima, a koja svojim specijalističkim osobljem može pomoći svojim klijentima u pokretanju, širenju i organiziranju postojećeg i budućeg poslovanja.

Naglasak Manpower rada je na podizanju produktivnosti kroz poboljšanje kvalitete, učinkovitosti i smanjenje troškova, omogućujući tako svojim korisnicima da se usredotoče na svoje temeljne poslovne djelatnosti.

**MANPOWER. UVJERITE SE DA SU LJUDSKE
MOGUĆNOSTI NEOGRANIČENE!**

Neka Manpower postane Vaš partner u svijetu rada!

Posjetite nas na: www.manpower.hr,
postavite pitanje na info@manpower.hr i tel: + 385 1 5565 700

mk Martin Kasperzyk Steuerberater

Steuerkanzlei Martin Kasperzyk

Rheinstrasse 37-39 63225 Langen

U našem uredu će Vas na hrvatskom jeziku rado dočekati:

Đurđica Perišić
perisic@kasperzyk.de
Fon: 06103/903158

Ruža Izairi
izairi@kasperzyk.de
Fon: 06103/903155

Ljuba Čošković
coskovic@kasperzyk.de
Fon: 06103/903160

Milena Guberac
guberac@kasperzyk.de
Fon: 06103/903151



Naše usluge:

- ✓ Računovodstveni servis
- ✓ Obračun plaća
- ✓ Savjetovanje u svim poreznim oblastima
- ✓ Preventivni porezni uvid
- ✓ Porezno planiranje

Ostale usluge po Vašoj potrebi

Uz gore navedene usluge raspoložemo dodatno velikim iskustvom na području građevinskog rada, kako u knjigovodstvu tako i u obračunu plaća.



OD BIBLUE DO ZADRA

Kako su se relikvije starca Simuna Pravednika, koji je u manufaktu držao dijete Isusa, našle u Zadru i doprinijele stvaranju jednog od najvećih mirisnih djela crkvene umjetnosti.

DVD Lk 2,25 Priča o sv. Simunu

laudato

GALERIJA NA INTERNETU – DAROVI ZA SVAKOGA

www.laudato.hr/Webshop-in.aspx

60. OBLJETNICA POSTOJANJA KUD-a "ŠUMARI"

Čuvari hrvatske folklorne baštine

Željka Lešić

KUD „Šumari“ su u listopadu proslavili 60. obljetnicu postojanja. Tom je prigodom predstavljen rad društva i sve njegove sekcije. Ti istinski čuvari hrvatske tradicijske kulture pronosili su ime svojih Vinkovaca i lijepe nam domovine Hrvatske, diljem domovine i izvandomovinstva. Među brojnim nastupima u iseljeništvu izdvojamo nastup „Šumara“ na 35. Kanadsko-hrvatskom folklornom festivalu u Torontu, gdje su bili jedino folklorno društvo iz Hrvatske, potom izvrstan ovogodišnji nastup u Rimu na Hrvatskom Mozaiiku, smotri čiji je idejni začetnik Dragica Hadrović, tajnica Hrvatsko-talijanske udruge u Rimu. Oduvijek su tamburica i pjesma dičile Slavonca, a „Šumari“, zaljubljenici u slavonsku šumu, bili su ti koji su nadahnuto skupljali, utvrđivali i drugima prenosili svoju ljubav prema tamburici, pjesmi i plesu. U vrijeme kada se tamburica rijetko čula, ili stavljala hrvatska trobojnica oko struka, marljivi šumari daleke 1952. godine u srcu spačvanskih šuma, na rastištu Spačva, osnivaju tamburaški sastav, okosnicu današnjega



Antun Smajić

Društva, prepoznatljivog po svojoj kvaliteti diljem Lijepe Naše, a i Europi. Najzaslužniji za osnivanje društva bio je pokojni Martin Sučić, kojega su se kao i ostalih zaslužnijih za postojanje i rad društva sjetili na proslavi prigodom obilježavanja velikoga jubileja „Šumara“. Njega, ali i ostalih zaslužnih za rad društva, tom se prigodom sjetio i predsjednik Uprave Hrvatskih šuma Podružnica Vinkovci Zlatko Cegledi koji je istaknuo kako i sam zna kako je to odrasta-

ti među slavonskim, spačvanskim hrastovima, te da mlađe generacije šumara mogu biti zavidni onima koji su imali tu priliku. „U 60 godina „Šumari“ su pokazali kako se voli svoj kraj, svoja domovina. Mnogi do njih utkali su svoje živote i slobodno vrijeme u rad KUD-a i na tome im hvala“, rekao je Cegledi koji smatra da je ovaj koncert vrhunac rada u proteklih 60 godina. U slavljeničkom ozračju je napomenuo kako na pragu ulaska u Europsku uniju trebamo biti ponosni i čuvati svoj identitet i svoje običaje. Takvu je poruku „Šumarima“ uputio i župan Božo Galčić koji je pohvalio „Šumare“ da su uvijek na visokoj razini i profesionalno predstavljali Vukovarsko-srijemsku županiju diljem Hrvatske, ali i izvan njenih granica. „Na pragu ulaska u Europsku uniju trebamo ljubomorno čuvati svoju kulturu, pjesme, plesove i običaje“, poručio je župan i s posebnom radošću pozdravio veliki broj okupljene djece, najmlađih članova KUD-a „Šumari“, koji jamče budućnost „Šumara“. Gradonačelnik Mladen Karlič ponosan je na sve ono što su „Šumari“ učinili. „U ovih 60 godina „Šumari“ su dali veliki doprinos razvoju „Vinkovačkih jeseni“ da ona postane sinonim za manifestaciju tradicijske kulture u Hrvatskoj i jedna od najznačajnijih

takvih manifestacija. Siguran sam da ona ne bi bila u ovakvom sjaju da nije bilo KUD-a „Šumari“ i njegovih članova i zato Vam hvala“, rekao je gradonačelnik.

Želja mi je, i kao predsjednika i kao voditelja UŠP Vinkovci, da budući naraštaji šumarskih stručnjaka, prepoznaju vrijednost „Šumara“ i da svatko svojim mogućnostima i sklonostima pomogne njihovom budućem radu, a djeca i mladež bit će, šumarskim rječnikom rečeno, potrajnost u razvoju Društva i zalag očuvanja narodnog blaga drage nam Slavonije i Hrvatske - rekao je predsjednik KUD-a „Šumari“ Šimo Dominković. Na svečanom koncertu predstavile su se sve sekcije društva. Koncert su otvorili najmlađi koji nastupaju pod vodstvom Daria Grčića, Ivana Liona i Martina Lamešića. Dječji ansambl broji 130 članova, djece u dobi od 6 do 14 godina, podijeljenih u 3 dobne skupine, što puno govori o sigurnoj budućnosti „Šumara“. Potom je slijedio nastup prvog ansambla koji se tijekom večeri predstavio sletom kola iz Slavonije, zanimljivim baranjskim svatovskim adetom, uvijek atraktivnim bunjevačkim plesovima i prekrasnom koreografijom pokupskih plesova. Koncert je završio velikim šokačkim kolom.

Na slavljeničkom koncertu glumci amateri Željko Mandić i Ilija Červen, bivši članovi dramske sekcije KUD-a „Šumari“, izveli su skeč „Kod suca za prekršaje“, a predstavili su se i tamburaški orkestar i vrsni vokalni solisti Ivan Grčić, Ivan Meković, Marijana Matošević i Sandra Milovac.

Na svečarskom koncertu podijeljene su zahvalnice zaslužnim institucijama, tvrtkama, pojedincima, predstavnicima prijateljskih KUD-ova, tamburaškim savezima, Antunu Nikoliću-Tuci, zaslužnom za audio izdanja „Šumara“, kao i članovima društva, među kojima je posebno istaknuto ime umjetničkog voditelja „Šumara“ Ivana Oreškovića koji je u KUD-u punih 40 godina i koji je ove godine za svoj predani rad na razvoju folklora i folklorne baštine dobio Zlatnu plaketu „Grb grada Vinkovaca“.

Među dobitnicima zahvalnica nalazi se i Hrvatska matrica iseljnika, koja je dobila zahvalnicu za doprinos uspješnom djelovanju društva, a Matičina novinarka Željka Lešić, dobila je posebno priznanje za višegodišnji doprinos društva. Pokrovitelj koncerta bili su Ministarstvo poljoprivrede, Vukovarsko-srijemska županija, Grad Vinkovci i Hrvatske šume-Uprava šuma Vinkovci.

MARJANA IVANOVIĆ IZ AUGSBURGA: SPASILA ME VJERA U BOGA

Moj životni put od domovine do iseljništva

Stjepan Starčević

Hladna je prosinačka večer. Sjedimo u toplom, lijepo uređenom stanu obitelji Ivanović. Davor i Marjana Ivanović imaju troje djece. Kristina je ove godine navršila osamnaest, Magdalena ima devet, a Oliver osam godina. Davor i Marjana potiču iz istih krajeva. Ona iz okolice Sarajeva, a njegovi roditelji iz Tuzle, naime Davor je rođen u Njemačkoj. Marijana je u Njemačku izbjegla 1992. godine, zbog rata u domovini. Tu je upoznala Davora, bila je to ljubav na prvi pogled. Razgovaramo o svemu, prisjećamo se vremena i događaja iz prošlosti. Ujedno ju zamolih da nam ispriča svoju životnu priču, priču svoje obitelji. Evo njezine priče.

- Djetinjstvo sam provela relativno lijepo, u Sarajevu i njegovoj okolini. Naravno, planirala sam, u toj lijepoj sredini jednog dana živjeti i s vlastitom obitelji. Međutim, u mom Sarajevu su osvanule barikade. Iako sam bila dovoljno zrela da shvatim da se nešto veliko sprema, nisam željela prihvatiti tu stvarnost. Ne, tu ću ostati, tu pripadam, nitko i ništa me neće prestrahiti. Pa, ja i moja obitelj smo živjeli sa svima dobro. Moji roditelji su znali da me nekako moraju maknuti iz grada, uslijedila su velika negovaranja, nedugo poslije ugarali su me u autobus koji je vozio za Njemačku. Rekli su mi, idi posjeti brata, pa se opet vrati. No, oni su znali da će povratak potrajati, a ja nisam ni slutila koliko će mi dolazak u Njemačku promijeniti život. Bio je to zadnji autobus koji je napustio Sarajevo, nakon toga izlasci iz grada su bili blokirani. Nije dugo prošlo, u Njemačku su izbjegli i moji roditelji, zatim brat i sestra sa svojom obitelji. Naš mali stančić bio je pretijesan i prepun. Bila su to teška, ali i lijepa vremena. Sve smo izgubili u svojoj domovini, ali smo bili sretni u zajedništvu. Svi smo se držali skupa. U današnjim vremenima je zajedništva sve manje.

Odmah po dolasku u Njemačku prihvatilo me rođak, pazila sam i gledala njegovu djecu. Upoznala sam Davora. Bila je to ljubav na prvi pogled, jednostavno smo shvatili da smo jedno za drugo. Našu vezu smo okrunili vjenčanjem 1994. godine, iste se radila kćerka Kristina. Bili smo presretni. Muž je radio u Siemensu i dovoljno zarađivao. 1998. godine rodila nam se još jedna curica. Naša Tanja je svojim dolaskom upotpunila našu sreću. Kad je Tanja malo ojačala počela sam tražiti posao. Željela sam svojoj djeci pružiti bezbrižno djetinjstvo. Počela sam raditi u Centralnoj klinici, tad sam pomislila kako nam, eto sve ide super.

Naša sreća je nažalost bila kratkog daha. Tanja je oboljela, dobila je povišenu temperaturu i ospice. Liječili smo je prema savjetima liječnika, ali jednu noć dogodila se tragedija, bolest je savladala njezino nejakko tijelo. Ospice su napale unutrašnje organe. Nisam mogla vjerovati, moja curica umire s nepunih 4 godine, tek tako. Dragi Bog zna zašto je uzeo baš nju. To je bio veliki šok za sve nas. Dva dana poslije, dobila sam otkaz na poslu uz obrazloženje da sam bila na probnom radu i da me ne mogu preuzeti. To su bili najteži trenuci u mom životu. Na sve sam pomisljela, samo vjera u Boga i obitelj su me spasili. Starija kćerka Kristina mi je tada davala veliku snagu.

Nije se željela igrati s drugom djecom, stalno je bila uz mene, kao da je osjećala da mi je u tim trenucima svaka pomoć potrebna. Zbog nje i moga muža, našla sam snage nastaviti živjeti. Bol za izgubljenim djetetom se ne može izliječiti, ali se mora pronaći snaga za dalji život.

U najvećem bolu za izgubljenim djetetom pogodio me i otkaz. Sve se događalo nekako istovremeno. Ja, koja sam odrasla u obitelji i sredini gdje se poštivala ljudskost i emocionalni osjećaji svakog čovjeka, našla sam se u sredini koja po mom tadašnjem mišljenju takvih osjećaja nema. I pored svih tih nedoumica morala sam se okrenuti životu. Nisam htjela da zbog gubitka jednog djeteta, drugo dijete ispašta.

Željela sam se vratiti u život, počela sam ponovo tražiti posao. Hvala Bogu, dobila sam posao u dječjem vrtiću, gdje sam svoju ljubav mogla prenositi i na drugu djecu. Tada sam shvatila da i ja želim imati više djece. Valjda zbog stresa kojemu sam dugo bila izložena, jednostavno nije „klapalo“. Počela sam svoje probleme stavljati u Božje ruke. Jednom prilikom sam se zavjetovala Gospi da ću pješice hodočastiti u 35 km udaljeno marijansko svetište Maria Vesperbild. Poslije hodočašća imala sam redovan liječnički pregled. Još uvijek mi u ušima odzvanjaju riječi liječnika: „Čestitam, imam za vas lijepu vijest“. Sreća se ponovo vratila u moj život. Dvije godine poslije gubitka djeteta, rodila sam Magdalenu, a već sljedeće godine rodio se i Oliver.

U međuvremenu se uz rad školujem za njegovateljicu starijih osoba, rad u vrtiću promijenit ću za onaj u staračkom domu, želim pomagati ljudima u trenucima kad im je pomoć najpotrebnija. U svoje slobodno vrijeme odlazim u našu katoličku Misiju i vodim folklor za djecu. Vježbam djecu od 8 godina na više. Folklor igraju i moje dvoje mlađe djece dok stari-



ja Kristina ima svoj posao i zadovoljna je. Naši mali folkloraši uglavnom nastupaju na feštama koje organizira naša Misija ili sportski klub „Trenk“. Pored folklor, Magdalena trenira taekwondo, a Oliver igra nogomet. Tjedan nam je popunjen terminima, kao i kod drugih obitelji s djecom. Prije pet godina smo kupili stan i

opremili skoro sve svojim rukama. To nas je još više vezalo kao obitelj. Najmanje dva puta godišnje odlazimo u domovinu. U BiH posjetimo bližu i daljnju rodbinu, moju i suprugu, a u Hrvatskoj smo većinom na moru gdje se napunimo potrebnom energijom. Želja nam je, mirovinu uživati u domovini. -



AUFZÜGE UND FAHRTREPPEN MONTAGE
MILES d.o.o. Niederlassung Deutschland
Jacob-Mönch-Strasse 5,
63073 Offenbach am Main

Tel.: +49 69 85702631
 Fax: +49 69 85702632
 Mob.: +49 178 7309151
 ivankovic@miles-lift.com

MILES dizala d.o.o.
Industrijska zona b.b, 88260 Čitluk, BiH

Tel.: +387 36 653 906

Fax: +387 36 653 904

Računovodstvo

Tel.: +387 36 653 905

Fax: +387 36 653 904

Tehnički ured

Tel.: +387 36 653 951

Fax: +387 36 653 953



BOŽIĆNA AKCIJA

Pomozimo potrebitima

U kolovozu ove godine posjetili smo obitelj Marić koja živi u jako teškim uvjetima u mjestu Drenje Brdovečko pokraj Zaprešića (Zagreb). U Hrvatsku je obitelj Marić izbjegla zbog rata i genocida u Bosni i Hercegovini. Otac Marinko (40 god.) i majka Marijana (37 god.), oboje bez posla školuju i brinu se o svoje troje malodobne djece: Kristini (16 god.), Dariju (15 god.) i Slađani (13 god.). Nakon što završe školske obveze, troje školaraca ispunjava i svoje svakodnevne obaveze kod kuće, hrane stoku i pomažu roditeljima na polju. Kuća u kojoj žive je mala i trošna, i u jako lošem stanju, krov prokišnjava, električne instalacije su opasne po život, nemaju uvedenu vodu već je crpe iz dvorišne pumpe, da stvar bude gora i to bude uskraćeno ljeti, zbog jake suše. Vani kuhaju i ljeti i zimi. Otac obitelji Marinko je lošeg zdravlja i bez stalnog zaposlenja, povremeno obavlja poslove u selu i okolici, supruga Marijana je dobila otkaz u privatnom poduzeću, tako da je obitelj Marić bez stalnih primanja. Oboje su nezaposleni, ali traže posao, puni su nade i vjere u bolje sutra. Uz pomoć dobrih ljudi pronalaze optimizam i guraju naprijed. Nedavno su uz pomoć i susretljivost djelatnika općine Brdovec dobili građevinsku dozvolu za gradnju male prizemnice.



U razgovoru su nam kazali, da zbog nedostatka novca, jedva krpaju kraj s krajem, a o maloj prizemnici unatoč građevinskoj dozvoli mogu tek sanjati. Želeći pomoći, odlučili smo pokrenuti akciju prikupljanja pomoći za obitelj Marić. Ovom prilikom moli-

mo sve one koji mogu i žele pomoći da se uključe u ovu akciju. Pomozimo obitelji Marić, svatko prema svojim mogućnostima: u hrani, odjeći i obući, novčanim priložima, u građevinskom materijalu. (ms) Svoje novčane priloge možete uplatiti na sljedeći račun:

Gavranović Kata
Bank/ Naziv banke: Sparkasse Bamberg
Konto Nr./Broj računa: 302547385
BLZ /Broj banke: 77050000

Kontakt telefon obitelji Marić: 00385(0)91-9487157

BRITISH AIRWAYS SVEČANO DOČEKAN NA PLESU

PONOVO USPOSTAVLJENA LINIJA ZAGREB-LONDON

Nakon gotovo 10 godina Zrakoplovna kompanija British Airways od 9. prosinca ponovno leti na izravnoj liniji Zagreb – London (Heathrow). Svečani doček upriličen je u VIP salonu Zračne luke Zagreb. Na svečanoj ceremoniji inauguracijskog leta uz regionalnu direktoricu British Airwaysa za srednju i istočnu Europu Katju Selle nazočili su i dr.sc. Miroslav Drlijača, predsjednik uprave Zračne luke Zagreb, N.J.E. g. David Slinn, veleposlanik Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske u Republici Hrvatskoj i N.J.E. dr. sc. Ivan Grdešić veleposlanik Republike Hrvatske u Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske. Svi govornici izrazili su zadovoljstvo uspostavom novog leta i povratkom British Airwaysa na redovitoj liniji za Zagreb. „Zračna luka Zagreb pozdravlja ponovni dolazak British Airwaysa, nama dobro poznatog dugogodišnjeg poslovnog partnera. Svaki novi let u Zračnoj luci razlog je za slavlje, a uspostavom još jedne izravne linije za London otvorena je dodatna mogućnost posrednog značajnog širenja mreža destinacija i još bolje povezanosti Zagreba sa svijetom“, rekao je predsjednik Uprave Zračne luke Zagreb, dr.sc. Miroslav Drlijača.



Božiću u susret koracima vjere



Marija Vasilj

Nadahnuta događajem Godine vjere, Hrvatska katolička misija Mittelbaden - Karlsruhe upriličila je predbožićnu duhovnu obnovu na temu Božiću u susret koracima vjere. Obnovi su nazočili vjernici iz jedanaest zajednica ove misije, u kojima se redovito nedjeljama slave svete mise. Održana je 8. prosinca u Bruchsalu, u crkvi svetog Ante. Prekrasno predavanje na temu: „Božiću u susret koracima vjere“, kao i meditaciju: „Koracima vjere do ozdravljenja“, održao je dr. Vinko Kraljević, svećenik salezijanac iz Karlsruhea. Pjevanje je animirao Dominik Spajić, s pjevačima ove misije. Za trajanja predbožićne duhovne obnove, mogli su se doživjeti i osjetiti tihi i duboki vjernički vapaji srdaca i čuti žarke molitve uz pjesmu Gospodine, povečaj nam vjeru. Ovom su se predbožićnom duhovnom obnovom vjernici HKM Mittelbaden-Karlsruhe uključili u program Godine vjere, koji preporučuje crkveno učiteljstvo (XIII. opća redovna Biskupska sinoda u Rimu 7. - 28. studenoga). U tome je programu izražen naglasak na rast vjere u duhu nove evangelizacije. Rastu vjere u HKM Karlsruhe pomažu seminari vjeronauka, molitve i meditacije za odrasle. Oni se redovito održavaju u više gradova tijekom cijele godine, a predviđeni su i drugi duhovni koraci za poticaj rastu prave i žive kršćanske katoličke vjere. (Kristijan Bodrožić)

KULTURNE VEZE ZAGREBA I BERLINA

Zagrebački gradonačelnik Milan Bandić gradu Berlinu darovao je licitarska srca i božićno drvce

“Najsrdajnije vas pozdravljam i sa svima vama dijelim radost Berlinske božićne čarolije ove godine uz Zagrebačko božićno drvce koje je okićeno tradicionalnim hrvatskim suvenirima! Simbolika licitarskog srca, kojeg vam kao nakit na boru donosimo, a to je poklon grada Zagreba prijateljskom gradu Berlinu, više-značajno je: licitarsko srce je autohtoni hrvatski proizvod i zaštitni znak grada Zagreba: njime iskazujemo dobrodošlicu i ljubav prema svim ljudima dobre volje!

Neka ovaj božićni dar bude još jedna potvrda našeg prijateljstva i suradnje, Berlina i Zagreba, njemačkog i hrvatskog naroda, neka ova Betlehemska svijetlost obasja mir i našu zajedničku budućnost!”, rekao je gradonačelnik Milan Bandić upalivši na berlinskom trgu Gendermenmarkt zajedno s gradonačelnikom Berlina Klausom Wowereitom lampice na božićnom drvcu, daru Grada Zagreba Gradu Berlinu.



Kao izraz prijateljstva i dobre suradnje glavnih gradova Hrvatske i Njemačke, tako je, nakon Beča i Rima, zagrebačko božićno drvce visoko 25 metara zasjalo i na jednom od ljepših berlinskih trgova. Ceremonija kojoj su prisustvovali brojni uzvanici među kojima veleposlanici Republike Hrvatske i Republike Austrije, predsjednici turističkih zajednica Zagreba i Berlina, gradonačelnici Schladminga i okruga Berlin, te Hrvata koji žive u Berlinu, predstavljani su hrvatski adventski običaji i sve privlačnija i atraktivnija zagrebačka manifestacija Advent u Zagrebu. Prije ceremonije na Gendermenmarktu, u berlinskoj Gradskoj upravi gradonačelnici Zagreba i Berlina, Milan Bandić i Klaus Wowereit, potpisom suradnje i prijateljstva potvrdili su dobre odnose dvaju gradova. U Berlinu živi velika hrvatska zajednica, čiji se članovi posebno raduju razvitku kulturnih veza Hrvatske i Njemačke, u kojoj živi oko 400.000 Hrvata.



zagreb.hr

Fra Josip Bebić pohodio hrvatske vjernike u Peruu

U mjesecu studenome Hrvati u Peruu slave više važnih datuma u 25-godišnjoj povijesti hrvatskog pastoralnog vikarijata u toj zemlji.

Tako je od 2. do 12. stu-

denoga na poziv delegata za hrvatsku inozemnu pastvu u Južnoj Americi mons. Drage Balvanovića ondje boravio fra Josip Bebić, ravnatelj Ureda HBK i BK BiH za hrvat-



sku inozemnu pastvu, koji je s tamošnjim vjernicima, župljanima katoličke župe sv. Leopolda Mandića u Limi, i svojim domaćinom mons. Balvanovićem svečano proslavio 25. obljetnicu osnutka hrvatskoga pastoralnog vikarijata i 15. obljetnicu od izgradnje crkve Sv. Leopolda Mandića u Limi. Sudjelovao je i na predstavljanju knjige mons. Balvanovića «Pisma misionaru» (u izdanju Glas-a Koncila), u hrvatskom kulturnom klubu Dubrovnik u Limi. Mons. Balvanović i ravnatelj Bebić zajednički su svaki dan slavili mise na hrvatskom i španjolskom jeziku. U subotu 10. studenoga na radnome ručku pridružio im se

pomoćni limski biskup Adriano Tomasi Travaglia, među ostalim zadužen i za pastoral vjernika drugih materinskih jezika. Razgovarali su o aktualnom stanju u mjesnoj Crkvi s naglaskom na položaj i utjecaj doseljenika. Osobito svečana misa bila je 11. studenoga, nakon koje su se mnogobrojni peruanski Hrvati i njihovi gosti ostali družiti uz prigodni agape. Fra Josip Bebić na toj je misi uz prigodan dar zahvalio mons. Balvanoviću za sve što čini za Hrvate, ne samo kao župnik u Limi, nego na širem južnoameričkom prostoru, za sav dugogodišnji nesebični i iznimno kvalitetan pastoralni rad sa svim vjernicima kojima slu-

ži, za izniman doprinos povezivanju iseljenika s domovinom, istaknuvši pritom kako odlike mons. Balvanovića mogu biti uzor svim ljudima - «snažan je u vjeri, blag u duši i velik u djelima ljubavi». Danas u Peruu živi oko 10.000 Hrvata i njihovih potomaka, od toga 200-injak rođenih u Hrvatskoj. Još od 1950-ih godina ondje djeluju i dvije zajednice hrvatskih sestara Kćeri milosrđa koje se bave odgojem siromašne i napuštene djece i mladih, njegov bolesnika i nemoćnih, katehizacijom i misijskom djelatnošću pa su tako i nezamjenjive suradnice mons. Balvanoviću još od njegova prvoga dolaska u Peru prije 25 godina. (Ika)

MAIN-TAUNUS / HOCHTAUNUS

Misionar iz Konga fra Ilija Barišić posjetio Njemačku

Hrvatsku katoličku župu Main-Taunus / Hochtaunus posjetio je misionar iz Afrike fra Ilija Barišić. S vjeroučenicima se susreo u Hrvatskom centru i upoznao ih sa životom djece i mladih u Kongu. Na 33. crkvenu nedjelju kroz godinu predvodio je svete mise u Bad Homburgu, Kelkheimu i Bad Soden u s voditeljem misije u Kelkheimu fra Marinkom Vukmanom. Fra Ilija Barišić govorio je i o svom 40. godišnjem mi-

sionarskom radu, o vrednotama i radostima ljudi u Africi, ali i o velikoj oskudici i nevoljama kojima su izloženi.

Zahvaljujući dobročiniteljima misionari i misionarke, kojih je iz hrvatskog naroda preko stotinu, donose najpotrebitijima nadu i uvjerenje da nisu ostavljeni i napušteni.

Osim navještaja Radosne vijesti, slavljenja svetih misa i dijeljenja svetih sakramenata, misionari osnivaju škole, grade crkve i kuće siroma-

ha, poučavaju mlade raznim zanatima, pružaju zdravstvenu zaštitu gradeći bolnice i ambulante. Posebno su sretni ako mogu pomoći djeci da se školuju. Stoga je misionar posebno naglasio da su djeca najveće bogatstvo ne samo u Africi nego i za crkvu i za čovječanstvo.

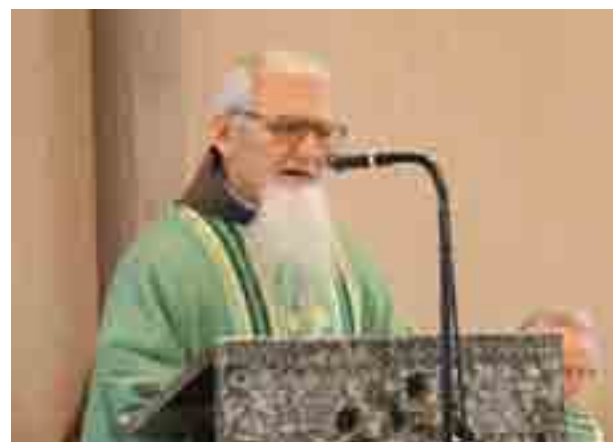
Uložiti u odgoj jednog djeteta sigurno je najbolja i najvažnija investicija. Nahriniti jedno dijete je dobro a školovati jedno dijete znači osig-

uriti mu budućnost i hraniti ga čitav život. Fra Ilija Barišić je zamolio sve one koji žele i mogu da se uključe u akciju kumstava – akcija koju su misionari i misionarke pokrenuli u Hrvatskoj, Njemačkoj i Australiji – i to je najbolji način pomaganja najsitimašnijoj djeci i mladima u misijskim krajevima.

Primiti i pomoći jednom takvom djetetu znači primiti i pomoći samoga Krista koji je rekao: „Što god ste učinili za

jedno od moje najmanje braće, meni ste učinili.“ Vjernici su se pokazali velikodušnim i darežljivim te prikupili 3500 eura za potrebite u Kongu, a prijavilo se i tridesetak obitelji koji žele preuzeti kumstvo, i financirati školovanje malih Afrikanaca.

Akcija za kumstva još je u tijeku i traje sve do Božića, pa se mole svi oni koji mogu da se uključe u veliko djelo naših misionara. (mt, crodnevnik.de)



Rechtsanwalt – Odvjetnik Josip Milicevic

Berckhusenstraße 19

30625 Hannover

Tel.: 0511 - 56 807 124

Fax: 0511 - 56 807 122

www.kanzlei-milicevic.de

E-Mail: josip@kanzlei-milicevic.de

Telefonische Rechtsberatung ab 39,00 Euro



Rechtsanwalt Tomislav Čosić

Eschersheimer Landstraße 1-3

60322 Frankfurt am Main

Tel.: +49(0)69-27293292

Fax: +49(0)69-27293290

kanzlei@rechtsanwalt-cosic.de

www.rechtsanwalt-cosic.de

Telefonische Rechtsberatung ab 39,00 Euro



**HEBERLING
UND KELLER**
RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok

–Hrvatsko / Njemačko pravo–

Tel. 0421 - 160 545

Fax. 0421 - 160 5466

eMail: knok@heberling-keller.de

www.heberling-keller.de

Heberling & Keller

Außer der Schleifmühle 65

28203 Bremen

RECHTSANWALT STEFAN VIZENTIN

Lindwurmstr. 3

D-80337 München

Tel.: ++49-89-5389538

Fax: ++49-89-5438911

E-mail: stefan.vizentin@yahoo.de

Wein-Import DABRO



*Zelimo svima blagoslovljen Božić i
sretnu Novu godinu 2013*

Groß- und Einzelhandelsimporte von Weinen,
Spirituosen, Lebensmittel aus Kroatien
Gastronomieservice
Anka und Marko Dabro

Sternstrasse 67
20357 Hamburg
Telefon 040 / 4 39 58 45
Telefax 040 / 4 39 17 06



**PRESS obavijesti
PREVODITELJSKI ured
Izrada WEB stranica
TISAK u Hrvatskoj**

Agencija
mediaZZZ

info@mediazzz.com

www.mediazzz.com

Posjetite i naš portal:

CRODNEVNIK.de



Dr.med. Refmir Tadžić & Co.



Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere,
Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Lange Reihe 14
20099 Hamburg

Tel. 040 28006333
Fax. 040 28006335
dr.tadzic@t-online.de

Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

Akademische Lehrpraxis
der Universität JJ. Strossmayer
Osijek und
der Universität Hamburg
http://www.drrefmirtadzic.de



Marinka Perić

Rechtsanwältin



Lavesstraße 79
30159 Hannover

Tel. 0511 - 700 209 3
Fax. 0511 - 700 209 40
Mobil 0172 - 516 880 0
peric@bpk-anwaelte.de



**Čestit i blagoslovljen
Božić i sretna Nova godina**

Svim članovima, partnerima i prijateljima, kao i svim Hrvatima u Njemačkoj želimo sretan i blagoslovljen Božić, zdravlja, sreće i zadovoljstva u Novoj 2013. godini!

Hrvatski svjetski kongres
u Njemačkoj

HRVATSKI SVJETSKI KONGRES
U NJEMAČKOJ
ČLAN UJEDINJENIH NARODA
www.cwv-tsk.de
info@cwv-tsk.de

**BLAGOSLOVLJEN BOŽIĆ
I SRETNU NOVU 2013. našim
dragim gostima i prijateljima želi:**



**6x im Großraum Hamburg
Mittagstisch - Ausser Haus - Veranstaltungen
(bis 60 Personen)**

- Adolph-Schönfelder-Str. 49, Hamburg - 040 29 54 33
Mit 28 Bundeskegelbahnen
- Rahlstedter Bahnhofstr 48, Hamburg - 040 6771182
- Schiffbeker Weg 96, Hamburg - 040 731 47 88
- Kieler Str. 407, 22525 Hamburg - 040 52014130
- Ahrensfelder Weg 52, Ahrensburg - 04102 51 211
- Borgfelder Strasse 16, Hamburg - 040 250 28 83

www.restaurant-dubrovnik.de



**Versicherungsmakler
Robert Barbarić**

Herzlich Willkommen bei unserer Agentur. Als kompetenter Ansprechpartner bieten wir Ihnen umfassende Beratung zu Versicherungen und Vorsorge.

Gerne beraten wir Sie individuell und unverbindlich.
Hamburger Str. 180, 22083 Hamburg

**Telefon: 040 / 85157833
Telefax: 040 / 85157834
Mobil: 0173 / 2026908**

info@rbversicherungsmakler.de



NAJBOLJE DOMAĆE PROIZVODE NUDI

Wein-Import Dalmacija Köln

Sa uspješnom tradicijom koja datira od 1990. godine, naša trgovina u „belgijskoj četvrti“ nudi veliki izbor specijaliteta, poput raznih vrsta sireva, kobasica i šunki (dalmatinski pršut, kulen, slaninu, svinjska i jagnjeća suha rebra...) i najbolja strana i domaća vina. Naravno, u našem dućanu nudimo i slatke proizvode (kekse, čokolade...) i razne druge proizvode. Za svakoga po nešto!
Uvjerite se sami! Posjetite našu internet stranicu www.wein-import-dalmacija.de i platite se provjeriti, a još više svratiti!

Wein-Import Dalmacija
Lindenstraße 52
50674 Köln
Tel: 0221 / 238 506

Blagoslovljen Božić i sretna Nova 2013!



Koordinacija HDZ-a srednje Njemačke održala sastanak u Wiesbadenu

Jakov Vranković

Koordinacija HDZ-a srednje Njemačke održala je u srbotu 23. studenog u Wiesbadenu sastanak na kojem su sudjelovali Krno Šimović, predsjednik koordinacije i dopredsjednici Ivan Sabljic i Ante Budimlic, tajnik Franjo Akmađa, i predsjednici drugih ogranka koji pripadaju ovoj Koordinaciji. Predsjednik Šimović je pozdravio sve prisutne. O stanju u ograncima i koordinaciji govorili su Sabljic i Akmađa. Bilo je govora i o odnosima sa stranačkom središnjicom u Zagrebu, koji su se nakon izbornog Sabora znatno poboljšali, prihvaćeni su i neki naši prijedlozi i programi, primjerice da se Zračna luka Zagreb nazove po prvom predsjedniku RH dr. Franji Tuđmanu. Svi su se

suglasili da je potrebno oživjeti ogranke koji su prestali djelovati, u Wiesbadenu, Spayerru, Mannheimu, Heidelbergu i Ludwigsburgu.

Upravo je to prvi učinio Wiesbaden gdje je na inicijativu Mate Bartulovića i još nekoliko zainteresiranih ogranak skoro „oživio“. Isto se sprema i u Bad Homburgu, to je na sastanku potvrdila i predsjednica udruge „Kroatienhilfe“ Olga Stoss. Drago nam je da se suradnja između hrvatske Vlade i Hrvata koji žive u iseljništvu postepeno poboljšava, vjerujemo, bit će i bolje.

Sastanku je prisustvovao dr. Stanimir Janović, prvi predsjednik ogranka u Frankfurtu i bivši predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa i zastupnik u Hrvatskom saboru i voditelj hrvatskih katoličkih misija



iz Wiesbadena i Mainza, fra Ante Bilokapić i fra Ante Bilic. Ovo je bio sastanak prijatelja kojima je domovina u

prvom planu, iako su mnogi rođeni izvan nje, znaju gdje pripadaju. Posebna zahvala našim svećenicima, voditelji-

ma hrvatskih katoličkih misija koji su zaslužni za međusobnu povezanost Hrvata u iseljništvu.

ORGANIZACIJA NJEGE I POMOĆI

*Mi smo uz obitelji
kojima je stalo svladati
izazove starosti i
teške bolesti*

24+1

24 sata dnevno
dostupni smo na
broj 062 500 501.
Poziv se ne
naplaćuje po
posebnim
tarifama, a iz
inozemstva je
potrebno nazvati
+385 62 500 501

Svakodnevni ritam života ponekad je zahtjevan i stresan čak mladim i zdravim osobama.

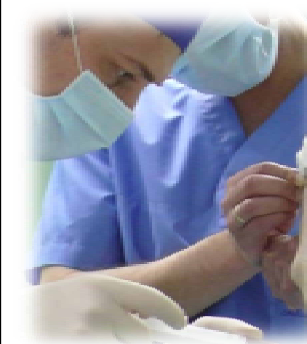
Osobe s posebnim potrebama trebaju pomoć i kod svakodnevnih aktivnosti.

Stalna briga o članovima obitelji zasjenjuje sva područja svakodnevnog života.

Pomoć nije samo poželjna već i neophodna, kako bi se sačuvalo vlastite snage.

ORGANIZACIJA LJEČENJA I REHABILITACIJE

CENTAR ZA REGENERATIVNU MEDICINU
Internacionalni tim stručnjaka u Hrvatskoj



ORALNA KIRURGIJA
IMPLANTOLOGIJA
PLASTIČNA KIRURGIJA
ESTETSKA KIRURGIJA
ORTOPEDIJA
TRAUMATOLOGIJA

- ✓ Cirkulatorni poremećaji potkoljenica
- ✓ Komplikacije dijabetesa
- ✓ Opekotine
- ✓ Ožiljci
- ✓ Neurološki poremećaji
- ✓ Povećanje i rekonstrukcija grudi

24+1
24 sata dnevno +385 62 500 501

VELIKI IZDAVAČKI POTHVAT CROEXPRESSA

CroExpress

**I vaše je mjesto
u najvećem
hrvatsko-njemačkom
poslovnom imeniku**

Imenik
hrvatskih tvrtki u Njemačkoj

Prijave se primaju na email adresu: croexpress.adresar@gmail.com

Zadnji rok za zaprimanje prijava bit će objavljen u jednom od sljedećih izdanja CroExpressa

WWW.24PLUS1.HR

WWW.24PLUS1.AT

WWW.24PLUS1.HR

WWW.24PLUS1.AT

Zrinski iz Waiblingena proslavio 25-tu obljetnicu djelovanja i postojanja

Hrvatska kulturna i sportska udruga ZRINSKI Waiblingen obilježila je 25-tu obljetnicu uspješnog djelovanja i postojanja u dvorani sv. Ante u Waiblingenu. ZRINSKI je osnovan 15. listopada 1987., inicijativu su pokrenuli roditelji djece, koja su se okupljala oko folklorne grupe HKM-e Waiblingen.

Prvi utemeljitelji udruge su bili dr. Bartol Tunjić, predsjednik, Jozo Eremut, dopredsjednik, Mirko Vidačković, tajnik, blagajnici Stipe Peran i Marijan Lapenda, te članovi Sveto Slišković, Mate Palameta i Ilija Suman.

Sportaši Zrinskog postigli su više nego bilo koja druga momčad na ovom području, vjerojatno i u čitavoj Njemačkoj. Kuglači su od 1999. do 2001. igrali u trećoj njemačkoj ligi, košarkaši su odigrali utakmice kao četveroligaši, a nogometaši su u sezoni 1995/96. postigli odlične rezultate u Landesligi BW, što nije uspio ni jedan drugi hrvatski klub – kazao je Mirko Vidačković, današnji predsjednik.

Proslavi je nazočila i vicekonzulica Generalnog konzulata RH u Stuttgartu, Ana



Zovkić, koja je tom prigodom izjavila: - Zrinski nije najstarija hrvatska udruga, ali može biti ponosna na svoju prošlost i uspjeh posebno na humanitarnom polju 90-tih godina prošlog stoljeća kada je stvarala naša Domovina. -

Veliki prijatelj Hrvata, Andreas Hasky, nadgradonačelnik Waiblingena u svom govoru je rekao sljedeće: - Čestitam vam na velikim sportskim uspjesima. Zrinski je primjer integracije u našem gradu. - Tom je prigodom Mirko Vidačković, predsjednik Zrinskog za svoj rad na-

građen zlatnom značkom HNS i plaketom grada Waiblingena.

Priznanja za neprekidno članstvo, od osnutka do danas primili su Marijan Lapenda, Boris Luša i Mirko Vidačković. Prigodne darove i zahvalnice primilo je još osamnaest članova: prvi osnivači udruge, udovice sedmorice preminulih članova, sponzori, dugogodišnji članovi i igrači. Kroz večernji program vodila je Jadranka Kolar, a za dobro glazbeno raspoloženje pobrinuo se VIS Ružmarin iz Stuttgart.



Odabrano 26 projekata za pomoć Hrvatima u BiH

Vlada RH je donijela Odluku o raspodjeli sredstava za financiranje obrazovnih, kulturnih, znanstvenih i zdravstvenih programa i projekata od interesa za hrvatski narod u Bosni i Hercegovini. U 2012. godini, u tu svrhu, u državnom proračunu RH osigurana su financijska sredstva u iznosu od 15.000.000,00 kuna.

- iz područja kulture u iznosu od 3.408.000,00 kn,
- iz područja obrazovanja i znanosti u iznosu od 5.200.000,00 kn,
- iz područja zdravstva u iznosu od 3.950.000,00 kn,
- iz ostalih područja u iznosu od 2.442.000,00 kn.

Izabrano je 26, od ukupno prijavljenih 900 projekata, popis odobrenih programa i projekata nalazi se na www.vlada.hr. Temeljni kriterij za odabir projekata i programa bio je da se njihovim financiranjem u znatnoj mjeri i dugoročno pridonese održivom opstanku, povratku i ostanku Hrvata u Bosni i Hercegovini. Time je napravljen zaokret u odnosu na dosadašnju praksu raspodjele sredstava kroz veći broj, ali manjih projekata (upravo zbog te brojnosti, bilo je teško nadzirati troše li se sredstva namjenski). Posebice se vodilo računa o ravnomjernoj zemljopisnoj raspoređenosti projekata, kao i o učincima koji imaju na cjelokupan život Hrvata u Bosni i Hercegovini. Novina u odnosu na prošlogodišnje natječaje je i osnivanje Službe za provedbu natječaja i praćenje projekata, koja će, ne samo provoditi natječaje, nego i pratiti financirane programe i projekte. Primarni interes je da se planirana sredstva utroše namjenski i na dugoročnu korist i dobrobit bosansko-hercegovačkih Hrvata. (hum.ba)

HSK u Njemačkoj izabrao kandidate za Savjet Vlade RH

Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske objavio je poziv zajednicama Hrvata za predlaganje predstavnika za članove Savjeta Vlade RH za Hrvate izvan Republike Hrvatske. Savjet Vlade je savjetodavno tijelo koje joj pruža pomoć u stvaranju politike, aktivnosti i programa u odnosu na Hrvate izvan Republike Hrvatske. Kandidati se imenuju na prijedlog hrvatskih zajednica iz država iz kojih dolaze, na mandat od 4 godine. Zajednice Hrvata svoje će predstavnike u Savjet Vlade RH predlagati iz redova najznačajnijih i najbrojnijih udruga, organizacija, institucija ili drugih oblika organizacija, osoba koje su uvažene u sredinama u kojima žive, angažirane na očuvanju i jačanju hrvatskog identiteta svojih zajednica i na unapređenju odnosa sa svojom domovinom. Hrvatski svjetski kongres u Njemačkoj izabrao je sljedeće kandidate za članove Savjeta Vlade RH za Hrvate izvan Republike Hrvatske: Mijo Marić, dr. Siniša Kušić, Franjo Akmadža. (hsk)

Ante Lerota Internationale Bestattung/Transport
Medunarodni prijevoz umrlih

ALBT
Ante Lerota
Theodor-Storm-Str. 15
71642 Ludwigsburg
Tel.: 071 41/ 92 62 79
Mobil: 0151/11 65 92 13
www.albt.de

brzo kvalitetno povoljne cijene 24 sata

BESTATTUNGEN KRIŽANČIĆ

Od 1899. u Wuppertalu -24 sata na usluzi

Više od 50. godina iskustva kod prijevoza pokojnika autom ili avionom za države bivše Jugoslavije, i za sve ostale države. Nudimo sljedeće usluge: sređujemo kompletne papire za prijevoz pokojnika, pomažemo kod sređivanja mirovine, socijalnih i drugih osiguranja...

Kod smrtnog slučaja u kući, staračkom domu, vršimo prijevoz u vlastitu klimatiziranu mrtvačnicu. Obavljamo pogrebe usluge diljem Njemačke.

KONTAKT:

Lettow-Vorbeck-Straße 43
42329 Wuppertal
e-mail: info@bestattungen-krizancic.de
www.bestattungen-krizancic.de

Mobil: 0162 - 70 288 14
Tel.: 0202 - 73 05 40



POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN,
ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)



FRANKFURT
069 428 922 48
MÜNCHEN
089 12 03 44 66
STUTTGART
0711 740 99 215
FRANCUSKA
0033 671 848449

MOBIL: 0175 976 71 56



BUKAL

POGREBNO PODUZEĆE
MÜNCHEN

089/ 48 00 47 65
0173/ 566 43 10
www.bukal.de

Najbolje mjesto za oglašavanje

KONTAKT:
ISERNHAGENER STR. 6
30161 HANNOVER
TEL +49 (0) 511 - 336 46 87
FAX +49 (0) 511 - 353 01 78
MARINASTOJAK@GMAIL.COM
MOBILE:
+49 (0) 172 - 515 23 27

Bestattungen Šarić
Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bestatterverband

MITGLIED IM
DEUTSCHEN
BESTATTERVERBAND
Team mit fachgeprüften
Bestatter und
Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in
Deutschland

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CIELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA FOŽALOŠĆENI RODBINE, TAXI,
PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNAJMLJIVANJE VOMILA

Njemačka (Heutlingen) Solzentrass 15, 71374 Heutlingen Tel.: 07121-32 02 62 Fax: 07121-33 78 89 Mobil: 0172-73 73 412	Švicarska (Zürich) Tel.: +41 (0) 76 4 52 29 21
Wien (Wien) Tel.: +43 (0) 6 64 58 91 436	Hrvatska Concordia Zagreb Tel.: +385 (0) 1 286 45 78 Mobil: +385 (0) 98 73 37 37
Frankfurt Tel.: 069-40 56 26 02	Trgovina Tel.: +385 (0) 21 88 71 77 Mobil: +385 (0) 98 23 37 32
München Tel.: 089-62 14 69 40	Kontakt 24h 0173-73 73 412
Berlin Tel.: 030-45 02 00 88	

ILIJAS ŠARIĆ BESTATTUNGEN - SIGURNO - BRZO - POVOLJNO
www.bestattungen-saric.de • saric@bestattungen-saric.de

POGREBNO (0-24h) ASANOVIĆ

BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN.

Posjedujemo kompletnu opremu.
Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.



DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
www.asanovic.de



IZGUBLJENA DJECA RAME

Mnogo djece izgubilo je identitet i zauvijek nestalo

Potruga za izgubljenom djecom trajala je godinama, za neke roditelje bezuspješno. Mnogo njih nikad se nije vratilo, za neke se nije doznalo gdje su do dana današnjeg, posvojeni su, dobili su novo ime i prezime i tako izgubili svoj identitet.

Mirela Tučić

Rama je poznata po seobama i raseljavanju. Tako je u svojoj stoljetnoj povijesti najpoznatija seoba bila 1687. godine, a seobe u 20. stoljeću su bile brojne: od odlazaka na rad u inozemstvo do seobe prije potopa jezera i najnovijih iseljavanja poslije obrambenog rata. Seoba o kojoj je ovdje riječ ne odnosi se na odrasle, nego na djecu, i to na njihov odlazak na prehranu 1942. i 1943. godine.

Ove godine navršilo se punih 70 godina od tog događaja kao i od strašnog pokolja ramskog puka što je proteklih dana obilježeno diljem Rame.

Danas je malo među živima onih koji su preživjeli te mračne godine gladi, rata, patnje i bijede. Oni preživjeli s gorčinom se prisjećaju tih vremena kada je kroz Ramu prošlo nekoliko različitih vojska. Svaka je od njih

iza sebe ostavila ljudske žrtve, pustoš, jad i bijedu.

Spas od gladi

Stanje u pučanstvu je bilo katastrofalno. Zavladao je panika, zatim glad i tifus od kojeg su brojni umrli. Budući da je glad svakodnevno prijetila, javila se ideja da se djecu smjesti na sigurno i prehrani 1942. i 1943. godine. Čak 680 djece odvojeno je od svojih roditelja te odvedeno u Zagreb i okolice te u Sarajevo kako bi ih se spasilo od sigurne smrti. No, djeca starosti od 1 do 13 godina to nisu znala, znali su samo da odlaze od rodne kuće, sigurnosti roditeljskog doma. Plać je tih godina vladao Ramom, plać djece za roditeljima i obratno. Mnogo djece nikad se nije vratilo, za neke se nije saznalo gdje su do dana današnjeg, posvojeni su, dobili su novo ime i prezime i tako izgubili svoj identitet. Kasnije su to otkrili i neumorno su tražili pre-

ko časopisa Arena svoje roditelje i svoj rodni zavičaj. O jednom takvom slučaju snimljen je 1967. dokumentarni film. Novinar Zvonko Letica saznao je za slučaj djevojke Marte Barišić iz Kozla sa Ščita. U dokumentarnom filmu "U potrazi za izgubljenim zavičajem" snimio je dirljiv susret u Rami izgubljene djevojke Marte i njezinih roditelja. Na svu sreću, jedan dio djece sretno se vratio svojim kućama s velikim iskustvom, ali i s nostalgijom za izgubljenim djetinjstvom. Među njima je i Luca Tučić, danas 80-godišnjakinja.

Iako je zagazila u deveto desetljeće života, Luca se do bro sjeća tih strašnih dana kada je kao desetogodišnjakinja zajedno s bratom odvedena u nepoznato.

- Uzeli su mene i mog brata, a drugi brat je ostao s roditeljima. Odveli su nas u Zagreb gdje smo bili 15 mjeseci. Nije meni bilo teško. Imala sam što pojesti, konačno

sam imala normalnu odjeću i topao dom, ali najteže mi je bilo što su me odvojili od brata. On je bio u mjestu Brezovica, a ja u Dubcima kod Zagreba, prisjeća se Luca koja je iz sela Jaklići odakle su je odveli ponijela samo malu vrećicu na vratu s imenom i prezimenom. Baka Luca priča kako je u obitelji Franje Čišmešlija radila poljoprivredne poslove, čuvala krave na što je već bila naviknula, pa joj ništa nije bilo teško.

Živo ih još 10-ak

- Kada sam krenula nazad kući, svi su plakali za mnom. Susjedi su mi dali novac, sjedam se da su i tada bile hrvatske kune, svega i svačega, a meni je samo bilo na pameti da se što prije vratim u svoju Ramu, priča Luca. Kada se vratila, glad se smanjila, narod je dobio natrag svoje njive da se radi na njima, sadi... No, u njezinom sjećanju još su vremena kada su partizani pokupili sve žito koje su imali.

- Imali smo samo jednu kravu, a partizani su je pred našim očima zaklali i pojeli. Onda bi moj otac išao raditi za malo pure kako bi nas prehranio, sjeća se Luca koja je jedna od desetak danas pre-

živjelih. O zbrinjavanju i spašavanju djece iz Rame postoje arhivski dokumenti u Hrvatskom državnom arhivu (HDA) u Zagrebu gdje, uz ostale arhivske fondove, postoji i Kartoteka djece s imenima, prezimenima i mjestu rođenja. Od već spomenute brojke od 680 imena, najviše je djece iz Gornje Rame, više od 529, iz Srednje Rame (Uzdol, Duge, Ščipe, Papci, Višnjani, Sovići, Doljani) 48, iz Donje Rame (Gračac, Kućani, Ustirama, Triščani) 11. Iz Gornje Rame najviše je djece iz Rumboka (103), Orašca (95), Proslapa (49), Ploča (22), Kovačeva Polja (19), Jaklića (13), Podbora (13), Varvare (15), Ripaca (10), Borovnice (4), a neka djeca nisu znala svoje mjesto pa su jednostavno rekla da su iz Prozora, takvih je 144. Osim katoličke djece, bilo je i 16 muslimanske djece.

U Rami je, osim Luce Tučić, prema nekim podacima, živo još njih 10-ak koji su prije 70 godina spašeni od gladi. Do mnogih smo pokušali doći, no neki zbog starosti, a neki i zbog loših sjećanja na ta davna vremena nisu se htjeli ponovno vraćati u prošlost i otvoriti, kako su nam kazali, stare rane.



Obratite nam se s povjerenjem:

PRIJEVODI - SAVJETOVANJE

Ružica Tadić Tomaz
Königstr. 71/3, 90402 Nürnberg

Tel.: +49 (0) 911-932 58 23
Fax: +49 (0) 911-932 58 24
Mob.: +49 (0) 176-704 58 493
kontakt@infohilfe-plus.de
www.infohilfe-plus.de

ROATIA-PRESSE.DE



info@croatia-presse.de

Beruhigend, jemanden zu haben, auf den man sich
felsenfest verlassen kann.



Generalagentur
Josip Novacic
Calenberg-Strasse 41/45
30169 Hannover
Telefon: 0511 36654377, Telefax: 0511 46286260
josip.novacic@wuertembergische.de



württembergische

Württemberg & Württembergische
Der Versorger-Spezialist



LAATZEN
myDent[®]

Implantologija | Stomatologija | Ortodontija

Stomatološka Ordinacija

H.-J. Perić, M.Sc.

Master of Science in Oral Implantology
Spezialist Dentale Implantologie

Pettenkoferstr. 2A
30880 Hannover-Laatzen

T 0511 - 8 97 67 90

F 0511 - 8 97 67 929

M info@mydent-laatzen.de

Nije se Isus rodio na najlonu

Petar Miloš

Najdraži božićni običaj u mom djetinjstvu bilo je prostriranje slame u „dnevnom boravku“ na Badnju večer. Čača bi otišao u štalu, napunio vreću slamom i donio je u kuću govoreći: Valjen Isus i Marija. Dobro vam došla Badnja večer i Sveto porođenje Isusovo. A onda bi vadio slamu iz vreće i rasipao je po kući uz opće veselje nas djece koji bi se valjali u slami, ležali na njoj uživajući u njenim prirodnim mirisima. Tu slamu u skromno namještenoj sobi na čijem je zidu visio mali ormarić (dulap) za divku i šećer, klupa ispod prozora, dvije stolice s naslonom, stričev tronožac i šporet (fijaker) kroz čije je progorjele rupe igrao plamen, doživljivao sam kao istinski prostor rođenja Spasitelja. Krajem šezdesetih i početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća brojni seljani krenuli su u inozemstvo, a otuda donosili novce, počeli graditi nove moderne kuće čije su sobe krasili ormari, sjajni stolovi, trosjedi, dvosjedi i fotelje, skupocjeni tepisi. Pa je običaj prostriranja slame u dnevni boravak polako nestajao. Doduše, neki su znali u jednom kutu staviti najlon na tepih, pa na njega

staviti simboličnu šaku slame. Kako se ne bi prašili i prljali ti skupi predmeti kućnog namještaja. Iz toga vremena ostala je anegdota kako je u jednu takvu kuću ušao stari Stipan, pa cinično kazao: Nu, ja mislio da se Isus rodio u slami, a kod vas se rodio na najlonu!.

Prostriranje slame na Badnjak danas je davna prošlost za nove naraštaje i u selima. Svijet je zaista postao globalno selo, a Božić se pretvorio u komercijalni blagdan prepun lažnog sjaja. No ne mogu se oteti dojmu da je moj doživljaj Božića iz onoga vremena bio daleko sadržajnije, istinitiji i bliži Bogu. Možda baš zbog toga što se u mom selu u to vrijeme živjelo na isti način kao što se živjelo u Isusovo vrijeme u Izraelu. Štale, stoka, slama, žito... I margara smo imali. I sve što smo imali proizveli smo samo. Suknenu odjeću (koparane, guće, čakšire, čarape...) plela je mater, kruh i jelo kuhala strina, čača i stric ozidali kuću, napravili „namještaj“ (stolce, klupe, siniju, čanak, drvene žlice..., sobu je obasjavala lučerda (osim bogatijih koji su imali cilindar na petrulju). Od kupovnih stvari samo šećer i sol. Bogatiji su kupovali divku, a siromašniji bi mljeli ječam, pa ga zašećerili

li u varenici.

Ponekad sam razmišljao da se Isus rodio baš u našoj stanoj pojati. A pastiri..., puno bio sam i ja. Stričeve i ujake koji su veselo dolazili čestitati sličili su na kraljeve koji se dolaze pokloniti Isus. A čača bi osokolio ukućane riječima da ćemo i ovu zimu uz Božju pomoć preživjeti. Spremilo se dovoljno mesa, žita, drva i stočne hrane. Kud ćeš ljepšeg Božića. Tek kasnije sam kroz školovanje saznao da je svijet često prolazio kroz krize. Da, možda je i moj čača bio u krizi, samo što to nije znao. Evo još jedne anegdote.

- Ti si, rođijače, školovan u to vrijeme živjelo na isti način kao što se živjelo u Isusovo vrijeme u Izraelu. Štale, stoka, slama, žito... I margara smo imali. I sve što smo imali proizveli smo samo. Suknenu odjeću (koparane, guće, čakšire, čarape...) plela je mater, kruh i jelo kuhala strina, čača i stric ozidali kuću, napravili „namještaj“ (stolce, klupe, siniju, čanak, drvene žlice..., sobu je obasjavala lučerda (osim bogatijih koji su imali cilindar na petrulju). Od kupovnih stvari samo šećer i sol. Bogatiji su kupovali divku, a siromašniji bi mljeli ječam, pa ga zašećerili

bi mljeli ječam, pa ga zašećerili



skom kraju bio vrijeme kada bi iz inozemstva stiglo pet tisuća gastarbajtera, s punim kuferima i novčanicima, s rucem koje puca od nostalgije i susreta sa zavičajem i najbližima. Posljednjih je godina toga manje. Druga i treća generacija žive kao i ostali Europljani, pa odmor uzimaju najčešće ljeti. Dijelom zbog posla i kradnog boravka, a više zbog toga što je Božić „zahtjevan“ blagdan. Treba zagrijati kuću, namiriti u njoj svega i svačega za doček gosta, pa za nekoliko dana vraćati se. Ljeto je ipak

prikladnije. Zato ima slučajeva da umirovljeni gastarbajteri za Božić idu sinovima i kćerima u Njemačku, Švicarsku, Austriju...

- Nu, ja se trijest godina dok sam radio u Njemačkoj veselio božićnom dolasku kući, tugaljivo mi priča rođijak Ante. I ja doša u mirovinu, lipo mi, računam, kad lani sinovi vele da ne mogu doći iz Njemačke za Božić, pa da bi najbolje bilo da ja i baba idemo tamo. I otiša sam, ali više neću božićovat nego u svojoj kući, pa taman mi niklo ne doša.

Božić je nekada u duvanj-

Tri dara za Maloga Isusa

Jedne tihe i mirne prosinačke večeri dok je pucketala vatra u kaminu, a djed sabrano rezbario posljednju figuricu za božićne jaslice, mali je Jirka zadivljeno promatrao sve one koje je, već dovršene, djed posložio na pod pokraj kamina. Dok je tako promatrao sve te figurice, a oči mu se sklappale od umora, figurice su postajale sve veće i veće i narasle sve do prirodne veličine. Mogao se među njima kretati i one su se kretale! Najednom se nalazio u Betlehemu, pred Isusovim jasicama! Nije mogao vjerovati svojim očima. Novorođeno je dijete spavalo. Jirka je poželio vidjeti ga izbliza. Dok je prilazio, polako, tiho na prstima, Mali se Isus probudio i pogledao ga svojim

milim i blagim pogledom. Jirka se rastužio...

„Zašto si tužan?“- upita ga Isus. – „Kad ja slavim rođendan gosti mi uvijek nešto donesu, a ja sam došao nespreman i nisam ti ništa donio!“ – odgovori Jirka. „A želiš li mi uopće nešto dati?“- odvratila Mali Isus. Sav rumen od veselja Jirka promuća: „Što god hoćeš, sve što imam!“

„Želio bih da mi pokloniš tri stvari“ – reče mu Isus.

„Hoćeš moj novi kaputić, električnu željeznicu i slikovnicu?“ „Ne“ – odgovori Isus – „te mi stvari ne trebaju. Nisam za to došao na zemlju. Želio bih da mi daruješ nešto drugo.“

„A što to?“ – upita Jirka sav u čudu.

„Daj mi svoju zadnju školsku zadaću“ – reče Mali Isus posve tiho, tako da nitko osim Jirke nije mogao čuti. Jirki je bilo neugodno. Prišao je Isusu i rekao Mu na uho: „Isuse, učitelj je tu zadaću ocijenio s „nedovoljan“. Upravo je zato hoću“ – odvratila Isus. „Ali zašto?“- navaljivao je Jirka.

Isus mu objasni: „Uvijek mi



donesi ono za što ti ljudi kažu da je nedovoljno, nedostatan, manjkavo, oskudno. Obećavaš?“ – „Da“ – odgovori Jirka zbunjeno.

„Htio bih još jedan dar“ – nastavi Isus. Jirka se pitao što bi to sada moglo biti...

„Daj mi svoju šalicu za mlise!“ – zatraži Mali Isus.

„Pa nju sam jutros razbio“ – odvratila Jirka posve zbunjeno.

„Uvijek mi donesi ono što si u životu pokvario. Ja ću to popraviti. Hoćeš li?“ – upita Mali Isus uz smijehak. „To nije tako lako, Isuse. Ne volim pokazivati stvari koje sam uništio ili pokvario, pa čak ni tebi. Morat ćeš mi pomoći...“

reče Jirka razoružan Isusovim osmijehom. „Imam i treću želju“ – kaže mu Mali Isus. „Daj mi ono što si jutros rekao mami kada je pitala kako se razbila šalica za

mljeko.“ Jirka položi glavu na Isusove jaslice i počne plakati... Od suza nije mogao ni govoriti. Na jedvite jade uspio je promucati: „Rekao sam mami da mi je šalica ispala iz ruke, a zapravo sam je namjerno bacio jer sam se ljutio...“

„Dragi moj Jirka“ – reče mu Mali Isus – „svoje laži, svoj prkos, svoje pogreške, sve svoje gluposti uvijek donesi meni. Ja ću ti pomoći da uvijek započneš iznova. Vodit ću te za ruku i pokazat ću ti put. Hoćeš li primiti taj dar koji ja želim tebi dati za svoj rođendan?“

Dok je prema Malom Isusu pružao svoje ruke Jirkinu suzane oči govorele su DA.

Bilo je već kasno, vrijeme za spavanje. Na slamici pokraj Maloga Isusa bilo je mjesta. Marijine oči Jirku su pitale: „Želiš li ostati s nama?“ (ProstorDuha.hr)

U MATICI OTVORENA IZLOŽBA

Tradicijski nakit Hrvata u Bosni i Hercegovini

Željka Lešić

U organizaciji Hrvatske matice iseljenika u HMI-ju je svečano otvorena iznimno vrijedna etnografska izložba „Tradicijski nakit Hrvata u Bosni i Hercegovini“. Izloženi predmeti pripadaju etnografskoj zbirci Samostana i duhovnog centra „Karmel sv. Ilije“ na Buškome jezeru, okolica Tomislavgrada. Autor ove vrijedne i lijepe izložbe je otac Zvonko Martić, karmelićanin, dok je koordinatorica projekta Srebrnka Šeravić, rukovoditeljica Odjela za kulturu u HMI-ju. Izložba se održava pod pokroviteljstvom Vlade RH- Ministarstva kulture RH i predsjedatelja Vijeća ministra-

ra BiH, Vjekoslava Bevande, dok je supokrovitelj izložbe Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske. Otvorenju su nazočili brojni ugledni gosti iz javnog i političkog života RH i BiH.

Izdvajamo nazočnost Azre Kalajdžisalihović, veleposlanice Federacije BiH u RH, Ive Jelušića, saborskog zastupnika, potpredsjednika saborskog Odbora za Hrvate izvan Hrvatske i predsjednika Upravnog odbora HMI-ja, Ivana Tolića, predstavnika Grada Zagreba, Petra Barišića, vd. zamjenika predsjednice Državnog ureda za Hrvate izvan RH, potom predstavnika Hrvatske karmelske provincije „Sv. Oca Josipa“, i oca Dominika Magdalenića, pri-

ora Samostana „Karmel sv. Ilije“ s Buškog jezera. Pozdravno slovo nazočnima ponajprije je uputio ravnatelj HMI-ja, mr.sc. Marin Knezović, te autor izložbe i kataloga o. Zvonko Martić.

Nakon Matićina ravnatelja i autora izložbe, prisutne je pozdravila i mr.sc. Daria Krstičević, predstojnica Državnog ureda za Hrvate izvan RH, mr.sc. Vesna Jurić Bulačević, pomoćnica ministrica kulture RH, koja se obratila u ime pokrovitelja izložbe, Ministarstva kulture, te Lazar Prkačin, izaslanik i savjetnik Vjekoslava Bevande, predsjedatelja Vijeća ministara BiH, koji je i otvorio ovu impozantnu izložbu.

U glazbenom dijelu pro-

grama nastupile su Ana Čorje s Buškog jezera. Pozdravno slovo nazočnima ponajprije je uputio ravnatelj HMI-ja, mr.sc. Marin Knezović, te autor izložbe i kataloga o. Zvonko Martić.

Nakon Matićina ravnatelja i autora izložbe, prisutne je pozdravila i mr.sc. Daria Krstičević, predstojnica Državnog ureda za Hrvate izvan RH, mr.sc. Vesna Jurić Bulačević, pomoćnica ministrica kulture RH, koja se obratila u ime pokrovitelja izložbe, Ministarstva kulture, te Lazar Prkačin, izaslanik i savjetnik Vjekoslava Bevande, predsjedatelja Vijeća ministara BiH, koji je i otvorio ovu impozantnu izložbu.

U glazbenom dijelu pro-

grama nastupile su Ana Čorje s Buškog jezera. Pozdravno slovo nazočnima ponajprije je uputio ravnatelj HMI-ja, mr.sc. Marin Knezović, te autor izložbe i kataloga o. Zvonko Martić.

Nakon Matićina ravnatelja i autora izložbe, prisutne je pozdravila i mr.sc. Daria Krstičević, predstojnica Državnog ureda za Hrvate izvan RH, mr.sc. Vesna Jurić Bulačević, pomoćnica ministrica kulture RH, koja se obratila u ime pokrovitelja izložbe, Ministarstva kulture, te Lazar Prkačin, izaslanik i savjetnik Vjekoslava Bevande, predsjedatelja Vijeća ministara BiH, koji je i otvorio ovu impozantnu izložbu.



Rade Lukić, ponovo predsjednik HSK-a u Austriji

U Grazu je 17. studenoga održana Izborna skupština Hrvatskog svjetskog kongresa u Austriji. Pored članova udruge Hrvatskog svjetskog kongresa u Austriji, sjednici su nazočili brojni uglednici iz Hrvatske i Austrije, i predstavnici značajnih hrvatskih udruga iz Makedonije i Sjedinjenih Američkih Država, što na osobit način potvrđuje važnost sastanka i potporu ovoj udruzi, koja nastoji povezati Hrvate iz domovine i cijelog svijeta. Slikarica Kladija Živković je za Izbornu skupštinu izložila slike s hrvatskim motivima. Na sjednici je naglasak stavljen na temeljni projekt udruge – *Hrvatski je naš izbor*. Tim projektom se pokušava napokon riješiti najbolnja točka hrvatskih iseljenika u Austriji – nemogućnost pohađanja hrvatskog jezika u sklopu nastave materinskog jezika u školama. Predstavio ga je Željko Batarilo. Vrijedno je naglasiti i predstavljanje projekta „*Susret pjesnika hrvatske izvandomovinske lirike*“, koji će se održati od 7. do 9. lipnja 2013. u Beču, s ciljem zbližavanja svih književnika iz dijaspor. Projekt je predstavila predsjednica Organizacijskog odbora Susreta, Frančeska Liebmman, koja je istaknula njegovu važnost u okviru niza proslava povodom ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju. Rade Lukić je ponovo izabran za predsjednika HSK-a u Austriji. Izvršni odbor čine: Ana Petrović, Anamarija Manestar, Igor Lacković, Danijel Marić, Franjo Raštigorac, Pejo Tokić i Miroslav Piplica. U Nadzornom odboru su: Davor Šitum, Ivan Keglević i Norbert Zsifkovits. (rl)



Zlatko Duzbaba

Održani Dani kulture u Stuttgartu

U nedjelju, 11. studenoga u Stuttgartu se održala tradicionalna svečanost – Tag der Kulturen (Dani kulture). Ova cjelodnevna manifestacija okuplja veliki broj raznih kulturnih društava, skupina te folklora koji se na taj dan potrudu predstaviti svoju kulturu, svoje običaje i specijalitete na najbolji mogući način. Hrvatsku su ove godine predstavljali: Hrvatsko prosvjetno društvo (Hrvatska škola u Stuttgartu), Kulturno-športska udruga Velebit te folklor iz Stuttgarta. Učenici Hrvatske škole predstavili su se glazbenim programom te dvojezičnom dramatizacijom priče Neva Nevičica, hrvatske književnice Ivane Brlić Mažuranić. Mladi folkloristi izveli su splet kola iz Slavonije. (z.duzbaba)

Krštenje vina u Bad Cannstattu

Hrvatsko kulturno društvo Velebit iz Bad Cannstattu i njihovi gosti proslavili su blagdan sv. Martina uz prigodan program pun veselja i smijeha. Glavno događanje bilo je krštenje mladog vina kojeg je proveo "vinski kardinal". Nakon ceremonije krštenja vina svim nazočnim Katarinama, Katama, Katjama i Katicama članovi društva čestitali su imendan. (zd)



Posjetite Hrvatski katolički portal - Raskrižje

Hrvatski katolički portal – Raskrižje utemeljen je 11. siječnja 2010. godine. Djelovanje portala je s jedne strane usmjereno temeljitijem upoznavanju katoličke vjere i nauka Katoličke Crkve, a s druge jačanju zajedništva među svim Hrvatima. Na Raskrižju je Hrvat katolik svoj na svome. Uz teološke, filozofske, povijesne i druge sadržaje, portal također aktivno potiče hrvatsku katoličku mladež u domovini i iseljeništvu da svoje stečeno znanje stavi u službu svoje vjere i svoga naroda. Raskrižje se do sada dokazao kao jedan od temeljnih hrvatskih katoličkih internetskih medija. Živimo, vjerujemo i djelujemo zajedno. Posjetite nas na www.raskrizje.com ili nam pišite na urednistvo@raskrizje.com. (jk)

Dozvoli da ovog Božića uđem u tvoj život

Kao što znaš, ponovno se približava dan mojega rođendana. Svake se godine u svijetu priređuje slavlje u čast mog rođendana. Vjerujem da će se isto ponoviti i ove godine. Ovih dana ljudi puno kupuju. Na radiju, televiziji i u novinama ni o čemu drugom se ne govori, nego samo o tome, koliko još dana nedostaje do tog časa. Ugodno je znati, da neke osobe barem jedan dan u godini, misle na me. Kao što znaš, prije mnogo godina započeli su slaviti moj rođendan. U početku je izgledalo da razumiju i zahvaljuju na onomu što sam učinio za njih. DANAS je malo onih koji razumiju što slave. Ljudi se okupljaju i slave, ali ne znaju o čemu se radi. Sjećam se, prošle godine kada je stigao moj rođendan, ljudi su naveliko slavili u moju čast. Stolovi su bili puni, sve okićeno, puno poklona...

Ali znaš jednu stvar? Mene nisu niti pozvali. Meni u čast su slavili, ali me ne pozvaše. Slavlje je bilo upriličeno u moju čast, ali kad je došao taj dan, mene su ostavili vani, vrata za me su bila zatvorena, premda sam žarko želio s njima slaviti. Istinu govoreći, nisam se iznenadio, jer u zadnje vrijeme mnogi mi zatvaraju vrata. Kako me ne pozvaše, bez buke i smetnje, ušao sam tiho u je-



dan kut. Svi su nazdravljali i veselili se. U jednom trenutku unutra je ušao jedan BLJE-LI STARAC, s dugom bijelom bradom, obučen u crveno. Izgledao je malo pripit. Umorno je sjeo na fotelju, i svi su potrčali k njemu, vesleći se, kao da je veselje njemu u čast. Točno u 24 sata, svi su počeli nazdravljati, griliti se i čestitati. Ja sam, također, ispružio ruke, očekujući da će me netko zagrliti. I znaš što? Nitko me ne zagrli. Zatim su započeli jedni drugima davati poklone. Približih se da vidim, da slučajno nemaju kakav poklon i za mene. Ali, ne bi ništa za me. Kako bi se ti osjećao, kad bi na dan tvojega rođendana, jedni druge darivali, a tebi ne daju ništa? Shvatiš da sam suviše na ovom rođendanu, stoga iziđoh bez buke i za sobom zatvorih vrata. Svaka godina koja prola-

zi je gora. Ljudi se samo sjećaju hrane, poklona i slavlja a mene se nitko ne sjeća. Želio bi da mi dozvoliš da ovog Božića uđem u tvoj život, da shvatiš da sam prije 2000 godina došao u ovaj svijet i da sam dao svoj život na križu i za tebe. Danas jedino što želim jest, da to vjeruješ cijelim srcem. Nešto ću ti reći: mislio sam, kako me mnogi ne pozvaše na svoje slavlje, učinit ću sam svoje veličanstveno slavlje, kakvo još nikad nije viđeno. Priređujem sve što je za to potrebno; šaljem mnoge pozivnice, među kojima je jedna posebna i za tebe. Želio bih znati, da li ćeš sudjelovati i napisati tvoje ime ne mojoj velikoj listi uzvanika. Vani će ostati svi oni koji se ne odazvaše mome pozivu. Pripremi se jer u dan kad se najmanje nadaš slavit ću svoje velebno slavlje.



Miroslav Piplica će predstavljati austrijske Hrvate u Savjetu Vlade RH za Hrvate izvan RH

Hrvatski doseljenici u Austriji izabrali su u Konzulatu RH u Beču Miroslava Piplicu, predsjednika Austrijsko-hrvatske zajednice za kulturu i sport iz Beča, za svog predstavnika u Savjetu Vlade RH za odnose s Hrvatima izvan Hrvatske. - Osim velike časti, osobito jer su predstavnici hrvatskih udruga u Austriji prepoznali moj rad i upravo mene izabrali, to je i velika odgovornost - rekao je Piplica. Dodao je kako će opravdati ukazano mu povjerenje sa svojim suradnicima iz svih austrijskih pokrajina raditi na njegovanju i očuvanju hrvatskog kulturnog identiteta te jačanju veza iseljenih Hrvata u Austriji s domovinom. Savjet Vlade RH je savjetodavno tijelo koje pruža pomoć u kreiranju politike, aktivnosti i programa za izvandomovinske Hrvate. Njegovi se članovi imenuju na prijedlog hrvatskih zajednica izvan Republike Hrvatske, na mandat od 4 godine. Zastupljenost Hrvata izvan RH u Savjetu hrvatske Vlade određen je sukladno brojnosti i značaju Hrvata u državi u kojoj žive, aktivnostima i povezanosti dotične zajednice s RH, kao i radu na afirmaciji ugleda i interesa RH. - Austrijsko-hrvatska zajednica za kulturu i sport u Beču, na čijem sam čelu, osnovana je 1990. godine. Ona koordinira rad 20-tak klubova i dvije sportske lige Hrvata u Beču i jedna je od najvećih udruga naših građana u Austriji koja godišnje na različitim manifestacijama okupi oko 50 tisuća Hrvata i njihovih prijatelja Austrijanaca, istakao je Piplica. Miroslav Piplica rođen je 1966. godine u Zmijevcima kraj Imotskog. Priznati je sportski profesionalac. U 1998. godini postao je profesionalni prvak Europe i svijeta u kick boxingu u nekoliko priznatih i jakih svjetskih verzija (WKA, WFC, EBF, ISKA). Titulu svjetskog prvaka branio je do 2008. godine.



Komentar Josipa Mayera

Slažem se s člankom gospodina Gojka Borića koji je izašao u našem tiskovnom mjesecniku CroExpress pod naslovom „Zašto su se u Hrvatskoj olako odrekli dijaspor?“ Te ideje i sugestije nisu od jučer, već kruže toliko dugo koliko je stara i sama hrvatska država. Pisao sam mnoga već objavljena i ne obavljena pisma i reakcije u tome pravcu, i dobro mi je poznata ta nerazumljiva i nerazjašnjena situacija dosadašnjih hrvatskih vlada. Već bi se i zidovi pokrenuli, da su živa bića i pomaknuli se mjesta. I generali su među nama, generali ljubavi, mira i slobode, koju bi svi zajedno, uključujući i hrvatske branitelje trebali dobrovoljno širiti dalje. A to znači, pustiti politiku političarima, a mi se zajednički, kako bi nam bilo još bolje i ugodnije trebali više okrenuti politici naše svakodnevne.

LEGENDA HRVATSKOG NOGOMETA I ZAGREBAČKOG DINAMA

Rudi Belin: Sretan sam što sam bio Ćirin pomoćnik šampionske 1982.

Križan Boban

Prošla je više od godinu dana otkako je zagrebačka nogometna legenda Rudi Belin prikovan za krevet. U postelju ga je srušio jedan bezazleni pad u kući i teški lom kuka na pet mjesta. Nekoliko je mjeseci Rudača, kako ga prijatelji zovu, ležao na Rebru i imao je, kaže on, zahvaljujući Dinamovim čelnicima njegu i brigu bolničkog osoblja kakvu nisu imali ni predsjednici država. Ništa manje pažnje nema ni u svojoj prostranoj sobi na katu obiteljske kuće. Stol pored njegova uzglavnja pun je sokova, tu je poneka šalica kave i kutija cigareta, a nasuprot njega na zidu televizor uz koji kratki vrijeme.

- Hvala Bogu, sve sam bolje i sve sam zdraviji. Čekam "cipelu" pa da konačno prohodam. Veliku zaslugu što se nakon godinu dana provedenih u krevetu osjećam dobro imaju moji prijatelji Ivo, Zambić, Gračanin, Krešo i mnogi drugi koji su me stalno posjećivali. Posebno me je dirnula i pažnja ljudi iz Dinama koji su se o meni brinuli otkako sam prikovan za krevet. Da mi nije bilo Dinama i priča o mom najdražem klubu, ne znam bi li ovu tešku godinu izdržao - priča nam Rudi Belin.

U Rudijevoj sobi je prometnije nego za željezničkom kolodvoru, jer ga svaki dan posje-

ćuju prijatelji. Vedra je duha, uvijek spreman na šalu, a jednogodišnja prikovanost za postelju ga nije nimalo obeshrabrila. Baš kad smo dolazili kod njega na vratima smo se sudarili sa Ivom Šuškom. Rudi i Ivo su prijatelji još od davnih dana kada se Belinova riječ poštivala u Maksimiru. Zahvaljujući baš njemu, Ivo Šušak dobio je trenerski angažman u Dinamu.

- Imao sam sreću da sam u Dinamo došao kada i Rudi. Zajedno smo radili sa mlađim uzrastima, a kada je on 1977. godine postao prvi trener rekao mi je: "Ivo, ti ćeš mi biti prvi suradnik!" Govorio sam mu Rudo nemoj, to neki neće dobronamjerno shvatiti, a on mi na to veli: "Ivo, boli me neka stvar, ti ćeš biti moj prvi suradnik!" Tako je i bilo - priča Ivo Šušak.

Priče o tome kako je Rudi postao Ćirin pomoćnik najbolje se sjeća Milivoj Nikolić, nekadašnji novinar i urednik Sportskih novosti koji je poznao prilike u Dinamu i Ćiru u to vrijeme punio informacijama. Zapravo Ćiro je na povratku s Dinamove turneje iz Australije u avionu, na putovanju koje je trajalo 25 sati, odlučio da će mu Belin biti pomoćnik.

- Pitao sam Ćiru zašto nema pomoćnika? - priča Nikolić. - Njegov je tipičan odgovor bio: "Pa, ti ćeš ga odrediti." Kad sam predložio da zadrži Beli-

na, namrštio se i promrmljao: "Jedini uvjet koji su mi postavili pri potpisivanju ugovora bio je taj da to ne može biti Belin." - ističe Nikolić koji je nakon toga Ćiru u brk rekao: "Pa, kakav si ti onda autoritet?"

- Ćiro je skočio kao oparen, pojurio je avionom i zaurao predsjedniku: "Ročiću, hoću Belina!" A vječno staloženi dobri čovjek Vid, odvratio mu je: "Pa, Ćirek, zemnite si ga...!" - prepričava Nikolić kako je Ćiro za pomoćnika ustoličio Rudiju

- Mislim da Ćiro nije pogriješio - kroza smijeh će Belin. - Došao mi je i rekao, Rudi bit će mi pomoćnik. A meni to nije bilo ispod časti iako sam pet godina ranije vodio prvu momčad. Lako je kod Ćire bilo biti pomoćnik. Igrači su ga poštivali. Bio im je autoritet, a uprava ga je slušala. Ćiro je tadašnjem Dinamu donio zajedništvo igrača na terenu i van njega. Iskreno, rečeno imao je i prave igrače od Zeke, Mlinke, Cerina, Štefa...

To su sve bili dečki iz obližnjih kvartova i nisu imali obraza podbaciti na terenu jer kako bi se poslije utakmice pojavili u svom kvartu. Uvijek sam igračima govorio: "Ako te narod voli, vrati mu to na terenu! Kako? Sa pobjedom!" - priča Rudi Belin koji je bio kralj slobodnjaka.

Legenda iz Maksimira kaže da su navijači proslavljali Di-



namov gol kada bi Rudi Belin prije slobodnjaka namjestao loptu. Baš te tajne svoje nogometna majstorije prenosio je Ćirinim sinovima 1982., ali kasnije i mlađim generacijama. Kaže da je to od njega tražio Ćiro.

- Nakon svakog treninga Zvone Boban bi mi se obraćao: "Gospon Rudo, prosim vas bili mi pokazali tajne vašeg majstorskog slobodnjaka. Bio sam sretan zbog toga, a još sretniji kada sam vidio da je uspio doći do boljeg udarca iz slobodnjaka od onoga kojega sam ja imao u svojoj napuni - kaže Rudi Belin.

S Rudijem bi mogli satima pričati o njegovoj karijeri, o danima slave i ponosa prije 30 godina u Maksimiru. Kaže da su mi svi igrači iz te generacije

bili posebni, jer su imali nešto svoje, kao i njegova generacija iz 1967. godine. On je jedini Dinamovac koji povezuje te dvije generacije - u onoj koja je osvojila Kup velesajamskih gradova bio je igrač, a u onoj koja je 1982. sa Ćiro osvojila naslov prvaka bivše države, bio je pomoćni trener.

- Šta bi novo mogao reći o Mlinki, Cici, Štefu ili bilo kojemu drugom igraču iz te generacije. Svak je bio klasa za sebe, ali je jedan bio iznad svih. To je bio Zeko. On je u to vrijeme bio Ćirin pomoćnik na terenu. Svi ostali su ga slušali i poštivali - kaže Rudi Belin nadajući se da će uskoro ipak ustati iz bolesničke postelje i pred kraj ljeta, kada počme nova sezona, ipak moći navratiti u Maksimir.

Osnovan nogometni klub u Geislingenu

U subotu, 24. studenoga, u Geislingenu (Baden-Württemberg) je održana osnivačka i izborna skupština novog nogometnog kluba pod nazivom CROATIA 2012. Geislingen. Klub će svojim aktivnostima pokrivati područje Geislingena, a osnovan je s ciljem da kroz nogomet poveže Hrvate koji žive na ovom području, kako bi se što više djece i mladih uključilo u sportske aktivnosti. Osnivački i izborni skup je protekao u radnoj i svečanoj atmosferi.

Skupu su nazočili i predstavnici drugih hrvatskih udruga i zajednica u Njemačkoj, i generalni konzul RH u Stuttgartu, Ante Cicvarić.

Ovom je prigodom poduzeo zetu Duro Božanović darovao klubu garnituru dresova. Nogometni klub će startati u Kreisligi B. Utakmice će se igrati na nogometnom terenu Altenstadt u Geislingenu. Do sada je prijavljeno 35 nogometaša, a u određene sportske i državne institucije u Njemačkoj, klub Croatia 2012.

Geislingen će se registrirati do kraja ožujka 2013. godine. Na izbornoj skupštini za predsjednika nogometnog kluba izabran je Ivan Prkljačić. U predsjedništvo su izabrana i još tri člana: Franjo Dominiković, Ivan Tomić i Ilija Kožul, a u potpredsjedništvo dva člana: Siniša Bašić i Nikica Rauguž. Sportski direktor je Matej Bogdanović, tajnici kluba su Danijel Blažević i Mihael Tot, blagajnici: Tomislav Šimunović i Danijel Matos i kontrolor Branko Lovrić.



IVAN ŠARIĆ, 26-GODIŠNJI POLICAJAC, PRVAK NJEMAČKE U VESLANJU

Žao mi je što nisam sudjelovao na Olimpijadi u Londonu, zato ću učiniti sve da budem na idućoj

Zoran Pašković

On je Hrvat popularan u Njemačkoj poput Marka Kellera, zvijezde poznate njemačke kriminalističke serije "Alarm für Kobra Elf". No, za razliku od Kellera, 26-godišnji Ivan Šarić nije glumac, nego stvarni policijski komesar 5. frankfurtskog revira i višestruki prvak Njemačke u veslanju, te prvak nedavno održanog Svjetskog prvenstva studenata u Rusiji, na što su njegovi kolege policajci jako ponosni. Ivan, visok 197 centimetara i težak 100 kilograma, pravi je atlet. Podrijetlom je iz Tomislavgrada, a čest je promotor brojnih medijskih akcija frankfurtske policije. Njemački mediji prezentiraju ga kao vrhunskog sportaša i dive se njegovoj upornosti i postignutim rezultatima.

- Veslanje je moja velika ljubav i danas sam jako ponosan na to što sam se kao mladi momak odlučio baš

za taj sport. Od najranijeg sam djetinjstva zavolio rijeku Majnu koja prolazi kroz Frankfurt, jer sam stanovalao pokraj nje, u Niederradu. Postao sam član poznatog veslačkoga kluba RG Germania Frankfurt, svakodnevno sam naporno trenirao, a ljeta provodio u veslačkim kampovima. A onda su uz marljiv rad došli i brojni uspjesi.

S četvercem sam postao prvak i viceprvak Njemačke, zatim sam osvajao prva mjesta na raznim svjetskim natjecanjima, a nedavno sam postao i prvak Svjetskih igara studenata. Bila je to na neki način kruna mog uspjeha.

U Wiesbadenu je 2011. godine završio Hessische Hochschule für Polizei und Verwaltung i zadovoljan je svojim poslom. Često zna kazati da ga posao policajca ispunjava zadovoljstvom, a nedavno je u suradnji s njemačkim no-

gometnim prvoligašem Eintrachtom sudjelovao u kampanji "Sportaši protiv nasilja u sportu", koja će se održati u brazilskom Rio de Janeiru, na Copacabani. Inače, treniramo i 10 puta tjedno, što zahtijeva jako puno vremena.

Zahvalan sam i šefovima u policiji koji imaju puno razumijevanja za moj sportski angažman i podupiru me u radu, tako da mi uvijek izlaze ususret kad sam na raznim natjecanjima - rekao nam je Ivan o svojem velikom sportskom uspjehu. Ivan je i uzorni policijski komesar pred kojim je i zavidna poslovna karijera.

U Wiesbadenu je 2011. godine završio Hessische Hochschule für Polizei und Verwaltung i zadovoljan je svojim poslom. Često zna kazati da ga posao policajca ispunjava zadovoljstvom, a nedavno je u suradnji s njemačkim no-

gometnim prvoligašem Eintrachtom sudjelovao u kampanji "Sportaši protiv nasilja u sportu", koja će se održati u brazilskom Rio de Janeiru, na Copacabani. Inače, treniramo i 10 puta tjedno, što zahtijeva jako puno vremena. Zahvalan sam i šefovima u policiji koji imaju puno razumijevanja za moj sportski angažman i podupiru me u radu, tako da mi uvijek izlaze ususret kad sam na raznim natjecanjima - rekao nam je Ivan o svojem velikom sportskom uspjehu. Ivan je i uzorni policijski komesar pred kojim je i zavidna poslovna karijera.

U Wiesbadenu je 2011. godine završio Hessische Hochschule für Polizei und Verwaltung i zadovoljan je svojim poslom. Često zna kazati da ga posao policajca ispunjava zadovoljstvom, a nedavno je u suradnji s njemačkim no-

gometnim prvoligašem Eintrachtom sudjelovao u kampanji "Sportaši protiv nasilja u sportu", koja će se održati u brazilskom Rio de Janeiru, na Copacabani. Inače, treniramo i 10 puta tjedno, što zahtijeva jako puno vremena.





SVETI NIKOLA U LUDWIGSBURGU Velika fešta uz Alena Nižetića

Velika proslava Nikolinja održana je u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Ludwigsburgu. Više stotina posjetitelja došlo je u sportsku dvoranu u Pattonvilleu, gdje je dočekan sveti Nikola. U bogatom programu nastupile su folklorne skupine iz Ludwigsburga i Vaihingen/Enza, djeca su pjevala i recitirala svetom Nikoli. Veliko veselje zavladało je kada je sveti Niko napokon došao, i to s punom vrećom darova. Pri dijeljenju darova svetom Nikoli je pomogao i župnik fra Ante Maleš. Goste u dvorani u Pattonvilleu pozdravio je i generalni konzul RH u Stuttgartu Ante Cicvarić. Za izvanrednu zabavu i feštu za pamćenje pobrinuo se Alen Nižetić sa svojim bendom koji je redao hit za hitom do u rane jutarnje sate. (jz, mediazz agentur)



DARMSTADT

– Hrvatska katolička zajednica Darmstadt i Croatia Griesheim organizirali su zajedničku proslavu Nikolinja u velikoj dvorani Sport- und Kulturhalle Pfungstadt. Više od 500 gostiju odazvalo se pozivu župnika fra Nediljka Brečića, odnosno Mirka Čavarušića, predsjednika NK Croatije. U programu večeri nastupila su djeca iz HKZ Darmstadt i Hrvatske nastave, mali i veliki folklor HKZ Darmstadt te posebni gosti, folklorna skupina Hrvatske katoličke zajednice Mainz. U ime Generalnog konzulata RH u Frankfurtu goste je pozdravio generalni konzul Josip Špoljarić koji je izrazio oduševljenje angažiranošću zajednice u Darmstadtu i nastupom djece i mladih. Među uzvanicima u dvorani u Pfungstadtu treba istaknuti i veliki dio predsjedništva Hrvatskog svjetskog kongresa u Njemačkoj na čelu s Mijom Marićem. Za odličnu zabavu i štimung pobrinuo se glazbeni sastav Cro Express iz Stuttgarta. (ez) Foto: ©mediazz agentur



HANNOVER Sveti Nikola na vrijeme stigao u Hannover

Povodom proslave blagdana Nikolinja, crkva sv. Marije u Hannoveru je bila ispunjena roditeljima i djecom, koja su s nestrpljenjem iščekivala dolazak svetog Nikole. Prije same podjele božićnih darova nakon svete mise, održao se program koji se sastojao od recitacija i lijepog igrokaza. Djeca su bila radoznala, razgovarajući o pravoj biti darivanja, prekrasan igrokaz je bio isprepleten brojnim pitanjima o sv. Nikoli. Djecu su za ovu prigodu pripremili p. Anastazio Perica Petrić, voditelj HKM u Hannoveru, članovi misijskog vijeća i vjeroučitelji. (ms)





Proslava Nikolinja u HKM Wuppertal

Prigodnim kulturno zabavnim programom Misijska zajednica iz Wuppertala proslavila je ovogodišnje Nikolinje, u subotu 8. prosinca. Voditelj misije fra Josip Repeša pozdravio je sve nazočne i zahvalio svima koji su tijekom protekle godine svojim radom pridonijeli zajedništvu u misijskoj zajednici. Posebno je zahvalio voditeljima grupa u misiji: Marku Peuliću, Anđelki Marić, Katarini Babli, Gabrijeli Komljenović i Stjepanu Pišti Babliju. Tijekom 2012. godine raznim aktivnostima obilježeno je 40 godina okupljanja Hrvata u HKM Wuppertal i 35 godina misijskog folklora "Zagreb". Svoj lijepo pripremljeni program su prikazali djeca iz Krabelgrupe koji se sa svojim majkama okupljaju dva puta mjesečno u misijskim prostorijama, misijski dječji zbor sa božićnim mjuziklom "Betlehemska noć". Misijski folklor nastupio je u tri grupe: djeca, mladi i velika grupa. Svojim raznovrsnim programom pokazali su plodove redovitih susreta i vježbanja koreografija iz domovine. Na koncu programa svu je djecu pohvalio i poklonima obdario sv. Nikola koji je ove godine iznimno pratio program od samog početka. Nastavak programa protekao je uz pjevanje ženske klappe iz Wuppertala kao i tamburaškog sastava "Biserica". (hkm-wuppertal)



HAMBURG

Sv. Nikola stigao u pratnji anđela

U prostorijama Hrvatske kulturne zajednice Croatia Hamburg održana je priredba koju su pripremili učenici hrvatske nastave u suradnji s Hrvatskom katoličkom misijom. Sve je bilo u znaku djece. Školari su razveselili odrasle pjesmama, plesom, recitacijama i igrokazima i pročitali pismo svetog Nikole koji je napisao da je zamijetio marljivost djece u školi i njihovu poslušnost te da ih sve poziva na svetu misu u crkvu svetog Olafa kako bi ih mogao nagraditi. Iris Knežević je podsjetila djecu i odrasle tko je sv. Nikola, a zatim su ga okupljena djeca dozvala pjesmom Zvončići. Sv. Nikola održao je obećanje, stigao je u pratnji anđela i svoj okupljenoj djeci podijelio darove. Nakon priredbe, druženje je nastavljeno uz kolače koje su ispekli vrijedne mame. (dijana filo)



HANAU

Velika proslava Nikolinja u Hrvatskoj katoličkoj misiji Hanau



Sveti Niko u Kelkheimu

Hrvatska katolička župa Main-Taunus/Hochtaunus svečano je proslavila blagdan sv. Nikole, u subotu 8. prosinca, u Gradskoj dvorani u Kelkheimu. Sve je na početku srdačno pozdravio župnik fra Marinko Vukman istaknuvši kako tijekom godine ta župa organizira više slavlja, ali kako je to slavlje posebno, kojemu se posebno raduju djeca. Pozdravnu riječ uputio je i konzul Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Frankfurta na Majni Damir Sabljak koji je istaknuo kako je sv. Nikola i zaštitnik putnika, a Hrvati su putnički narod te se s pouzdanjem utječu svome zaštitniku sv. Nikoli. Također je istaknuo hrvatsko zajedništvo, na koje je pozvao

hrvatski general Ante Gotovina. U bogatom programu nastupili su predškolci i djeca 1. i 2. razreda pjesmama i recitacijama i zbor djece i mladih pod vodstvom s. Magdalene Višić. Nastupio je i veliki župni folklor pod vodstvom Renate Dadić. Prigodni božićni tekst pročitao je župljanka Željka Matić. Nastupio je srednji i mali župni folklor pod vodstvom Klare Banovčić. Djeca koja pohađaju Hrvatsku nastavu u Hofheim am Taunus i Kelkheimu izvela su igrokaz „Sveti Nikola u školi“ pod vodstvom koordinatorice Hrvatske nastave u Hessenu Smiljane Veselić-Vučina. Nakon molitve upućene sv. Nikoli, u dvorani se po-

javio sv. Nikola s vrećom punom darova te je na pozornici, nakon što je održao prigodni govor i razgovarao s djecom, djeci podijelio darove. Prihod od proslave u iznosu od 4000 eura namijenjen je misijama u Africi, tamo gdje djeluju školske sestre franjevske Provincije Presvetog Srca Isusova iz Splita. (ap/ crodnevnik.de)

Nikolinje u Stuttgartu

Učenici Hrvatske škole i ove su se godine jako dobro pripremili za dolazak omiljenog dječjeg svetca, svetoga Nikole. Recitacije, pjesma, ples i gluma, sve je to imalo pokazati da su bili vrlo marljivi i poslušni, da su se vrijedno pripremali za tu večer u kojoj im je došao sv. Nikola. On ih ni ove godine nije iznevjerio pa je za njih pripremio posebne darove. Dječji smijeh i graja ispunili su prostorije misije Bl. Alojzije Stepinac dok smo uz zvukove blagdanskih pjesama nastavili naše slavlje i druženje. (Ivana Barišić)



WAIBLINGEN

Hrvatsko srce je veliko ma gdje bilo

U subotu, 8. prosinca 2012. održana je tradicionalna proslava Nikolinja u Hrvatskoj katoličkoj zajednici "Sv. Nikola Tavelić" Waiblingen, pod vodstvom fra Ivana i pastoralnog vijeća. Večer je obogaćena pjevanjem dječjega zbora pod vodstvom Tina Kušića, plesom dječje folklorne grupe pod vodstvom Jadranke Kolar i Mariete Ruttner te dječjim recitacijama i ostalim doprinosima Hrvatske dopunske škole s njihovom učiteljicom Petrom Tomljanović.

Goste je obradovao tamburaški sastav ZLATNI VEZOVI iz Reutlingena. Svi su uzbuđljivo očekivali vrhunac večeri, dolazak sv. Nikole, koji je svakom djetetu uručio poklončić. Na inicijativu Marije-Zlate Wunderlich, pastoralno vijeće donijelo je odluku da se prikupljeni novac te večeri, 1.560 eura dodijeli sedmogodišnjem dječaku Mladenu Goluboviću iz malog slavonskog sela Đurići, općina Županja, koji boluje od zloćudnog tumora na mozgu. Mladen živi s tatom, mamom, sestrama i bratom. Umjesto u školu, ovaj mali, dragi dječak mora na kemoterapije u 300 km udaljeni Zagreb. Otac je jedini koji pridonosi svojim radom, novčanim prinosom od ca. 3000 kuna, što je uistinu nedostatno za hranu a kamoli za putne i medicinske troškove i dr. Mi ćemo i dalje potpomagati ovu akciju za Mladena, nadati se i moliti Gospodina za njegovo uskoro ozdravljenje. (hkmwaiblingen)



Otvoren je posebni račun za Mladena Golubovića. Tko može i želi sudjelovati pri pomoći, može uplatiti svoj prilog na sljedeći račun:

ERSTE STEIERMARKBANK
32270 ZUPANJA
IBAN
5324020063207159932
KONTO 7702612287



Sveti Nikola u Botnangu

U subotu, 1. prosinca u Franz Schubert Schule u Botnangu, predgrađu Stuttgarta oko 500 djece, roditelja, baka i djedova, i ostalih gostiju je do kasno u noć proslavilo Nikolinje. Za pjesmu i ples su se pobrinuli folkloraši KUD Tomislav koji djeluju pri HKM Stuttgart te pjevačica Izabela Martinović. Vrhunac večeri bio je dolazak svetog Nikole koji je darivao djecu. Budući da su u dvorani bila samo dobra djeca, sve njih je sveti Nikola nagradio, ali se nije dugo zadržavao, nego je otišao nagraditi i ostalu dobru djecu. (lkgs)



Slavlje Nikolinja u Offenbachu

Hrvatska katolička misija Offenbach u dvorani Martinsee u Heusenstammu organizirala je veliku proslavu Nikolinja. U bogatom programu, među ostalima, nastupile su folklorne skupine HKM Offenbach i gosti KUD Vrhovje župe Dubranec/Zagreb. Više stotina gostiju odazvalo se pozivu HKM Offenbach i njihovog župnika fra Petra Vučemila. Sveti Nikola donio je darove najmlađima u dvorani. Glazbeni gost večeri bio je popularni splitski pjevač Alen Nižetić koji je sa svojim bendom stvorio odličnu atmosferu u dvorani do u sitne jutarnje sate. (Edi Zelić, foto: mediazzz agentur)



U misiji Koblenz sv. Nikola darivao malene

U Hrvatskoj katoličkoj misiji Koblenz svečano je proslavljen početak Adventa, vrijeme je došašća kada se pripremamo spremni dočekati Isusovo rođenje. Crkva St.Franziskus bila je premalena da primi sve ovdašnje Hrvate koji su sa svojom djecom došli i iz udaljenih mjesta. Misno slavlje uveličali su misijski zbor, tamburaši i djeca koju je pripremila njihova teta Dijana. Na koncu mise vlč. Stjepan Zadravec blagoslovio je adventske vijence, a zatim je u dvorani slijedilo ono čemu su se djeca najviše veselila, dolazak Sv. Nikole kojeg su dočekali s pjesmom. Milena Bagić pozdravila je sve nazočne. Sv.Nikola (Džoni Lučić i sam otac dvoje djece) podijelio je darove malenima. Svi su bili veseli i razigrano su skakutali dvoranom, sretni su ih gledali njihovi roditelji, bake i djedovi. Sav prihod ovog slavlja namijenjen je siromašnoj djeci u Africi, a preostali darovi će biti odneseni u ovdašnju dječju bolnicu. Za pravi domovinski ugođaj pobrinuli su se tamburaši, i popularnim pjesama oduševili sve nazočne. (jv)



Već više od 50 godina Vegeta Vam donosi onaj nezamjenjivi okus
domaće kuhinje i dijeli s vama dragocjene trenutke
provedene s obitelji.

Jer dobri običaji ne nestaju - još i danas se najbolje kuha s puno
ljubavi i jednom žlicom Vegete!

Sretne i vesele blagdane želi Vam Vegeta!



S Vegetom se bolje jede!

(D) (AT) (CH)

Distributer: Kreis Industriehandel GmbH, A-6020 Innsbruck, Tel: +43(0)512/3030440;
CH-4020 Basel, Tel: +41(0)62/7946444

www.podravka-vegeta.de
www.podravka.com